

15.9.2010

A7-0170/132

Tarkistus 132

Sharon Bowles, Peter Skinner, José Manuel García-Margallo y Marfil, Antolín Sánchez Presedo, Sylvie Goulard, Ramon Tremosa i Balcells, Sven Giegold
talous- ja raha-asioiden valiokunnan puolesta

Mietintö

A7-0170/2010

Peter Skinner

Euroopan vakuutus- ja työeläkeviranomainen
KOM(2009)0502 – C7-0168/2009 – 2009/0143(COD)

Ehdotus asetukseksi

–

PARLAMENTIN TARKISTUKSET*

komission ehdotukseen

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS

Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen)
perustamisesta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, *jotka*

ottavat huomioon Euroopan *unionin toiminnasta tehdyn* sopimuksen ja erityisesti sen
114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon¹,

* tarkistukset: uusi tai muutettu teksti merkitään lihavoidulla kursivilla, poistot symbolilla ■ .

¹ Lausunto 22. tammikuuta 2010 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

ottavat huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon¹,

noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä²,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Vuosien 2007 ja 2008 finanssikriisi on osoittanut finanssivalvonnassa olevan merkittäviä puutteita, joita on paljastunut sekä yksittäistapauksissa että koko finanssijärjestelmässä. Kansalliselle pohjalle luodut valvontamallit ovat jääneet jälkeen finanssipalvelujen maailmanlaajuistumisesta ja nykypäivän todellisista integroituneista ja yhteenliittyneistä eurooppalaisista finanssimarkkinoista, joilla monet finanssiyritykset harjoittavat toimintaansa yli rajojen. Kriisi on paljastanut puutteita kansallisten valvontaviranomaisten välisessä yhteistyössä, koordinoinnissa ja luottamuksessa sekä siinä, miten yhdenmukaisesti kyseiset viranomaiset soveltavat unionin oikeutta.
- (1 a) Euroopan parlamentti on ennen rahoituskriisiä ja sen aikana antamissaan monissa päätöslauselmissa esittänyt siirtymistä yhtenäisempään eurooppalaiseen valvontaan aidosti tasapuolisten toimintaedellytysten takaamiseksi kaikille toimijoille unionin tasolla, mikä vastaisi paremmin unionin rahoitusmarkkinoiden lisääntyvän yhdentymisen vaatimuksia (pätöslauselmat 13 päivänä huhtikuuta 2000 komission tiedonannosta "Rahoitusmarkkinoiden puitteiden toteuttaminen: toimintasuunnitelma"³, 21 päivänä marraskuuta 2002 toiminnan vakauden valvontaa koskevista säännöistä unionissa⁴, 11 päivänä heinäkuuta 2007 rahoituspalvelupolitiikasta 2005–2010 – valkoinen kirja⁵, 23 päivänä syyskuuta 2008 riskirahastoista ja pääomasijoituksista komissiolle annettuine suosituksineen⁶ ja 9 päivänä lokakuuta 2008 Lamfalussy-prosessin jatkotoimista komissiolle annettuine suosituksineen⁷ sekä lausunnot 22 päivänä huhtikuuta 2009 muutetusta ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta (Solvency II)⁸ ja 23 päivänä huhtikuuta 2009 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi luottoluokituslaitoksista⁹).

¹ EUVL C 13, 20.1.2010, s. 1.

² Euroopan parlamentin kanta ... 2010.

³ EYVL C 40, 7.2.2001, s. 453.

⁴ EUVL C 25 E, 29.1.2004, s. 394.

⁵ EUVL C 175 E, 10.7.2008.

⁶ EUVL C 8 E, 14.1.2010, s. 26.

⁷ EUVL C 9 E, 15.1.2010, s. 48.

⁸ EUVL C 184 E, 8.7.2010, s. 214.

⁹ EUVL C 184 E, 8.7.2010, s. 292.

- (2) Jacques de Larosièren johtama korkean tason asiantuntijaryhmä julkaisi 25 päivänä helmikuuta 2009 komission pyytämän raportin (de Larosièren raportti), jossa todetaan, että valvontakehystä olisi vahvistettava, jotta finanssikriisien riski pienenesi ja jotta tällaiset kriisit eivät olisi yhtä vakavia tulevaisuudessa. Korkean tason asiantuntijaryhmä suositteli uudistuksia unionin finanssialan valvontarakenteeseen. Ryhmä katsoi olevan tarpeellista perustaa Euroopan finanssivalvojen järjestelmä, johon kuuluisi kolme Euroopan valvontaviranomaista, yksi pankkialaa, yksi arvopaperialaa ja yksi vakuutus- ja työeläkealaa varten, sekä Euroopan järjestelmäriskineuvosto. Raportissa käsitellään uudistuksia, joita asiantuntijat pitävät tarpeellisina ja joiden toteutus olisi aloitettava välittömästi.
- (3) Komissio esitti 4 päivänä maaliskuuta 2009 antamassaan tiedonannossa "Elvytys Euroopassa", että se ehdottaisi lainsäädäntöä, jolla luotaisiin Euroopan finanssivalvojen järjestelmä ja Euroopan järjestelmäriskikomitea. Se käsittelee tarkemmin tällaisen uuden valvontakehityksen mahdollista rakennetta 27 päivänä toukokuuta 2009 antamassaan tiedonannossa "Euroopan finanssivalvonta", joka on samansuuntainen de Larosièren raportin kanssa.
- (4) Eurooppa-neuvosto vahvisti 19. kesäkuuta 2009 antamissaan päätelmissä, että olisi perustettava Euroopan finanssivalvojen järjestelmä, joka käsittäisi kolme uutta Euroopan valvontaviranomaista. Järjestelmällä olisi pyrittävä parantamaan kansallisen valvonnan laatua ja yhdenmukaisuutta, vahvistamaan rajojen yli toimivien ryhmittymien valvontaa ja laatimaan eurooppalainen ohjekirja, jota sovellettaisiin sisämarkkinoilla kaikkiin finanssilaitoksiin. Eurooppa-neuvosto tähdensi, että Euroopan valvontaviranomaisilla olisi myös oltava valtuudet valvoa luottoluokituslaitoksia, ja kehotti komissiota laatimaan konkreettisia ehdotuksia siitä, miten Euroopan finanssivalvojen järjestelmä voisi toimia vahvana tekijänä kriisitilanteissa. Samalla se painotti, että Euroopan valvontaviranomaisten päätökset eivät saisi vaikuttaa jäsenvaltioiden finanssipoliittiseen vastuuseen.
- (5) Finanssi- ja talouskriisi ovat luoneet todellisia, vakavia riskejä, jotka kohdistuvat rahoitusjärjestelmän vakauteen ja sisämarkkinoiden toimintaan. Rahoitusjärjestelmän vakauden ja luotettavuuden palauttaminen ja ylläpitäminen ovat ehdoton edellytys sille, että luottamus ja yhtenäisyys säilyvät sisämarkkinoilla, jolloin mahdollisuudet täysin yhdentyneiden ja toimivien sisämarkkinoiden luomiseen finanssipalvelujen alalla säilyvät ja paranevat. Syvemmät ja yhdentyneemmät finanssimarkkinat tarjoaisivat lisäksi paremmat mahdollisuudet rahoituksen saamiseen ja riskien hajauttamiseen ja parantaisivat siten talouksien kykyä kestää häiriöitä.
- (6) Unioni ei voi enää hyödyntää pidemmälle Euroopan valvontaviranomaisten komiteoita. Unioni ei voi jäädä tilanteeseen, jossa ei ole käytettävissä mekanismeja, jolla voitaisiin varmistaa, että kansalliset valvontaviranomaiset tekevät parhaat mahdolliset valvontapäätökset rajojen yli toimivien laitosten osalta; jossa kansallisten valvontaviranomaisten välillä ei ole riittävästi yhteistyötä tai tietojenvaihtoa; jossa kansallisten viranomaisten yhteiset toimet edellyttävät mutkikkaita järjestelyjä, joissa on otettava huomioon monenkirjavat sääntely- ja valvontavaatimukset ja jossa kansalliset ratkaisut ovat useimmiten ainoa käypä vaihtoehto, jolla voidaan reagoida Euroopan ongelmiin, ja jossa samasta säädöstekstistä on olemassa erilaisia tulkintoja.

Uusi Euroopan finanssivalvontajärjestelmä (jäljempänä "EFVJ") olisi suunniteltava sellaiseksi, että sillä voidaan poistaa nämä puutteet ja että se vastaa tavoitetta luoda unioniin vakaat finanssipalvelujen sisämarkkinat ja yhdistää kansalliset valvontaviranomaiset vahvaksi unionin verkostoksi.

- (7) EFVJ:n olisi oltava kansallisten ja unionin valvontaviranomaisten muodostama yhdentynyt verkosto, jossa päivittäinen valvonta jäisi kansalliselle tasolle. Muita tavoitteita olisivat pidemmälle menevä yhdenmukaistaminen sekä finanssilaitoksia ja -markkinoita koskevien sääntöjen yhtenäinen soveltaminen koko unionissa. Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen, jäljempänä 'vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen') lisäksi olisi perustettava Euroopan valvontaviranomainen (Euroopan pankkiviranomainen) ja Euroopan valvontaviranomainen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) sekä Euroopan valvontaviranomaisten sekakomitea (jäljempänä 'sekakomitea'). Euroopan järjestelmäriskikomitean (jäljempänä 'EJRK') olisi oltava osa EFVJ:ää tässä asetuksessa ja asetuksessa (EU) N:o .../2010 [EJRK] tarkoitettuja tehtäviä varten.
- (8) Euroopan valvontaviranomaisten olisi korvattava komission päätöksellä 2009/78/EY perustettu Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komitea¹, komission päätöksellä 2009/79/EY perustettu Euroopan vakuutus- ja työeläkevalvontaviranomaisten komitea² ja komission päätöksellä 2009/77/EY perustettu Euroopan arvopaperimarkkinavalvojien komitea³, ja niiden olisi saatava näiden komiteoiden kaikki tehtävät ja toimivalta, mukaan lukien tarvittaessa meneillään olevan työn ja hankkeiden jatkaminen. Kunkin viranomaisen toimiala olisi määritettävä selvästi. Viranomaisten olisi oltava vastuuvollisia Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Vastuuvollisuuden liittyessä monialaisiin kysymyksiin, jotka on hoidettu koordinoitusti sekakomiteassa, nämä kolme viranomaista vastaavat sekakomitean välityksellä tästä koordinoinnista.
- (9) Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen olisi pyrittävä toiminnallaan parantamaan sisämarkkinoiden toimintaa, erityisesti turvaamalla korkeatasoisen, tehokkaan ja yhdenmukaisen sääntelyn ja valvonnan ottaen huomioon kaikkien jäsenvaltioiden erilaiset edut sekä finanssilaitosten erilaisen luonteen. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen olisi suojeltava yleisiä arvoja, kuten rahoitusjärjestelmän vakaus, markkinoiden ja rahoitustuotteiden avoimuus sekä vakuutuksenottajien, eläkejärjestelmien jäsenten ja edunsaajien suojaaminen. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen olisi myös torjuttava sääntelyn katvealueiden hyväksikäyttöä ja taattava tasapuoliset toimintaedellytykset sekä lujitettava valvonnan kansainvälistä koordinoitua kokonaistalouden, muun muassa finanssilaitosten ja muiden sidosryhmien sekä kuluttajien ja työntekijöiden eduksi. Lisäksi sen tehtäviin olisi kuuluttava valvontakäytäntöjen lähentymisen edistäminen ja unionin toimielimien neuvonta vakuutusten, jälleenvakuutusten ja lisäeläkkeiden tarjoamisen sääntelyyn ja valvontaan liittyvissä asioissa sekä vastaavat yritysten hyvään hallintotapaan sekä

¹ EUVL L 25, 29.1.2009, s. 23.

² EUVL L 25, 29.1.2009, s. 28.

³ EUVL L 25, 29.1.2009, s. 18.

tilintarkastukseen ja tilinpäätökseen liittyvään raportointiin liittyvät kysymykset. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle olisi myös annettava tietty vastuu nykyisistä ja uusista finanssialan toimista.

- (9 a) Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen olisi myös voitava asettaa väliaikainen kieltö tai rajoitus tietyille finanssialan toimille, jotka vaarantavat finanssimarkkinoiden moitteettoman toiminnan ja eheyden tai koko rahoitusjärjestelmän taikka sen osan vakauden unionissa, 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa säädöksissä määritellyissä tapauksissa ja niissä vahvistetuin edellytyksin tai tarvittaessa kriisitilanteessa 10 artiklan mukaisesti ja siinä vahvistetuin edellytyksin. Jos tiettyjen rahoitustoimien väliaikaisella kieltämisellä tai rajoittamisella on eri toimialoille ulottuva vaikutus, alakohtaisessa lainsäädännössä olisi säädettävä, että vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen on tarvittaessa neuvoteltava ja koordinoitava toimensa Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomaisen) ja Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen) kanssa sekakomitean välityksellä.
- (9 b) Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen olisi otettava asiaankuuluvasti huomioon toimintansa vaikutukset kilpailuun ja innovointiin sisämarkkinoilla, unionin maailmanlaajuiseen kilpailukykyyn, taloudelliseen osallisuuteen ja unionin uuteen työllisyyttä ja kasvua edistävään strategiaan.
- (9 c) Jotta vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voisi täyttää tavoitteensa, sen olisi oltava oikeushenkilö ja sillä olisi oltava hallinnollinen ja taloudellinen itsemääräämisoikeus.
- (9 d) Järjestelmäriski olisi kansainvälisten elinten työn perusteella määriteltävä rahoitusjärjestelmän vakavaksi häiriöksi, jolla saattaa olla huomattavia kielteisiä vaikutuksia sisämarkkinoihin ja reaalityöelämään. Kaikentyyppiset finanssialan välittäjät, markkinat ja infrastruktuurit voivat olla jossain määrin järjestelmän kannalta tärkeitä.
- (9 e) Rajatylittäviin riskeihin sisältyvät kaikki talouden epätasapainosta tai rahoitushäiriöistä koko unionissa tai sen osissa aiheutuvat riskit, jotka voivat vaikuttaa huomattavan kielteisesti kahden tai useamman jäsenvaltion taloudellisten toimijoiden välisiin liiketoimiin, sisämarkkinoiden toimintaan tai unionin tai jonkin jäsenvaltion julkiseen talouteen.
- (10) Euroopan unionin tuomioistuin katsoi asiassa C-217/04 (Yhdistynyt kuningaskunta vastaan Euroopan parlamentti ja neuvosto) 2 päivänä toukokuuta 2006 antamassaan tuomiossa, että "mikään EY 95 artiklan [nyt Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 114 artikla] sanamuodossa ei oikeuta päättelemään, että yhteisön lainsäätäjän tämän määräyksen perusteella toteuttamien toimenpiteiden adressaatteina voi olla vain jäsenvaltio. Yhteisön lainsäätäjän suorittaman arvioinnin perusteella voi osoittautua välttämättömäksi perustaa yhteisön elin, jonka tehtävänä on myötävaikuttaa yhdenmukaistamisprosessiin tilanteissa, joissa tähän määräykseen perustuvien toimien yhtenäisen täytäntöönpanon ja soveltamisen helpottamiseksi on asianmukaista toteuttaa oheis- ja kehystoimenpiteitä". Vakuutus- ja

lisäeläkeviranomaisen tarkoitus ja tehtävät – toimivaltaisten kansallisten valvontaviranomaisten avustaminen unionin sääntöjen yhdenmukaisessa tulkinnessa ja soveltamisessa sekä finanssimarkkinoiden yhdentymiseen tarvittavan rahoitusvakauden edistäminen – liittyvät läheisesti finanssipalvelujen sisämarkkinoita koskeviin unionin säännösten tavoitteisiin. Sen vuoksi vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen olisi perustettava Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 114 artiklan nojalla.

- (11) Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten tehtävät, joihin kuuluu viranomaisten yhteistyö toistensa ja komission kanssa, vahvistetaan seuraavissa säädöksissä: vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta (Solvenssi II) 25 päivänä marraskuuta 2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/138/EY¹ lukuun ottamatta IV osastoa, vakuutusedustuksesta 9 päivänä joulukuuta 2002 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/92/EY², ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavien laitosten toiminnasta ja valvonnasta 3 päivänä kesäkuuta 2003 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/41/EY³, finanssiryhmittymään kuuluvien luottolaitosten, vakuutusyritysten ja sijoituspalveluyritysten lisävalvonnasta 16 päivänä joulukuuta 2002 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/87/EY⁴, sijoittautumisvapauden ja palvelujen tarjoamisen vapauden rajoitusten poistamisesta jälleenvakuutuksen ja edelleenvakuutuksen osalta 25 päivänä helmikuuta 1964 annettu direktiivi 64/225/EY⁵, muun ensivakuutusliikkeen kuin henkivakuutusliikkeen aloittamista ja harjoittamista koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 24 päivänä heinäkuuta 1973 annettu direktiivi 73/239/EY⁶, muun ensivakuutusliikkeen kuin henkivakuutusliikkeen sijoittautumisvapauden rajoitusten poistamisesta 24 päivänä heinäkuuta 1973 annettu direktiivi 73/240/EY⁷, muun ensivakuutusliikkeen kuin henkivakuutusliikkeen aloittamista ja harjoittamista koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta annetun direktiivin 73/239/EY muuttamisesta 29 päivänä kesäkuuta 1976 annettu direktiivi 76/580/EY⁸, yhteisön rinnakkaisvakuutusliikettä koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 30 päivänä toukokuuta 1978 annettu direktiivi 78/473/EY⁹, muun ensivakuutusliikkeen kuin henkivakuutusliikkeen aloittamista ja harjoittamista koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta annetun ensimmäisen direktiivin (73/239/EY) muuttamisesta erityisesti matkailijoille annetun avun osalta 10 päivänä joulukuuta 1984 annettu direktiivi 84/641/EY¹⁰, oikeusturvavakuutusta koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 22 päivänä kesäkuuta 1987 annettu

¹ EUVL L 335, 17.12.2009, s. 1,

² EYVL L 9, 15.1.2003, s. 3.

³ EUVL L 235, 23.9.2003, s. 10.

⁴ EUVL L 35, 11.2.2003, s. 1.

⁵ EYVL L 56, 4.4.1964, s. 878.

⁶ EYVL L 228, 16.8.1973, s. 3.

⁷ EYVL L 228, 16.8.1973, s. 20.

⁸ EYVL L 189, 13.7.1976, s. 13.

⁹ EYVL L 151, 7.6.1978, s. 25.

¹⁰ EYVL L 339, 27.12.1984, s. 21.

direktiivi 87/344/EY¹, muuta ensivakuutusta kuin henkivakuutusta koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta, säännöksistä, joilla helpotetaan palvelujen tarjoamisen vapauden tehokasta käyttämistä, sekä direktiivin 73/239/EY muuttamisesta 22 päivänä heinäkuuta 1988 annettu direktiivi 88/357/EY², muuta ensivakuutusta kuin henkivakuutusta koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta sekä direktiivien 73/239/EY ja 88/357/EY muuttamisesta 18 päivänä kesäkuuta 1992 annettu direktiivi (kolmas vahinkovakuutusdirektiivi) 92/49/EY³, vakuutusyrittäjäryhmään kuuluvien vakuutusyrittäjien lisävalvonnasta 27 päivänä lokakuuta 1998 annettu direktiivi 98/78/EY⁴, vakuutusyrittäjien tervehdyttämisestä ja likvidaatiosta 19 päivänä maaliskuuta 2001 annettu direktiivi 2001/17/EY⁵, henkivakuutuksesta 5 päivänä marraskuuta 2002 annettu direktiivi 2002/83/EY⁶ ja jälleenvakuutuksesta 16 päivänä marraskuuta 2005 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/68/EY⁷. Lisäeläkkeitä tarjoavien laitosten osalta viranomaisen toiminnan ei kuitenkaan tulisi vaikuttaa kansallisen sosiaali- ja työlainsäädännön soveltamiseen.

- (12) Voimassa olevaan unionin lainsäädäntöön, jolla säännellään tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvia kysymyksiä, kuuluvat myös rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesutarkoituksiin sekä terrorismin rahoitukseen 26 päivänä lokakuuta 2005 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/60/EY⁸ ja kuluttajille tarkoitettujen rahoituspalvelujen etämyynnistä 23 päivänä syyskuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/65/EY⁹ asiaa koskevat osat.
- (12 a) On suotavaa, että vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen myötävaikuttaa kansallisten vakuutustakuujärjestelmien asianmukaisen rahoituksen omaavan ja riittävästi yhdenmukaistetun eurooppalaisen verkoston tarpeellisuuden arvioimiseen.
- (12 b) Lissabonin sopimuksen hyväksyneen hallitustenvälisen konferenssin päätösasiakirjaan liitetyn, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 290 artiklasta annetun julistuksen nro 39 mukaisesti teknisten sääntelystandardien laatiminen vaatii teknistä asiantuntija-apua rahoituspalvelualalle ominaisessa muodossa. On tärkeää sallia vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen antaa tällaista asiantuntemusta myös sellaisten standardien tai standardien osien kohdalla, jotka eivät perustu sen laatimaan luonnokseen tekniseksi standardiksi.
- (13) On tarpeen ottaa käyttöön tehokas väline yhdenmukaisten teknisten sääntelystandardien laatimiseksi finanssipalvelujen alalla, jotta varmistetaan muun

¹ EYVL L 185, 4.7.1987, s. 77.

² EYVL L 172, 4.7.1988, s. 1.

³ EYVL L 228, 11.8.1992, s. 1.

⁴ EYVL L 330, 5.12.1998, s. 1.

⁵ EYVL L 110, 20.4.2001, s. 28.

⁶ EYVL L 345, 19.12.2002, s. 1.

⁷ EUVL L 323, 9.12.2005, s. 1.

⁸ EUVL L 309, 25.11.2005, s. 15.

⁹ EYVL L 271, 9.10.2002, s. 16.

muassa ohjekirjan avulla tasapuoliset toimintaedellytykset ja riittävä vakuutuksenottajien, eläkejärjestelmien jäsenten ja muiden edunsaajien suoja koko Euroopassa. Koska vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen on elin, jolla on pitkälle menevää erityisasiantuntemusta, on tehokasta ja asianmukaista antaa sen tehtäväksi laatia unionin oikeudessa määritellyillä aloilla luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joihin ei liity toimintavalintoja.

- (13 a) Komission olisi hyväksyttävä nämä ehdotukset teknisiksi sääntelystandardeiksi Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti, jotta standardeilla olisi sitovia oikeusvaikutuksia. Niitä olisi muutettava vain hyvin rajoitetuissa ja poikkeuksellisissa tilanteissa edellyttäen, että vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen on tiiviissä yhteydessä finanssimarkkinoihin ja tuntee niiden päivittäisen toiminnan. Niitä muutettaisiin silloin, kun ne eivät ole unionin oikeuden mukaisia, niissä ei noudateta suhteellisuusperiaatetta tai ne ovat ristiriidassa finanssipalvelujen sisämarkkinoiden peruseriaatteiden kanssa sellaisina kuin nämä periaatteet ilmenevät finanssipalveluja koskevasta unionin säännöstöstä. Komission ei pitäisi muuttaa vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen valmistelemien teknisiä sääntelystandardeja koskevien luonnosten sisältöä ilman, että se toimii ennalta koordinoitusti vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen kanssa. Sen varmistamiseksi, että standardit hyväksytään sujuvalla ja ripeällä menettelyllä, komissiolle olisi asetettava määräaika, jonka kuluessa sen olisi tehtävä standardin hyväksymistä koskeva päätöksensä.
- (13 b) Ottaen huomioon viranomaisten tekninen asiantuntemus aloilla, joilla teknisiä sääntelystandardeja olisi kehitettävä, olisi huomattava, että komissio aikoo hyväksyä delegoituja säädöksiä yleensä viranomaisten sille toimittamien teknisiä standardeja koskevien luonnosten pohjalta. Jos vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen ei kuitenkaan toimita luonnosta tekniseksi sääntelystandardiksi asiaan kuuluvassa säädöksessä vahvistetuissa määräajoissa, olisi varmistettava, että delegoinnilla tavoiteltuun tulokseen päästään ja että päätöksentekomenettelyn tehokkuus säilytetään. Sen vuoksi komissiolle olisi tällaisissa tapauksissa oltava toimivalta hyväksyä teknisiä sääntelystandardeja, vaikka vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen ei ole toimittanut luonnosta.
- (13 c) Komissiolle olisi myös siirrettävä valta antaa täytäntöönpanosäädöksiä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 291 artiklan mukaisesti.
- (15) Aloilla, jotka eivät kuulu teknisten sääntelystandardien soveltamisalaan, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisella olisi oltava toimivalta antaa unionin lainsäädännön soveltamista koskevia ohjeita ja suosituksia. Avoimuuden varmistamiseksi ja kansallisten valvontaviranomaisten kannustamiseksi noudattamaan ohjeita ja suosituksia olisi voitava julkistaa perusteet näiden ohjeiden ja suositusten noudattamatta jättämiselle.
- (16) Sen varmistaminen, että unionin oikeutta sovelletaan kaikilta osin asianmukaisesti, on keskeinen edellytys finanssimarkkinoiden eheydelle, avoimuudelle, tehokkuudelle ja moitteettomalle toiminnalle, rahoitusjärjestelmän vakaudelle sekä finanssilaitosten

tasapuolisille kilpailuolosuhteille unionissa. Sen vuoksi olisi luotava mekanismi, jota vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voisi käyttää tapauksissa, joissa unionin oikeuden soveltaminen on laiminlyöty tai sitä on sovellettu virheellisesti, mikä katsotaan unionin oikeuden rikkomiseksi. Mekanismia olisi käytettävä aloilla, joilla unionin lainsäädännössä asetetaan selviä ja ehdottomia velvoitteita.

- (17) Jotta tapauksiin, joissa unionin oikeutta ei ole sovellettu asianmukaisesti tai kaikilta osin, voitaisiin reagoida oikeasuhteisesti, niihin olisi sovellettava kolmivaiheista mekanismia. Ensimmäisessä vaiheessa vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisella olisi oltava toimivalta tutkia tapausta, jossa kansallisten viranomaisten väitetään soveltaneen unionin oikeudessa asetettuja velvoitteita epäasianmukaisella tai riittämättömällä tavalla valvontakäytännössään, ja antaa sen jälkeen suositus. Jos toimivaltainen kansallinen viranomainen ei noudata suositusta, komissiolla olisi oltava toimivalta antaa virallinen lausunto, jossa se ottaa huomioon vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen suosituksen ja jossa vaaditaan toimivaltaista viranomaista toteuttamaan tarvittavat toimet, joilla varmistetaan unionin oikeuden noudattaminen.
- (19) Jotta voitaisiin ratkaista poikkeukselliset tilanteet, joissa asianomainen toimivaltainen viranomainen jättää itsepintaisesti toimet toteuttamatta, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle olisi annettava valtuudet tehdä viimeisenä keinonaan päätöksiä, jotka osoitetaan yksittäisille finanssilaitoksille. Tämä toimivalta olisi rajoitettava poikkeuksellisiin tilanteisiin, joissa toimivaltainen viranomainen ei noudata sille osoitettua virallista lausuntoa ja joissa unionin oikeus on suoraan sovellettavissa finanssilaitoksiin voimassa olevien tai tulevien EU:n asetusten nojalla.
- (20) Vakavat uhat, jotka kohdistuvat finanssimarkkinoiden moitteettomaan toimintaan ja eheyteen tai rahoitusjärjestelmän vakauteen unionissa, vaativat unionin tasolla nopeaa, yhteistä toimintaa. Sen vuoksi vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisella olisi oltava mahdollisuus vaatia kansallisia valvontaviranomaisia toteuttamaan erityistoimia kriisitilanteen korjaamiseksi. Valtuudet kriisitilanteen määrittämiseksi olisi annettava neuvostolle minkä tahansa Euroopan valvontaviranomaisen, komission tai EJRK:n pyynnöstä.
- (20 a) Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisella olisi oltava mahdollisuus vaatia kansallisia valvontaviranomaisia toteuttamaan erityistoimia kriisitilanteen korjaamiseksi. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen tältä osin toteuttama toimi ei vaikuta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 258 artiklan mukaisesti komission valtuuksiin käynnistää kyseisen valvontaviranomaisen jäsenvaltiota vastaan rikkomusmenettelyjä sen johdosta, että tämä ei ole toteuttanut toimea, eikä komission oikeuteen pyrkiä toteuttamaan tällaisissa olosuhteissa tilapäisiä toimenpiteitä unionin tuomioistuimen työjärjestyksen mukaisesti. Se ei myöskään vaikuta mihinkään vastuuseen, joka voisi koitua kyseiselle jäsenvaltiolle unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaisesti, jos jäsenvaltion valvontaviranomaiset eivät toteuta vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen edellyttämää toimea.
- (21) Sen varmistamiseksi, että valvonta on tehokasta ja toimivaa ja eri jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten kannat otetaan tasapainoisesti huomioon, vakuutus- ja

lisäeläkeviranomaisella olisi oltava mahdollisuus ratkaista sitovasti kyseisten toimivaltaisten viranomaisten väliset erimielisyydet rajatylittävissä tilanteissa, valvontakollegioissa ilmenevät erimielisyydet mukaan luettuina. Olisi säädettävä sovitteluvaiheesta, jonka aikana toimivaltaiset viranomaiset voivat päästää keskinäiseen sopimukseen. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen toimivaltaan olisi kuuluttava sellaisten erimielisyyksien ratkaiseminen, jotka koskevat jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen toimeen liittyvää menettelyä, toimen sisältöä tai toimien puutetta tämän asetuksen 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa oikeudellisesti sitovissa unionin säädöksissä mainituissa tapauksissa. Tällaisessa tilanteessa yksi asianomaisista valvontaviranomaisista voi antaa asian viranomaiselle, jonka olisi toimittava tämän asetuksen mukaisesti. Se voi edellyttää asianomaisilta toimivaltaisilta viranomaisilta erityistoimia tai toimista pidättymistä asian ratkaisemiseksi ja unionin lainsäädännön noudattamisen varmistamiseksi kyseisiä toimivaltaisia viranomaisia sitovasti. Jos toimivaltainen viranomainen ei noudata sille osoitettua sovintopäätöstä, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisella olisi oltava toimivalta tehdä suoraan finanssilaitoksille osoitettuja päätöksiä sellaisilla unionin oikeuden aloilla, jotka ovat niihin suoraan sovellettavissa. Valtuutta tehdä tällainen päätös olisi käytettävä vain viimeisenä keinona ja vain unionin oikeuden asianmukaisen ja johdonmukaisen soveltamisen varmistamiseksi. Tapauksissa, joissa asiaa koskeva unionin lainsäädäntö antaa jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille harkintavaltaa, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen tekemät päätökset eivät voi korvata kyseisen harkintavallan käyttöä unionin oikeuden mukaisesti.

- (21 a) Kriisi on osoittanut, että nykyinen yhteistyö kansallisten viranomaisten välillä, joiden toimivalta rajoittuu yksittäiseen jäsenvaltioon, on riittämätöntä, kun on kysymys rajojen yli toimivista finanssilaitoksista.
- (21 b) Asiantuntijaryhmät, joita jäsenvaltiot ovat perustaneet tutkimaan kriisin syitä ja tekemään ehdotuksia finanssialan sääntelyn ja valvonnan parantamiseksi, ovat vahvistaneet, että nykyiset järjestelyt eivät muodosta tervettä pohjaa rajojen yli toimivien eurooppalaisten finanssilaitosten tulevalle sääntelylle ja valvonnalle.
- (21 c) Kuten de Larosièren raportissa todetaan, "meillä on itse asiassa kaksi vaihtoehtoa: joko 'beggar-thy-neighbour' -ratkaisut tai kaikkia hyödyttävän pragmaattisen eurooppalaisen yhteistyön lisääminen avoimen maailmantalouden säilyttämiseksi. Tämä tuottaa varmasti taloudellista tulosta".
- (22) Valvontakollegioilla on tärkeä rooli rajatylittävää toimintaa harjoittavien finanssilaitosten tehokkaassa, toimivassa ja yhdenmukaisessa valvonnassa. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen olisi osaltaan edistettävä ja seurattava valvontakollegioiden tehokasta, vaikuttavaa ja yhdenmukaista toimintaa, ja sillä olisi oltava johtava rooli varmistettaessa rajojen yli toimivia laitoksia valvovien valvontakollegioiden yhdenmukainen ja johdonmukainen toiminta kaikkialla unionissa. Sen vuoksi sillä olisi oltava täydet oikeudet osallistua valvontakollegioihin, jotta voitaisiin sujuvoittaa valvontakollegioiden toimintaa ja tietojenvaihtoprosessia sekä edistää kollegioiden lähentymistä ja yhdenmukaistumista unionin oikeuden soveltamisessa. Kuten de Larosièren raportissa todetaan, on ehkäistävä valvontakäytäntöjen eroista aiheutuva

kilpailun vääristyminen ja sääntelyn katvealueiden hyväksikäyttö, sillä nämä saattavat horjuttaa rahoitusvakautta – muun muassa kannustamalla finanssialan toiminnan siirtämistä maihin, joissa valvonta on leväperäistä. Valvontajärjestelmän on näyttyädyttävä oikeudenmukaisena ja tasapuolisena.

- (22 a) Lähentyminen kriisien ehkäisyyn, hallinnan ja ratkaisun alalla, rahoitusjärjestelyt mukaan lukien, on tarpeen sen varmistamiseksi, että viranomaiset voivat ratkaista vaikeuksissa olevien finanssilaitosten kriisejä niin, että samalla minimoidaan häiriöiden vaikutus rahoitusjärjestelmään, veronmaksajien varoihin turvautuminen vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten pelastamiseksi ja julkisen sektorin varojen käyttö, että rajoitetaan taloudelle koituvaa vahinkoa ja että koordinoidaan kansallista kriisinsuorituskeinojen soveltamista. Tässä suhteessa komission tulisi voida pyytää vakuutus- ja lisäeläkeviranomaista osallistumaan direktiivin 2009/138/EY 242 artiklassa tarkoitettuun arvioon erityisesti valvontaviranomaisten kollegioon kuuluvien valvontaviranomaisten yhteistyöstä ja kollegion toimivuudesta, lisäpääomavaatimusten asettamista koskevista valvontakäytännöistä sekä arvioon ryhmävalvonnan ja pääoman hallinnan tehostamisen hyödyistä vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysten ryhmässä, mukaan lukien mahdolliset toimenpiteet, joilla tehostetaan vakuutusyritysryhmien moitteetonta rajatylittävää hallintaa erityisesti riskien ja varojen osalta, ja myös laatimaan selvityksen uudesta kehityksestä ja edistymisestä koordinoitujen kansallisten kriisinhallintajärjestelmien joukon osalta sekä asianmukaisia rahoitusvälineitä käsittävän johdonmukaisten ja uskottavien rahoitusjärjestelyjen järjestelmän mahdollisen tarpeen osalta.
- (22 b) Talletusten vakuusjärjestelmistä 30 päivänä toukokuuta 1994 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 94/19/EY¹ ja sijoittajien korvausjärjestelmistä 3 päivänä maaliskuuta 1997 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/9/EY² parhailaan käynnissä olevan tarkistuksen osalta pannaan merkille, että komissio aikoo kiinnittää erityistä huomiota tarpeeseen varmistaa pidemmälle menevä yhdenmukaistaminen koko unionissa. Vakuutusalan osalta pannaan merkille myös, että komissio aikoo tarkastella mahdollisuutta laatia unionin säännöt vakuutuksenottajien suojaamiseksi vakuutusyhtiön joutuessa vaikeuksiin. Euroopan valvontaviranomaisella tulisi olla tärkeä rooli näillä aloilla, ja sille olisi annettava asianmukainen toimivalta takuujärjestelmien eurooppalaisten puitteiden osalta.
- (23) Tehtävien ja vastuiden delegoiminen voi olla valvontaviranomaisten verkoston toiminnassa hyödyllinen keino vähentää valvontatehtävien päällekkäisyyttä, edistää yhteistyötä ja sujuvoittaa siten valvontaprosessia sekä keventää finanssilaitoksille koituvia rasitteita. Sen vuoksi asetuksen olisi tarjottava selkeä oikeusperusta tällaiselle delegoinnille. Vaikka pääsääntönä on se, että delegointi olisi sallittava, jäsenvaltioilla olisi oltava mahdollisuus soveltaa erityisiä edellytyksiä velvollisuuksien delegointiin, esimerkiksi delegointijärjestelyistä tiedottamisen ja niiden tiedoksiannon osalta. Tehtävien delegointi merkitsee sitä, että tehtävät suorittaa jokin toinen valvontaviranomainen niistä vastaavan viranomaisen sijasta, mutta vastuu

¹ EYVL L 135, 31.5.1994, s. 5.

² EYVL L 84, 26.3.1997, s. 22.

valvontapäätöksistä säilyy delegoivalla viranomaisella. Vastuita delegoitaessa kansallisella valvontaviranomaisella, jolle vastuita delegoidaan, olisi oltava mahdollisuus päättää tietystä valvonta-asiasta omissa nimissään pankkiviranomaisen tai toisen kansallisen valvontaviranomaisen puolesta. Delegoinneissa olisi noudatettava sitä periaatetta, että valvontavaltaa jaetaan valvontaviranomaiselle, jolla on parhaat edellytykset toimia asiassa. Vastuita olisi asianmukaista jakaa uudelleen esimerkiksi sen vuoksi, että sillä voidaan saavuttaa mittakaavaan tai moninaisuuteen liittyviä etuja, valvoa ryhmittymiä yhdenmukaisesti tai hyödyntää kansallisten valvontaviranomaisten teknistä asiantuntemusta optimaalisesti. Delegoivan viranomaisen ja muiden toimivaltaisten viranomaisten olisi tunnustettava, että sen viranomaisen tekemät päätökset, jolle velvollisuuksia delegoidaan, ovat delegoidun toimivallan alalla ratkaisevia. Asiaa koskevassa unionin lainsäädännössä voidaan määritellä tarkemmin periaatteet, joiden mukaan vastuita voidaan sopimuksesta jakaa uudelleen. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen olisi kaikin asianmukaisin keinoin helpotettava ja valvottava kansallisten valvontaviranomaisten välisiä delegointisopimuksia. Sille olisi ilmoitettava suunnitelluissa delegointisopimuksista etukäteen, jotta se voisi tarpeen mukaan ottaa niihin kantaa. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen olisi huolehdittava siitä, että tällaiset sopimukset julkistetaan keskitetysti, jotta kaikilla asianomaisilla osapuolilla olisi mahdollisuus saada niistä helposti selkeää ja ajankohtaista tietoa. Sen olisi määriteltävä delegointiin ja delegointisopimukseen liittyvät hyvät käytännöt ja levitettävä niitä.

- (24) Yhteisen valvontakulttuurin luomiseksi Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen olisi aktiivisesti edistettävä valvontakäytäntöjen lähentymistä koko unionissa.
- (25) Vertaisarvioinnit ovat tehokas ja toimiva keino edistää yhdenmukaisuutta finanssivalvojen verkostossa. Sen vuoksi vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen olisi luotava metodologinen perusta tällaisille arvioinneille ja tehtävä niitä säännöllisesti. Arvioinneissa ei saisi keskittyä pelkästään valvontakäytäntöjen lähentymiseen vaan myös valvontaviranomaisten kykyyn saavuttaa laadukkaita valvontatuloksia sekä toimivaltaisten viranomaisten riippumattomuuteen. Vertaisarviointien tulokset olisi julkistettava vertaisarvioinnin kohteena olevan toimivaltaisen viranomaisen suostumuksella. Parhaat käytännöt olisi myös määriteltävä ja julkistettava.
- (26) Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen olisi aktiivisesti edistettävä unionin koordinoitujen valvontatoimien erityisesti unionin finanssimarkkinoiden moitteettoman toiminnan ja eheyden tai rahoitusjärjestelmän vakauden varmistamiseksi. Sen lisäksi, että vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle annettaisiin valtuudet toimia kriisitilanteissa, sille olisi annettava yleinen koordinoitavien EFVJ:ssä. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen toimissa olisi kiinnitettävä erityistä huomiota kaikkien olennaisten tietojen sujuvaan kulkuun toimivaltaisten viranomaisten välillä.
- (27) Rahoitusvakauden turvaamiseksi olisi tunnistettava jo varhaisessa vaiheessa eri maiden ja eri alojen rajat ylittävät suuntaukset, mahdolliset riskit ja haavoittuvuudet, jotka ovat peräisin mikrotasolta. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen olisi seurattava ja arvioitava tällaisia muutoksia omalla vastuualueellaan ja tarvittaessa tiedotettava niistä säännöllisesti tai tapauskohtaisesti Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle

sekä muille Euroopan valvontaviranomaisille ja EJRK:lle. Lisäksi vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen olisi yhteistyössä EJRK:n kanssa käynnistettävä ja koordinoitava unionin laajuisia stressitestejä, jotta voitaisiin arvioida finanssilaitosten kykyä kestää epäsuotuisaa markkinakehitystä, sekä varmistettava, että tällaisissa testeissä käytetään kansallisella tasolla mahdollisimman yhdenmukaisia menetelmiä. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen on tehtäviensä hoitamiseksi tehtävä taloudellisia analyysejä markkinoista ja markkinoilla mahdollisesti tapahtuvien muutosten vaikutuksista.

- (28) Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen olisi finanssipalvelujen maailmanlaajuistuesssa ja kansainvälisten standardien merkityksen lisääntyessä edistettävä vuoropuhelua ja yhteistyötä yhteisön ulkopuolisten valvontaviranomaisten kanssa. Sille olisi annettavat valtuudet kehittää yhteyksiä valvontaviranomaisiin ja kolmansien maiden hallintoviranomaisiin sekä kansainvälisiin järjestöihin ja sopia niiden kanssa hallinnollisista järjestelyistä kunnioittaen täydellisesti Euroopan toimielinten ja jäsenvaltioiden nykyisiä tehtäviä ja toimivaltuuksia. Maiden, jotka ovat tehneet unionin kanssa sopimuksia, joilla ne ovat hyväksyneet unionin lainsäädännön ja soveltavat sitä, olisi voitava osallistua vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen toimintaan, ja vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen olisi voitava tehdä yhteistyötä sellaisten kolmansien maiden kanssa, jotka soveltavat lainsäädäntöä, joka on tunnustettu unionin lainsäädäntöä vastaavaksi.
- (29) Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen olisi toimittava omalla vastuualueellaan Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission riippumattomana neuvoa-antavana elimenä. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisella olisi oltava mahdollisuus antaa lausuntonsa direktiivin 2007/44/EY mukaisesta toiminnan vakauden arvioinnista sulautumien ja omistusosuuksien hankinnan yhteydessä niissä tapauksissa, joissa tuossa direktiivissä edellytetään kahden tai useamman jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten välistä kuulemista, sanotun kuitenkaan rajoittamatta kyseisten toimivaltaisten viranomaisten toimivaltaa.
- (30) Jotta vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voisi suorittaa tehtävänsä tehokkaasti, sillä täytyisi olla oikeus pyytää kaikkia tarvitsemiaan tietoja. Finanssilaitoksille aiheutuvien ilmoitusvelvollisuuksien päällekkäisyyden välttämiseksi tiedot olisi yleensä saatava kansallisilta valvontaviranomaisilta, jotka ovat lähimpänä finanssimarkkinoita ja -laitoksia, ja jo olemassa olevat tilastot olisi otettava huomioon. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen olisi viimeisenä keinonaan kuitenkin voitava osoittaa asianmukaisesti perusteltu tietopyyntö suoraan finanssilaitokselle, jos kansallinen toimivaltainen viranomainen ei toimita tai voi toimittaa tietoja ajoissa. Jäsenvaltioiden viranomaiset olisi velvoitettava avustamaan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaista sen varmistamisessa, että tällaisiin suoriin pyyntöihin vastataan. Tässä yhteydessä yhteiset raportointimuodot ovat olennaisen tärkeitä. Tietojenkeruuseen liittyvät toimenpiteet eivät saisi rajoittaa Euroopan tilastojärjestelmän (ESS) ja Euroopan keskuspankkijärjestelmän (EKPJ) oikeudellista kehystä tilastojen alalla. Tämä asetus ei näin ollen saisi rajoittaa Euroopan tilastoista 11 päivänä maaliskuuta 2009 annetun

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 223/2009¹ eikä Euroopan keskuspankin valtuuksista kerätä tilastotietoja 23 päivänä marraskuuta 1998 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2533/98² soveltamista.

- (31) On olennaisen tärkeää, että vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen ja EJRK tekevät tiivistä yhteistyötä, jotta Euroopan järjestelmäriskikomitean toiminta ja sen varoitusten ja suositusten jälkeiset jatkotoimet olisivat täysitehoisia. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen ja EJRK:n olisi jaettava kaikki olennaiset tiedot keskenään. Yksittäisiä yrityksiä koskevat tiedot olisi toimitettava ainoastaan perustellusta pyynnöstä. Saadessaan varoituksia tai suosituksia, jotka Euroopan järjestelmäriskikomitea on osoittanut vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle tai kansalliselle valvontaviranomaiselle, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen olisi varmistettava soveltuvat jatkotoimet.
- (32) Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen olisi kuultava asianomaisia osapuolia sääntelystandardeista, ohjeista ja suosituksista ja annettava niille kohtuullinen mahdollisuus esittää huomautuksia ehdotetuista toimenpiteistä. Ennen sääntelystandardi-, ohje- ja suosituluonnosten hyväksymistä vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen olisi tehtävä vaikutustenarviointi. Tätä varten olisi tehokkuussyistä käytettävä vakuutus- ja jälleenvakuutusalan osallisryhmää ja lisäeläkealan osallisryhmää, jotka edustaisivat tasasuhteisesti ja kumpikin osaltaan unionissa toimivia asiaankuuluvia finanssilaitoksia (erilaisia ja erikokoisia finanssilaitoksia ja liikeyrityksiä), pk-yrityksiä, ammattiyhdistyksiä, tiedeyhteisön edustajia, kuluttajia, muita kyseisten palvelujen pienkäyttäjiä sekä asiaankuuluvien ammattijärjestöjen edustajia. Näiden osallisryhmien olisi toimittava vuorovaikutuksessa finanssipalvelualan muiden käyttäjäryhmien kanssa, jotka komissio on perustanut tai jotka on perustettu unionin lainsäädännöllä.
- (32 a) Osallisryhmien jäsenten, jotka edustavat voittoa tuottamattomia järjestöjä tai tiedeyhteisöjä, olisi saatava riittävä korvaus, jotta henkilöt, joilla ei ole käytettävissään tarvittavaa rahoitusta tai jotka eivät ole toimialan edustajia, voisivat osallistua täysipainoisesti finanssialan sääntelyä koskevaan keskusteluun.
- (33 b) Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen on kuultava vakuutus- ja jälleenvakuutusalan osallisryhmää ja tämä voi antaa sille lausuntoja ja neuvoja asioissa, jotka liittyvät vapaaehtoiseen soveltamiseen direktiivin 2002/83/EY piiriin kuuluviin laitoksiin tai ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavien laitosten toiminnasta ja valvonnasta annettuun direktiiviin 2003/41/EY.
- (33) Jäsenvaltioilla on perusvastuu koordinoitun kriisinhallinnan varmistamisesta ja rahoitusvakauden säilyttämisestä kriisitilanteissa ja erityisesti yksittäisten vaikeuksissa olevien finanssilaitosten vakauttamisesta ja niiden ongelmien ratkaisemisesta. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen kriisitilanteissa tai erimielisyyksien ratkaisemiseksi tekemät päätökset, jotka vaikuttavat finanssilaitoksen vakauteen, eivät

¹ EUVL L

² EUVL L

saisi vaikuttaa jäsenvaltioiden finanssipoliittiseen vastuuseen. Olisi luotava mekanismi, jolla jäsenvaltiot voisivat vedota tähän suojalausekkeeseen ja viime kädessä saattaa asian neuvoston päätettäväksi. Suojamekanismia ei kuitenkaan saisi käyttää väärin erityisesti sellaisen päätöksen yhteydessä, jolla ei ole merkittävää tai olennaista finanssipoliittista vaikutusta, esimerkiksi tulonvähennys, joka liittyy tiettyjen toimien tai tuotteiden väliaikaiseen kieltämiseen kuluttajansuojatarkoituksessa. Tehdessään päätöksen tämän suojalausekesäännöksen nojalla neuvoston olisi äänestettävä jäsen- ja -ääni -periaatteen mukaisesti. On asianmukaista antaa neuvostolle rooli tässä asiassa ottaen huomioon jäsenvaltioilla tässä yhteydessä olevat erityisvelvollisuudet. Ottaen huomioon asian arkaluonteisuuden olisi varmistettava tiukat salassapitovelvollisuutta koskevat järjestelyt.

- (34) Päätöksentekomenettelyissään vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen olisi noudatettava menettelyjen asianmukaisuutta ja avoimuutta koskevia unionin sääntöjä ja yleisiä periaatteita. Niillä, joille vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen päätökset osoitetaan, on oltava täysi oikeus tulla kuulluiksi. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen säädökset ovat erottamaton osa unionin oikeutta.
- (35) Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen pääasiallisena päätöksentekoelimenä tulisi olla hallintoneuvosto, johon kuuluisi kunkin jäsenvaltion asianomaisen toimivaltaisen viranomaisen pääjohtaja ja jonka puheenjohtajana toimisi vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen puheenjohtaja. Komission, Euroopan järjestelmäriskikomitean, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) sekä Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) edustajien olisi oltava mukana tarkkailijoina. Hallintoneuvoston jäsenten olisi toimittava riippumattomasti ja ainoastaan unionin edun mukaisesti.
- (35 a) Hallintoneuvoston olisi tehtävä päätöksensä pääsääntöisesti yksinkertaisella enemmistöllä jäsen ja ääni -periaatteen mukaisesti. Yleisiin säädöksiin, kuten sääntelystandardien, ohjeiden ja suositusten antamiseen, talousarvioasioihin sekä jäsenvaltioiden pyyntöihin, että vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen harkitsisi uudelleen päätöstä väliaikaisesti kieltää tietyt rahoitustoimet tai rajoittaa niitä, on kuitenkin asianmukaista soveltaa määräenemmistösääntöjä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 16 artiklan 4 kohdan ja siirtymämääräyksiä koskevan pöytäkirjan (N:o 36) mukaisesti. Asiat, jotka koskevat kansallisten valvontaviranomaisten välisten erimielisyyksien ratkaisemista, olisi annettava käsiteltäviksi suppealle, objektiiviselle, sellaisista jäsenistä koostuvalle lautakunnalle, jotka eivät ole erimielisyyden osapuolena olevien toimivaltaisten viranomaisten edustajia ja joilla ei ole omaa etua valvottavanaan tai suoraa kytköstä kyseisiin toimivaltaisiin viranomaisiin. Lautakunnan kokoonpanon olisi oltava riittävän tasapainoinen. Hallintoneuvoston jäsenten olisi hyväksyttävä lautakunnan tekemä päätös yksinkertaisella enemmistöllä jäsen ja ääni -periaatteen mukaisesti. Konsolidoivan valvontaviranomaisen tekemien päätösten osalta lautakunnan ehdottama päätös voitaisiin kuitenkin hylätä äänten määrävähemmistöllä, sellaisena kuin se on määritelty Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 16 artiklan 4 kohdassa ja Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitetyn, siirtymämääräyksistä

tehdyn pöytäkirjan (N:o 36) 3 artiklassa.

- (36) Johtokunnan, jonka jäseninä ovat pankkiviranomaisen puheenjohtaja, kansallisten valvontaviranomaisten edustajat ja komissio, olisi varmistettava, että vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen toteuttaa toiminta-ajatuksensa ja suorittaa sille osoitetut tehtävät. Johtokunnalle olisi annettava tarvittava toimivalta, jotta se voisi muun muassa antaa ehdotukset vuosittaiseksi ja monivuotiseksi työohjelmaksi, käyttää tiettyä talousarviovaltaa, hyväksyä vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen henkilöstöpolitiikkaa koskevan suunnitelman, antaa erityissäännöksiä asiakirjojen julkisuudesta ja ehdottaa vuosikertomuksen.
- (37) Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen edustajana olisi oltava kokopäivätoiminen puheenjohtaja, jonka hallintoneuvosto nimittää avoimen kilpailun perusteella. Hallintoneuvoston olisi nimitettävä puheenjohtaja ansioiden, pätevyyden, finanssilaitosten ja markkinoiden tuntemuksen sekä finanssivalvontaan ja finanssialan sääntelyyn liittyvän kokemuksen perusteella hallintoneuvoston järjestämän ja hallinnoiman avoimen valintamenettelyn jälkeen, jossa komissio avustaa. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen ensimmäisen puheenjohtajan nimitysmenettelyssä komissio muun muassa laatii lopullisen ehdokasluettelon ansioiden, pätevyyden, finanssilaitosten ja markkinoiden tuntemuksen sekä finanssivalvontaan ja finanssialan sääntelyyn liittyvän kokemuksen perusteella. Myöhempiä nimityksiä varten tarkistuslausekkeen mukaisesti laadittavassa kertomuksessa tarkastellaan, onko komission tarpeen laatia lopullinen ehdokasluettelo.

Ennen kuin hallintoneuvoston valitsema ehdokas ottaa vastaan tehtävänsä ja enintään kuukauden kuluttua siitä, kun hallintoneuvosto on tehnyt valintansa, Euroopan parlamentti voi hallintoneuvoston valitsemaa ehdokasta kuultuaan vastustaa valitun henkilön nimitystä.

- (37 a) Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen johtaminen olisi uskottava toimitusjohtajalle, jolla olisi oltava oikeus osallistua hallintoneuvoston ja johtokunnan kokouksiin ilman äänioikeutta.
- (38) Jotta varmistettaisiin eri alojen keskinäinen johdonmukaisuus Euroopan valvontaviranomaisten toiminnassa, kyseisten viranomaisten olisi harjoitettava tiivistä koordinoitua sekakomitean välityksellä ja sovittava tarvittaessa yhteisistä kannoista. Sekakomitean olisi koordinoitava Euroopan kolmen valvontaviranomaisen toimintoja suhteessa finanssiryhmittymiin ja muihin monialaisiin kysymyksiin. Kun on kyse säädöksistä, jotka kuuluvat myös Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) tai Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) toimivaltaan, asianomaisten Euroopan valvontaviranomaisten olisi tarvittaessa annettava kyseiset säädökset samanaikaisesti. Euroopan kolmen valvontaviranomaisen puheenjohtajien olisi vuoroteltava sekakomitean puheenjohtajana 12 kuukauden toimijaksoissa. Sekakomitean puheenjohtajan olisi oltava Euroopan järjestelyriskikomitean varapuheenjohtaja. Sekakomitealla olisi oltava kolmen Euroopan valvontaviranomaisen henkilöstöstä koottava oma henkilöstö, jotta mahdollistetaan epävirallinen tietojen jakaminen ja

Euroopan kolmen valvontaviranomaisen yhteisen valvontakulttuurin kehittäminen.

- (39) Olisi varmistettava, että osapuolilla, joita vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen tekemät päätökset koskevat, on käytettävissään tarvittavat oikeussuojakeinot. Jos vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisella on päätöksentekovaltuudet, osapuolille olisi menettelyn tehokkuuden vuoksi myönnettävä oikeus valittaa valituslautakuntaan, jotta osapuolten oikeuksia voitaisiin suojella tehokkaasti. Tehokkuuden ja yhtenäisyyden vuoksi valituslautakunnan olisi oltava Euroopan kolmen valvontaviranomaisen yhteinen elin, joka olisi riippumaton niiden hallinto- ja sääntelyrakenteista. Valituslautakunnan päätöksestä olisi oltava mahdollista valittaa Euroopan unionin tuomioistuimeen.
- (40) Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen täydellisen itsemääräämisoikeuden ja riippumattomuuden varmistamiseksi sille olisi annettava oma talousarvio, jonka tulot olisivat suurimmaksi osaksi peräisin kansallisten valvontaviranomaisten pakollisista maksusuuksista ja Euroopan unionin yleisestä talousarviosta. Unionin vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle myöntämä rahoitus edellyttää budjettivallan käyttäjän sopimusta talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17 päivänä toukokuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen 47 kohdan mukaisesti. Unionin talousarviomenettelyä olisi noudatettava. Tilintarkastustuomioistuimen olisi suoritettava Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen tilintarkastus. Kokonaistalousarvio kuuluu vastuuvapausmenettelyn piiriin.
- (41) Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiseen olisi sovellettava Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimuksista 25 päivänä toukokuuta 1999 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1073/1999¹. Lisäksi vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen olisi liityttävä Euroopan parlamentin, Euroopan unionin neuvoston ja Euroopan yhteisöjen komission Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) sisäisistä tutkimuksista 25 päivänä toukokuuta 1999 tekemään toimielinten väliseen sopimukseen².
- (42) Avointen ja läpinäkyvien työehtojen ja henkilöstön yhtäläisen kohtelun varmistamiseksi vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen henkilöstöön olisi sovellettava Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavia henkilöstösääntöjä ja Euroopan yhteisöjen muuhun henkilöstöön sovellettavia palvelussuhteen ehtoja³.
- (43) On olennaisen tärkeää suojella liikesalaisuuksia ja muita luottamuksellisia tietoja. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle toimitetun ja verkostossa vaihdetun tiedon luottamuksellisuus olisi varmistettava tiukkojen ja tehokkaiden salassapitovelvollisuutta koskevien sääntöjen avulla.
- (44) Yksilön suoja henkilötietojen käsittelyn osalta kuuluu yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24 päivänä

¹ EYVL L 136, 31.5.1999, s. 1.

² EYVL L 136, 31.5.1999, s. 15.

³ EYVL L 56, 4.3.1968, s. 1.

lokakuuta 1995 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 95/46/EY¹ sekä yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 18 päivänä joulukuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 45/2001² soveltamisalaan, ja niitä sovelletaan kokonaisuudessaan tämän asetuksen mukaiseen henkilötietojen käsittelyyn.

- (45) Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen toiminnan avoimuuden varmistamiseksi pankkiviranomaiseen olisi sovellettava Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30 päivänä toukokuuta 2001 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1049/2001³.
- (46) Maiden, jotka eivät ole Euroopan unionin jäseniä, olisi voitava osallistua vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen työhön unionin kanssa tehtävien asianmukaisten sopimusten mukaisesti.
- (47) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla toteuttaa tämän asetuksen tavoitteita, joita ovat sisämarkkinoiden toiminnan parantaminen varmistamalla korkeatasoinen, tehokas ja yhdenmukainen vakavaraisuusvalvonta ja sitä koskeva sääntely, vakuutuksenottajien, eläkejärjestelmien jäsenten ja muiden edunsaajien suojaaminen, finanssimarkkinoiden eheyden, tehokkuuden ja moitteettoman toiminnan turvaaminen, rahoitusjärjestelmän vakauden ylläpito ja valvonnan kansainvälisen koordinoinnin lujittaminen, vaan ne voidaan toiminnan laajuuden vuoksi toteuttaa paremmin unionin tasolla, joten unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen.
- (48) Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen olisi saatava kaikki Euroopan vakuutus- ja työeläkevalvontaviranomaisten komitean nykyiset tehtävät ja valtuudet, minkä vuoksi Euroopan vakuutus- ja työeläkevalvontaviranomaisten komitean perustamisesta 23 päivänä tammikuuta 2009 tehty komission päätös 2009/78/EY olisi kumottava viranomaisen perustamispäivästä alkaen ja rahoituspalveluihin, tilinpäätösraportointiin ja tilintarkastukseen liittyvien yksittäistoimien tukemiseksi toteutettavasta yhteisön ohjelmasta tehtyä Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöstä N:o 716/2009/EY⁴ olisi muutettava. Ottaen huomioon Euroopan vakuutus- ja työeläkevalvontaviranomaisten komitean olemassa olevat rakenteet ja toimet on tärkeää varmistaa erittäin läheinen yhteistyö Euroopan vakuutus- ja työeläkevalvontaviranomaisten komitean ja komission välillä asianmukaisia siirtymäjärjestelyjä käyttöön otettaessa ja huolehtia siitä, että ajanjakso, jona komissio on vastuussa vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen hallinnollisesta perustamisesta ja alkuvaiheen hallinnollisesta toiminnasta, jäisi mahdollisimman lyhyeksi.

¹ EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31.

² EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1.

³ EYVL L 145, 31.5.2001, s. 43.

⁴ EUVL L 253, 25.9.2009, s. 8.

- (49) On aiheellista asettaa määräaika tämän asetuksen soveltamiselle, jotta varmistetaan, että vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen on asianmukaisesti valmistautunut toiminnan aloittamiseen ja että siirtyminen Euroopan vakuutus- ja työeläkevalvontaviranomaisten komiteasta tapahtuu sujuvasti, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisella olisi oltava asianmukainen rahoitus, josta ainakin aluksi 40 prosenttia olisi rahoitettava unionin varoista ja 60 prosenttia jäsenvaltioiden maksuosuuksista, jotka suoritetaan siirtymämääräyksistä tehdyn pöytäkirjan (N:o 36) 3 artiklan 3 kohdassa määrätyn äänten painotuksen mukaisesti.
- (49 a) Jotta vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voidaan perustaa 1. tammikuuta 2011, tämän asetuksen olisi tultava voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

PERUSTAMINEN JA OIKEUDELLINEN ASEMA

1 artikla

Perustaminen ja toimiala

1. Tällä asetuksella perustetaan Euroopan **valvontaviranomainen** (Euroopan **vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen, jäljempänä** 'vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen').
2. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen toimii tässä asetuksessa annetuin valtuuksin sekä direktiivin 2009/138/EY [Solvenssi II] lukuun ottamatta IV osastoa, direktiivin 2002/92/EY, direktiivin 2003/41/EY, direktiivin 2002/87/EY, direktiivien 64/225/ETY, 73/239/ETY, 73/240/ETY, 76/580/ETY, 78/473/ETY, 84/641/ETY, 87/344/ETY, 88/357/ETY, 92/49/ETY, 98/78/EY, 2001/17/EY, 2002/83/EY ja 2005/68/EY soveltamisalalla ja, siltä osin kuin näitä säännöksiä sovelletaan vakuutusyrityksiin ja jälleenvakuutusyrityksiin, lisäeläkkeitä tarjoaviin laitoksiin ja vakuutusedustajiin, soveltuvin osin direktiivin 2005/60/EY ja direktiivin 2002/65/EY soveltamisalalla, mukaan luettuina näihin säännöksiin perustuvat direktiivit, asetukset ja päätökset ja mahdolliset muut oikeudellisesti sitovat unionin säännökset, joissa vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle annetaan tehtäviä.
 - 2 a. **Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen toimii myös vakuutusyritysten, jälleenvakuutusyritysten, finanssiryhmittymien, lisäeläkkeitä tarjoavien laitosten ja vakuutusedustajien toimialoilla sekä asioissa, joita 2 kohdassa tarkoitetut säädökset eivät suoraan kata, mukaan luettuina hyvää hallintotapaa, tilintarkastusta ja tilinpäätösraportointia koskevat asiat, edellyttäen että vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen tällaiset toimet ovat tarpeellisia 2 kohdassa tarkoitetun lainsäädännön tehokkaan ja johdonmukaisen soveltamisen varmistamiseksi.**
 - 2 b. Lisäeläkkeitä tarjoavien laitosten osalta vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen toiminta ei vaikuta kansallisen sosiaali- ja työlainsäädännön soveltamiseen.

3. Tämän asetuksen säännökset eivät rajoita komission toimivaltaa eivätkä erityisesti sen *Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 258 artiklan* mukaista toimivaltaa varmistaa *unionin* oikeuden noudattaminen.
4. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen tavoitteena on suojella yleistä etua edistämällä rahoitusjärjestelmän lyhyen, keskipitkän ja pitkän aikavälin vakautta sekä vaikuttavuutta unionin talouden, sen kansalaisten ja yritysten kannalta. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen tehtävänä on
 - i) parantaa sisämarkkinoiden toimintaa, erityisesti varmistamalla *asianmukainen*, tehokas ja yhdenmukainen sääntely,
 - iii) varmistaa finanssimarkkinoiden eheys, avoimuus, tehokkuus ja moitteeton toiminta,
 - v) *vahvistaa valvonnan kansainvälistä koordinointia*,
 - vi) *estää sääntelyn katvealueiden hyväksikäyttö ja edistää tasapuolisia kilpailuedellytyksiä*,
 - vii) *varmistaa, että vakuutus-, jälleenvakuutus- ja työeläkealaan liittyvää riskinottoa säännellään ja valvotaan asianmukaisesti, ja*
 - viii) *lisätä asiakkaiden suojelua.*

Tätä varten viranomainen auttaa varmistamaan 2 kohdassa tarkoitettujen säädösten johdonmukaisen, tehokkaan ja tosiasiallisen soveltamisen, edistää valvontakäytäntöjen lähentymistä ja antaa lausuntoja Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle sekä laatii taloudellisia analyyseja markkinoista edistääkseen vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen tavoitteen saavuttamista.

Hoitaessaan sille tällä asetuksella annettuja tehtäviä vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen kiinnittää erityistä huomiota sellaisten finanssilaitosten mahdollisesti aiheuttamiin järjestelmäriskeihin, joiden kaatuminen saattaa haitata rahoitusjärjestelmän tai reaalityalouden toimintaa.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen toimii tehtäviään hoitaessaan riippumattomasti, puolueettomasti ja yksinomaan unionin edun mukaisesti.

1 a artikla *Euroopan finanssivalvontajärjestelmä*

1. *Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen on osa Euroopan finanssivalvontajärjestelmää (EFVJ). EFVJ:n päätavoitteena on varmistaa, että finanssialaan sovellettavat säännöt pannaan asianmukaisesti täytäntöön, jotta säilytetään rahoitusvakaus ja varmistetaan luottamus rahoitusjärjestelmään yleensä sekä riittävä suoja*

- finanssipalvelujen asiakkaille.*
2. *EFVJ koostuu seuraavista:*
- a) *Euroopan järjestelmäriskikomitea (EJRK), kun kyseessä on asetuksessa (EY) N:o .../2010 (EJRK) ja tässä asetuksessa tarkoitettujen tehtävien suorittaminen;*
 - b) *vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen;*
 - c) *Euroopan valvontaviranomainen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen), joka perustetaan asetuksella (EU) N:o .../2010 [EAMV];*
 - d) *Euroopan valvontaviranomainen (Euroopan pankkiviranomainen), joka perustetaan asetuksella (EU) N:o .../2010 [EPV];*
 - e) *Euroopan valvontaviranomaisten sekakomitea (sekakomitea), kun kyseessä on 40–43 artiklassa tarkoitettujen tehtävien suorittaminen;*
 - f) *tämän asetuksen 1 artiklan 2 kohdassa lueteltujen unionin säädösten, asetuksen (EU) N:o .../2010 [EAMV]] ja asetuksen (EU) N:o .../2010 [EPV] mukaiset jäsenvaltioiden toimivaltaiset tai valvontaviranomaiset;*
3. *Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen tekee säännöllistä tiivistä yhteistyötä EJRK:n sekä Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) ja Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) kanssa sekakomitean välityksellä varmistaen toimien johdonmukaisuuden eri alojen välillä ja saaden aikaan yhteisiä kantoja finanssiryhmittymien valvonnan ja muiden eri alojen välisten kysymysten osalta.*
4. *Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 4 artiklan 3 kohdan mukaisen vilpittömän yhteistyön periaatteen mukaisesti EFVJ:n osapuolet tekevät luottamukseen ja täysimääräiseen keskinäiseen kunnioitukseen perustuvaa yhteistyötä erityisesti varmistaakseen, että niiden toisilleen toimittamat tiedot ovat tarkoituksenmukaisia ja luotettavia.*
5. *EFVJ:n osapuolina olevilla valvontaviranomaisilla on velvollisuus valvoa unionissa toimivia finanssilaitoksia 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen säädösten mukaisesti.*

1 b artikla (uusi)
Viranomaisten vastuuvollisuus

Tämän asetuksen 1 a artiklan 2 kohdan a–d alakohdassa tarkoitettut viranomaiset vastaavat toiminnastaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

2 artikla
Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan

1. 'finanssilaitoksella' yrityksiä, yhteisöjä ja luonnollisia ja oikeushenkilöitä, joihin sovelletaan jotakin 1 artiklan 2 kohdassa mainittua säädöstä. *Direktiivin 2005/60/EY osalta 'finanssilaitoksilla' tarkoitetaan vain vakuutusyrityksiä ja vakuutusedustajia siten kuin ne määritellään kyseisissä direktiivissä;*
2. 'toimivaltaisilla viranomaisilla'
 - i) *valvontaviranomaisia siten kuin ne määritellään direktiivissä 2009/138/EY ja toimivaltaisista viranomaisista siten kuin ne määritellään direktiiveissä 2003/41/EY ja 2002/92/EY;*
 - ii) *direktiivien 2002/65/EY ja 2005/60/EY osalta viranomaisia, joilla on toimivalta varmistaa, että 1 kohdassa tarkoitettujen finanssilaitokset noudattavat niille kyseisissä direktiiveissä asetettuja vaatimuksia.*

3 artikla
Oikeudellinen asema

1. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen on **unionin** elin, jolla on oikeushenkilön asema.
2. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisella on kussakin jäsenvaltiossa laajin kansallisen oikeuden mukainen oikeushenkilöillä oleva oikeuskelpoisuus. Se voi erityisesti hankkia tai luovuttaa irtainta ja kiinteää omaisuutta ja esiintyä kantajana ja vastaajana oikeudenkäynneissä.
3. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaista edustaa sen puheenjohtaja.

4 artikla
Kokoonpano

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen koostuu seuraavista:

1. hallintoneuvosto, jonka tehtävät määritellään 28 artiklassa;
2. johtokunta, jonka tehtävät määritellään 32 **artiklassa**;
3. puheenjohtaja, jonka tehtävät määritellään 33 artiklassa;
4. toimitusjohtaja, jonka tehtävät määritellään 38 artiklassa;
5. 44 artiklassa tarkoitettu valituslautakunta, jonka tehtävät määritellään 46 artiklassa.

5 artikla
Kotipaikka

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen kotipaikka on Frankfurt am Mainissa.

II LUKU

VAKUUTUS- JA LISÄELÄKEVIRANOMAISEN TEHTÄVÄT JA TOIMIVALTA

6 artikla

Viranomaisen tehtävät ja toimivalta

1. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisella on seuraavat tehtävät:
 - a) **auttaa** luomaan yhteisiä, laadukkaita sääntely- ja valvontastandardeja ja -käytäntöjä erityisesti antamalla lausuntoja **unionin** toimielimille ja kehittämällä ohjeita, suosituksia ja **teknisten sääntely- ja täytäntöönpano**standardien luonnoksia, jotka perustuvat 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin **säädöksiin**;
 - b) **myötävaikuttaa oikeudellisesti sitovien unionin säädösten** yhdenmukaiseen soveltamiseen erityisesti edistämällä yhteistä valvontakulttuuria, varmistamalla 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen **säädösten** yhdenmukainen, tehokas ja tosiasiallinen soveltaminen, estämällä sääntelyn katvealueiden hyväksikäyttö, sovittelemalla ja ratkaisemalla **toimivaltaisten** viranomaisten välisiä erimielisyyksiä, **varmistamalla finanssilaitosten tehokas ja yhdenmukainen valvonta, huolehtimalla** valvontakollegioiden yhdenmukaisesta toiminnasta ja toteuttamalla toimia **muun muassa** kriisitilanteissa;
 - c) **edistää ja helpottaa** tehtävien ja vastuiden delegeoimista **toimivaltaisten** viranomaisten välillä;
 - d) **tehdä** tiivistä **yhteistyötä** EJRK:n kanssa erityisesti toimittamalla tälle tietoja, joita se tarvitsee tehtäviensä suorittamiseen, ja varmistamalla asianmukaisten jatkotoimien toteuttaminen EJRK:n antamien varoitusten ja suositusten pohjalta;
 - e) **järjestää ja** suorittaa **toimivaltaisten** viranomaisten vertaisarviointia, **mukaan luettuna suuntaviivojen ja suositusten antaminen ja parhaiden toimintatapojen määrittäminen**, valvontatulosten yhtenäisyyden lisäämiseksi;
 - f) seurata ja arvioida markkinakehitystä **omalla** vastuualueellaan;
 - f a) laatia taloudellisia markkina-analyyseja tehtäviensä hoitamiseksi;**
 - f b) edistää vakuutuksenottajien ja edunsaajien suojaa;**
 - f c) edistää valvontakollegioiden johdon- ja yhdenmukaista toimintaa, järjestelmäriskin valvontaa, arviointia ja mittaamista, elvytys- ja kriisinsuunnitelmien kehittämistä ja koordinoimista, varmistaa vakuutuksenottajille ja edunsaajille korkea suoja koko unionissa 12–12 e artiklan mukaisesti;**
 - g) suorittaa muita tässä asetuksessa tai **unionin säädöksissä** säädettyjä tehtäviä;
 - g a) julkaista ja säännöllisesti päivittää verkkosivustollaan sen toimialaan liittyviä tietoja erityisesti rekisteröidyistä finanssilaitoksista sen omalla vastuualueella**

sen varmistamiseksi, että tiedot ovat helposti yleisön saatavilla.

g b) ottaa tarvittaessa vastatakseen Euroopan vakuutus- ja työeläkevalvontaviranomaisten komitean (CEIOPS) olemassa olevista ja keskeneräisistä tehtävistä.

2. Edellä 1 kohdassa säädettyjen tehtävien suorittamiseksi viranomaisella on tämän asetuksen mukainen toimivalta ■ erityisesti ■

a) laatia luonnoksia teknisiksi *sääntely*standardeiksi 7 artiklassa tarkoitetuissa tapauksissa;

a a) laatia luonnoksia teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi 7 e artiklassa tarkoitetuissa tapauksissa;

b) antaa 8 artiklan mukaisia ohjeita ja suosituksia;

c) antaa erityistapauksissa suosituksia 9 artiklan 3 kohdan mukaisesti;

d) tehdä *toimivaltaisille* viranomaisille osoitettuja yksittäisiä päätöksiä 10 ja 11 artiklassa tarkoitetuissa tapauksissa;

e) *jos kyseessä on suoraan sovellettava unionin lainsäädäntö*, tehdä finanssilaitoksille osoitettuja yksittäisiä päätöksiä 9 artiklan 6 kohdassa, 10 artiklan 3 kohdassa ja 11 artiklan 4 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa;

f) antaa lausuntoja Euroopan parlamentille, neuvostolle tai komissiolle 19 artiklan mukaisesti;

f a) kerätä tarvittavat tiedot finanssilaitoksista 20 artiklan mukaisesti;

f b) kehittää yhteisiä menetelmiä, joilla arvioidaan tuotteen ominaispiirteiden ja jakeluprosessien vaikutusta laitosten taloudelliseen tilanteeseen ja kuluttajansuojaan;

f c) luoda keskitetysti saatavilla oleva tietokanta rekisteröidyistä finanssilaitoksista sen omalla vastuualueella ja 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa säädöksissä yksilöidyissä tapauksissa;

6 a artikla

Kuluttajansuojaan ja finanssialan toimintaan liittyvät tehtävät

1. *Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisella on johtava rooli avoimuuden, selkeyden ja oikeudenmukaisuuden edistämisessä kuluttajien finanssipalvelujen tai -tuotteiden markkinoilla koko sisämarkkinoilla myös siten, että se*

i) kerää ja analysoi tietoja kulutuksen muutoksista ja raportoi niistä;

- ii) *tarkastelee ja koordinoi talouslukutaitoa ja talousalan valistusta koskevia toimivaltaisten viranomaisten aloitteita;*
 - iii) *kehittää alan koulutusvaatimuksia ja*
 - iv) *edistää yhteisten julkistamissääntöjen kehittämistä.*
2. *Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen valvoo uutta ja nykyistä finanssialan toimintaa ja voi antaa ohjeita ja suosituksia markkinoiden turvallisuuden ja vakauden sekä sääntelykäytäntöjen lähentymisen edistämiseksi.*
 3. *Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi myös antaa varoituksia tapauksissa, joissa jokin finanssialan toiminta muodostaa vakavan uhan 1 artiklan 4 kohdassa tarkoitetuille tavoitteille.*
 4. *Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen perustaa siihen kiinteästi kuuluvan finanssi-innovaatiokomitean, johon kootaan kaikki asiaankuuluvat toimivaltaiset kansalliset valvontaviranomaiset, jotta voidaan toimia koordinoitusti uuden tai innovatiivisen finanssialan toiminnan sääntelyssä ja valvonnassa sekä antaa viranomaiselle neuvoja esitettäväksi Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle.*
 5. *Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi asettaa väliaikaisen kiellon tai rajoituksen tietyille finanssialan toimille, jotka vaarantavat finanssimarkkinoiden moitteettoman toiminnan ja eheyden tai koko rahoitusjärjestelmän taikka sen osan vakauden unionissa, 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa säädöksissä määritellyissä tapauksissa ja niissä vahvistetuin edellytyksin tai tarvittaessa kriisitilanteessa 10 artiklan mukaisesti ja siinä vahvistetuin edellytyksin.*

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen tarkistaa päätöstään sopivin väliajoin ja vähintään kerran kolmessa kuukaudessa. Jollei päätöksen voimassaoloa jatketa niiden kolmen kuukauden kuluttua, sen voimassaolo päättyy ilman eri toimenpiteitä.

Jäsenvaltio voi pyytää vakuutus- ja lisäeläkeviranomaista harkitsemaan päätöstään uudelleen. Siinä tapauksessa vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen päättää 29 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaisesti, pitääkö se päätöksensä voimassa.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi myös arvioida tarpeen asettaa kielto tai rajoitus tietyntyyppisille finanssialan toimille ja tällaisen tarpeen käydessä ilmi tiedottaa siitä komissiolle, jotta voidaan helpottaa mahdollisen kiellon tai rajoituksen hyväksymistä.

7 artikla

Tekniset sääntelystandardit

1. *Kun Euroopan parlamentti ja neuvosto siirtävät komissiolle vallan hyväksyä teknisiä sääntelystandardeja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisilla delegoiduilla säädöksillä, jotta voidaan varmistaa johdonmukainen harmonisointi 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa säädöksissä erityisesti määritellyillä*

aloilla, vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi laatia luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen antaa standardiluonnoksensa komission hyväksyttäväksi.

Näiden standardien on oltava teknisiä, niihin ei saa sisältyä strategisia päätöksiä tai toimintavalintoja, ja niiden sisältöä rajoitetaan säädöksillä, joihin ne perustuvat.

Ennen kuin vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen toimittaa teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle, se järjestää niitä koskevia avoimia julkisia kuulemisia ja analysoi niistä mahdollisesti aiheutuvia kustannuksia ja hyötyjä, elleivät tällaiset kuulemiset ja analyysit ole suhteettomia verrattuna kyseisten teknisten sääntelystandardien luonnosten laajuuteen ja vaikutukseen tai verrattuna asian erityiseen kiireellisyyteen. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen pyytää myös asiaankuuluvilta 22 artiklassa tarkoitetuilta osallisryhmiltä lausunnon.

Kun vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen toimittaa teknisen sääntelystandardin luonnoksen, komissio toimittaa sen välittömästi Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

Komissio päättää kolmen kuukauden kuluessa teknisten sääntelystandardien luonnosten vastaanottamisesta, hyväksyykö se ne. Se voi hyväksyä teknisten sääntelystandardien luonnokset vain osittain tai muutettuina, jos unionin etu sitä vaatii.

Jos komissio ei aio hyväksyä teknisten sääntelystandardien luonnoksia tai aikoo hyväksyä ne osittain tai muutettuina, se lähettää teknisten sääntelystandardien luonnokset takaisin vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle ja selittää, miksi se ei aio hyväksyä niitä, tai mahdollisesti antaa perustelut muutoksiinsa. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi kuuden viikon kuluessa muuttaa teknisten sääntelystandardien luonnoksia komission ehdottamien muutosten pohjalta ja antaa ne uudelleen komissiolle virallisen lausunnon muodossa. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen lähettää virallisesta lausunnostaan jäljennöksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

Jollei vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen ole tämän määräajan päättyessä toimittanut muutettua teknisen sääntelystandardin luonnosta tai jos se on toimittanut teknisen sääntelystandardin luonnoksen, jonka muutokset eivät ole komission ehdottamien muutosten mukaisia, komissio voi hyväksyä teknisen sääntelystandardin tarpeelliseksi katsomine muutoksineen tai hylätä standardit.

Komissio ei saa muuttaa vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen valmisteleman teknisen sääntelystandardin luonnoksen sisältöä koordinoimatta ennalta vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen kanssa tässä artiklassa säädetyllä tavalla.

- 1 a. Tapauksissa, joissa vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen ei ole toimittanut teknisen sääntelystandardin luonnosta 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa säädöksissä asetetussa määräajassa, komissio voi pyytää tällaista luonnosta uuden määräajan puitteissa.*

- 1 b. Vain tapauksissa, joissa vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen ei toimita luonnosta komissiolle 2 kohdassa tarkoitettussa uudessa määräajassa, komissio voi hyväksyä teknisen sääntelystandardin delegoidulla säädöksellä ilman vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen luonnosta.**

Komissio järjestää teknisiä sääntelystandardeja koskevia avoimia julkisia kuulemisia ja analysoi niistä mahdollisesti aiheutuvia kustannuksia ja hyötyjä, elleivät tällaiset kuulemiset ja analyysit ole suhteettomia verrattuna kyseisten teknisten sääntelystandardien luonnosten laajuuteen ja vaikutukseen tai verrattuna asian erityiseen kiireellisyyteen. Komissio pyytää myös 22 artiklassa tarkoitetuilta asiaankuuluvilta osallisryhmiltä lausunnon tai neuvoa.

Komissio toimittaa standardiluonnoksen välittömästi Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

Se lähettää teknisten sääntelystandardien luonnokset vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi kuuden viikon kuluessa muuttaa teknisten sääntelystandardien luonnoksia ja toimittaa ne komissiolle virallisen lausunnon muodossa. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen lähettää virallisesta lausunnostaan jäljennöksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

Jollei vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen ole kuuden viikon päätyessä toimittanut muutettuja teknisten sääntelystandardien luonnoksia, komissio voi hyväksyä kyseiset tekniset sääntelystandardit.

Jos vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen on toimittanut muutettuja teknisten sääntelystandardien luonnoksia kuuden viikon kuluessa, komissio voi muuttaa teknisten sääntelystandardien luonnoksia vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen ehdottamien muutosten pohjalta tai hyväksyä tekniset sääntelystandardit tarpeellisiksi katsomine muutoksineen. Komissio ei saa muuttaa vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen valmistelemien teknisten sääntelystandardien luonnosten sisältöä koordinoimatta ennalta vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen kanssa tässä artiklassa säädetyllä tavalla.

2. Tekniset sääntelystandardit hyväksytään asetuksilla tai päätöksillä. Ne julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä, ja ne tulevat voimaan mainittuna ajankohtana.

7 a artikla

Sirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Siirretään komissiolle neljän vuoden ajaksi ...* lukien valta hyväksyä 7 artiklassa tarkoitettuja teknisiä sääntelystandardeja. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään kuusi kuukautta ennen neljän vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto peruuta siirtoa 7 d artiklan mukaisesti.

* *Virallinen lehti: Pyydetään lisäämään tämän asetuksen voimaantulopäivä.*

2. *Heti kun komissio on hyväksynyt teknisen sääntelystandardin, se antaa sen tiedoksi samanaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.*
3. Komissiolle siirrettyyn valtaan hyväksyä teknisiä sääntelystandardeja sovelletaan 7 b–7 d artiklassa säädettyjä ehtoja.

7 b artikla

Teknisten sääntelystandardien vastustaminen

1. *Euroopan parlamentti ja neuvosto voivat vastustaa delegoitua säädöstä kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun komission hyväksymä tekninen sääntelystandardi on annettu tiedoksi. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta määräaika pidennetään kolmella kuukaudella. Kun komissio hyväksyy teknisen sääntelystandardin, joka on sama kuin vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen toimittama luonnos, määräaika, jonka kuluessa Euroopan parlamentti ja neuvosto voivat vastustaa säädöstä, on yksi kuukausi tiedoksi antamisesta; Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta määräaika pidennetään edelleen kuukaudella.*
2. *Jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole määräajan päättyessä vastustanut delegoitua säädöstä, se julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä ja se tulee voimaan siinä mainittuna päivänä. Jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ilmoittaneet komissiolle, etteivät ne aio vastustaa delegoitua säädöstä, se julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä ja se tulee voimaan ennen määräajan umpeutumista.*
3. *Jos Euroopan parlamentti tai neuvosto vastustaa teknistä sääntelystandardia, se ei tule voimaan. Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 296 artiklan mukaisesti teknistä sääntelystandardia vastustava toimielin esittää syyt, miksi se vastustaa kyseistä standardia.*

7 c artikla

Teknisten sääntelystandardien luonnosten hyväksymättä jättäminen tai muuttaminen

1. *Mikäli komissio ei hyväksy teknisen sääntelystandardin luonnosta tai muuttaa sitä 7 artiklan mukaisesti, se ilmoittaa asiasta vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle, Euroopan parlamentille ja neuvostolle ja esittää syynsä.*
2. *Euroopan parlamentti tai neuvosto voi tarvittaessa kutsua asiasta vastaavan komission jäsenen ja vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen puheenjohtajan kuukauden kuluessa Euroopan parlamentin asiasta vastaavan valiokunnan tai neuvoston ad hoc -kokoukseen esittelemään ja selvittämään näkemyserojaan.*

7 d artikla

Säädösvallan siirron peruuttaminen

1. *Euroopan parlamentti tai neuvosto voi peruuttaa 7 artiklassa tarkoitetun säädösvallan siirron.*

2. *Peruuttamispäätöksellä lopetetaan säädösvallan siirto. Päätös julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä.*
3. *Toimielin, joka on aloittanut sisäisen menettelyn päättääkseen, peruuttaako se säädösvallan siirron, pyrkii ilmoittamaan asiasta toiselle toimielimelle ja komissiolle kohtuullisessa ajassa ennen lopullisen päätöksen tekemistä sekä ilmoittaa samalla, mitä teknistä sääntelystandardia koskevaa siirrettyä säädösvaltaa mahdollinen peruuttaminen koskee.*

7 e artikla

Tekniset täytäntöönpanostandardit

1. *Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi laatia teknisiä täytäntöönpanostandardeja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 291 artiklan mukaisilla täytäntöönpanosäädöksillä 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa säädöksissä erityisesti määritellyillä aloilla. Teknisten täytäntöönpanostandardien on oltava teknisiä, niihin ei saa sisältyä strategisia päätöksiä tai toimintavalintoja, ja niiden sisällössä tulee määrittää kyseisen lainsäädännön soveltamisen edellytykset. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen antaa standardiluonnoksensa komission hyväksyttäväksi.*

Ennen kuin vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen toimittaa teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle, se järjestää niitä koskevia avoimia julkisia kuulemisia ja analysoi niistä mahdollisesti aiheutuvia kustannuksia ja hyötyjä, elleivät tällaiset kuulemiset ja analyysit ole suhteettomia verrattuna kyseisten teknisten täytäntöönpanostandardien luonnosten laajuuteen ja vaikutukseen tai verrattuna asian erityiseen kiireellisyyteen. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen pyytää myös 22 artiklassa tarkoituilta asiaankuuluvilta osallisryhmiltä lausunnon tai neuvoa.

Kun vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen toimittaa teknisen täytäntöönpanostandardin luonnoksen, komissio toimittaa sen välittömästi Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

Komissio päättää kolmen kuukauden kuluessa teknisen täytäntöönpanostandardin luonnoksen vastaanottamisesta, hyväksyykö se sen. Komissio voi pidentää tätä määräaikaa yhdellä kuukaudella. Se voi hyväksyä täytäntöönpanostandardien luonnokset vain osittain tai muutettuina, jos unionin etu sitä vaatii.

Jos komissio ei aio hyväksyä täytäntöönpanostandardin luonnosta tai aikoo hyväksyä sen osittain tai muutettuna, se lähettää kyseisen luonnoksen takaisin vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle ja selittää, miksi se ei aio hyväksyä sitä, tai mahdollisesti antaa perustelut muutoksiinsa. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi kuuden viikon kuluessa muuttaa täytäntöönpanostandardien luonnoksia komission ehdottamien muutosten pohjalta ja antaa ne uudelleen komissiolle virallisen lausunnon muodossa. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen lähettää virallisesta lausunnostaan jäljennöksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

Jollei vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen ole tämän määräajan päättyessä

toimittanut muutettua täytäntöönpanostandardin luonnosta tai jos se on toimittanut täytäntöönpanostandardin luonnoksen, jonka muutokset eivät ole komission ehdottamien muutosten mukaisia, komissio voi hyväksyä kyseisen standardin tarpeelliseksi katsomine muutoksineen tai hylätä sen.

Komissio ei saa muuttaa vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen valmisteleman teknisen täytäntöönpanostandardin sisältöä koordinoimatta ennalta vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen kanssa tässä artikkelissa säädetyllä tavalla.

- 2. Tapauksissa, joissa vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen ei ole toimittanut teknisen täytäntöönpanostandardin luonnosta 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa säädöksissä asetetussa määräajassa, komissio voi pyytää tällaista luonnosta uuden määräajan puitteissa.*
- 3. Vain tapauksissa, joissa vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen ei toimita luonnosta komissiolle 2 kohdassa tarkoitetuissa määräajoissa, komissio voi hyväksyä teknisen täytäntöönpanostandardin täytäntöönpanosäädöksellä ilman vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen luonnosta.*

Komissio järjestää teknisten täytäntöönpanostandardien luonnoksia koskevia avoimia julkisia kuulemisia ja analysoi niistä mahdollisesti aiheutuvia kustannuksia ja hyötyjä, elleivät tällaiset kuulemiset ja analyysit ole suhteettomia verrattuna kyseisten teknisten täytäntöönpanostandardien luonnosten laajuuteen ja vaikutukseen tai verrattuna asian erityiseen kiireellisyyteen. Komissio pyytää myös 22 artikkelissa tarkoituilta asiaankuuluvilta osallisryhmiltä lausunnon tai neuvoa.

Komissio toimittaa teknisen täytäntöönpanostandardin luonnoksen välittömästi Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

Se lähettää teknisten sääntelystandardien luonnokset vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi kuuden viikon kuluessa muuttaa teknisten täytäntöönpanostandardien luonnoksia ja toimittaa ne komissiolle virallisen lausunnon muodossa. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen lähettää virallisesta lausunnostaan jäljennöksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

Jollei vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen viranomaisen ole kuuden viikon päättyessä toimittanut muutettuja teknisten täytäntöönpanostandardien luonnoksia, komissio voi hyväksyä kyseiset tekniset täytäntöönpanostandardit.

Jos vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen on toimittanut muutettuja teknisten täytäntöönpanostandardien luonnoksia kuuden viikon kuluessa, komissio voi muuttaa teknisten täytäntöönpanostandardien luonnoksia vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen ehdottamien muutosten pohjalta tai hyväksyä tekniset täytäntöönpanostandardit tarpeelliseksi katsomine muutoksineen.

Komissio ei saa muuttaa vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen valmistelemien teknisten täytäntöönpanostandardien luonnosten sisältöä koordinoimatta ennalta vakuutus- ja

lisäeläkeviranomaisen kanssa tässä artiklassa säädetyllä tavalla.

4. *Tekniset täytäntöönpanostandardit hyväksytään asetuksilla tai päätöksillä. Ne julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä, ja ne tulevat voimaan mainittuna ajankohtana.*

8 artikla
Ohjeet ja suositukset

1. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi antaa *toimivaltaisille* viranomaisille tai finanssilaitoksille osoitettuja ohjeita ja suosituksia yhdenmukaisten, tehokkaiden ja toimivien valvontakäytäntöjen vahvistamiseksi EFVJ:ssä sekä **unionin** lainsäädännön yhteisen, yhtenäisen ja johdonmukaisen soveltamisen varmistamiseksi.
- 1 a. *Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen järjestää tarvittaessa ohjeita ja suosituksia koskevia avoimia julkisia kuulemisia ja analysoi niistä mahdollisesti aiheutuvia kustannuksia ja hyötyjä. Näiden kuulemisten ja analyysien on oltava oikeassa suhteessa ohjeiden tai suositusten laajuuteen, luonteeseen ja vaikutukseen. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen pyytää myös tarvittaessa 22 artiklassa tarkoitetuilta osallisryhmiltä lausunnon tai neuvoa.*
2. *Toimivaltaisten viranomaisten ja finanssilaitosten on kaikin tavoin pyrittävä noudattamaan kyseisiä ohjeita ja suosituksia.*

Kunkin toimivaltaisen viranomaisen on kahden kuukauden kuluessa ohjeen tai suosituksen antamisesta vahvistettava, noudattaako se tai aikooko se noudattaa kyseistä ohjetta tai suositusta. Jos toimivaltainen viranomainen ei noudata eikä aio noudattaa sitä, sen on ilmoitettava asiasta viranomaiselle ja esitettävä perusteensa.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen ilmoittaa julkisesti siitä, että kyseinen toimivaltainen viranomainen ei noudata eikä aio noudattaa kyseistä ohjetta tai suositusta. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi myös tapauskohtaisesti päättää julkaista toimivaltaisen viranomaisen ilmoittamat perusteet kyseisen ohjeen tai suosituksen noudattamatta jättämiselle. Toimivaltaiselle viranomaiselle ilmoitetaan etukäteen tällaisesta julkaisemisesta.

Jos ohjeessa tai suosituksessa niin edellytetään, finanssilaitoksien on ilmoitettava selkeästi ja yksityiskohtaisesti, noudattavatko ne kyseistä ohjetta tai suositusta.

- 2 b. *Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen ilmoittaa 28 artiklan 4 a kohdassa tarkoitettussa kertomuksessa Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle, mitkä ohjeet ja suositukset se on antanut, ja kertoo, mitkä toimivaltaiset viranomaiset eivät ole noudattaneet niitä ja miten vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen aikoo varmistaa, että toimivaltaiset viranomaiset vastedes noudattavat sen ohjeita ja suosituksia.*

9 artikla
Unionin oikeuden rikkominen

1. Jos *toimivaltainen* viranomainen ei ole soveltanut 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja

säädöksiä, edellä 7 ja 7 e artiklan mukaisesti annetut tekniset sääntelystandardit ja tekniset täytäntöönpanostandardit mukaan luettuina, tai on soveltanut niitä mahdollisesti Euroopan unionin oikeuden vastaisesti ja on erityisesti jättänyt varmistamatta, että finanssilaitos täyttää kyseisessä lainsäädännössä asetetut vaatimukset, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen on **toimittava** tämän artiklan 2, 3 ja 6 kohdassa säädettyjen valtuuksien mukaisesti.

2. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi tutkia **unionin oikeuden** väitettyä **rikkomista tai soveltamatta jättämistä** yhden tai useamman **toimivaltaisen** viranomaisen, **Euroopan parlamentin, neuvoston, komission, osallisryhmien** taikka omasta aloitteestaan ilmoitettuaan asiasta kyseiselle **toimivaltaiselle** viranomaiselle.

Tämän **toimivaltaisen** viranomaisen on toimitettava vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle **viipymättä** kaikki tiedot, joita tämä katsoo tarvitsevänsä tutkimukseensa, sanotun kuitenkin rajoittamatta 20 artiklassa vahvistettuja valtuuksia.

3. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi viimeistään kahden kuukauden kuluttua tutkimuksensa aloittamisesta osoittaa kyseiselle **toimivaltaiselle** viranomaiselle suosituksen siitä, mihin toimiin on ryhdyttävä **unionin** oikeuden noudattamiseksi.

Toimivaltaisen viranomaisen on kymmenen työpäivän kuluessa suosituksen vastaanottamisesta ilmoitettava vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle toimista, joihin se on ryhtynyt tai aikoo ryhtyä varmistaakseen **unionin** oikeuden noudattamisen.

4. Jos toimivaltainen viranomainen ei ole noudattanut **unionin** oikeutta yhden kuukauden kuluessa vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen suosituksen vastaanottamisesta, komissio voi vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen ilmoitettua asiasta tai omasta aloitteestaan **antaa virallisen lausunnon**, jossa **toimivaltaista** viranomaista vaaditaan toteuttamaan toimet, joita **unionin** oikeuden noudattaminen edellyttää. **Komission virallisessa lausunnossa on otettava huomioon vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen suositus.**

Komissio **antaa** tällaisen **virallisen lausunnon** viimeistään kolmen kuukauden kuluttua suosituksen antamisesta. Komissio voi pidentää tätä määräaikaan yhdellä kuukaudella.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen ja **toimivaltaiset** viranomaiset toimittavat komissiolle kaikki tarvittavat tiedot.

5. **Toimivaltaisen** viranomaisen on kymmenen työpäivän kuluessa 4 kohdassa tarkoitetun **virallisen lausunnon** vastaanottamisesta ilmoitettava komissiolle ja vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle toimista, joita se on toteuttanut tai aikoo toteuttaa komission **virallisen lausunnon noudattamiseksi.**

6. Jos **toimivaltainen** viranomainen ei noudata 4 kohdassa tarkoitettua **virallista lausuntoa** kyseisessä kohdassa vahvistetun määräajan kuluessa ja jos on tarpeen tasapuolisten kilpailuolosuhteiden säilyttämiseksi markkinoilla tai palauttamiseksi markkinoille taikka rahoitusjärjestelmän moitteettoman toiminnan ja eheyden varmistamiseksi saada viipymättä muutos siihen, että virallista lausuntoa ei noudateta, vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi silloin, kun 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen **säädösten** asiaankuuluvat vaatimukset ovat suoraan sovellettavissa finanssilaitoksiin,

tehdä finanssilaitoksille osoitetun yksittäisen päätöksen, jossa kyseistä laitosta vaaditaan toteuttamaan toimet unionin oikeuden mukaisten velvollisuuksiensa noudattamiseksi, mukaan luettuna mahdollisesta käytännöstä luopuminen, sanotun kuitenkin rajoittamatta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 258 artiklan mukaista komission toimivaltaa.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen päätöksen on oltava komission 4 kohdan nojalla antaman *virallisen lausunnon* mukainen.

7. Päätökset, jotka tehdään 6 kohdan nojalla, ovat ensisijaisia *toimivaltaisten* viranomaisten samasta asiasta mahdollisesti aiemmin tekemiin päätöksiin nähden.

Toteuttaessaan toimia sellaisten *kysymysten* osalta, joista on annettu 4 kohdan mukainen *virallinen lausunto tai tehty 6 kohdan mukainen päätös, toimivaltaisten viranomaisten on noudatettava tapauksen mukaan* kyseistä *virallista lausuntoa tai päätöstä*.

- 7 a. *Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen ilmoittaa 28 artiklan 4 a kohdassa tarkoitetussa vuosikertomuksessa, mitkä toimivaltaiset viranomaiset ja finanssilaitokset eivät ole noudattaneet 4 ja 6 kohdassa tarkoitettuja päätöksiä.*

10 artikla
Toimet kriisitilanteissa

1. Kun on kyse epäsuotuisista muutoksista, jotka voivat vakavasti vaarantaa finanssimarkkinoiden moitteettoman toiminnan ja eheyden tai koko rahoitusjärjestelmän taikka sen osan vakauden *Euroopan unionissa*, **█** vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen *on aktiivisesti helpotettava ja, jos se katsotaan tarpeelliseksi, koordinoitava asiaankuuluvien kansallisten toimivaltaisten valvontaviranomaisten toteuttamia toimia.*

Jotta vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi suorittaa tämän helpottamis- ja koordinoititehtävänsä, sille on ilmoitettava kaikista asiaankuuluvista muutoksista ja se on kutsuttava tarkkailijaksi kaikkiin asiaankuuluvien kansallisten toimivaltaisten valvontaviranomaisten asiaan liittyviin kokoontumisiin.

- 1 a. *Neuvosto voi kuulla komissiota ja EJRK:aa sekä tarvittaessa Euroopan valvontaviranomaisia hyväksyä vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen, komission tai EJRK:n pyynnöstä vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle osoitetun päätöksen, jossa todetaan kriisitilanteen olemassaolo tämän asetuksen soveltamiseksi. Neuvosto tarkistaa kyseistä päätöstä sopivin väliajoin ja vähintään kerran kuukaudessa. Jollei päätöksen voimassaoloa jatketa tuon kuukauden kuluttua, sen voimassaolo päättyy ilman eri toimenpiteitä. Neuvosto voi julistaa kriisitilanteen päättyneeksi milloin tahansa.*

Jos EJRK tai Euroopan valvontaviranomaiset katsovat, että kriisitilanne saattaisi olla kehittymässä, ne antavat neuvostolle osoitetun luottamuksellisen suosituksen ja liittävät siihen tilannearvion. Sen jälkeen neuvosto arvioi, onko tarpeen kutsua koolle

kokous. Tässä menettelyssä on taattava asianmukainen luottamuksellisuus.

Jos neuvosto toteaa kriisitilanteen olemassaolon, se tiedottaa siitä asiaankuuluvasti viipymättä Euroopan parlamentille ja komissiolle.

2. *Neuvoston tehtyä 1 a kohdan mukaisen päätöksen ja poikkeustapauksissa, joissa kansallisten viranomaisten koordinoitu toiminta on tarpeen sellaisten epäsuotuisten muutosten käsittelemiseksi, jotka voivat vakavasti vaarantaa finanssimarkkinoiden moitteettoman toiminnan ja eheyden tai koko rahoitusjärjestelmän taikka sen osan vakauden unionissa, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen voi tehdä yksittäisiä päätöksiä, joissa toimivaltaisia viranomaisia vaaditaan toteuttamaan tarvittavat toimet 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun lainsäädännön mukaisesti tällaisten muutosten käsittelemiseksi varmistamalla, että finanssilaitokset ja toimivaltaiset viranomaiset täyttävät kyseisessä lainsäädännössä asetetut vaatimukset.*
3. *Jos toimivaltainen viranomaisen ei noudata 2 kohdassa tarkoitettua viranomaisen päätöstä kyseisessä kohdassa vahvistetun määräajan kuluessa, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen voi silloin, kun 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen säädösten, mukaan luettuina 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen säädösten mukaisesti hyväksytyt tekniset sääntelystandardit ja tekniset täytäntöönpanostandardit, asiaankuuluvat vaatimukset ovat suoraan sovellettavissa finanssilaitoksiin, tehdä finanssilaitokselle osoitetun yksittäisen päätöksen, jossa kyseistä laitosta vaaditaan toteuttamaan toimet kyseisen lainsäädännön mukaisten velvollisuuksiensa noudattamiseksi, mukaan luettuna mahdollisesta käytännöstä luopuminen, sanotun kuitenkin rajoittamatta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 258 artiklan mukaista komission toimivaltaa. Tätä sovelletaan vain tilanteissa, joissa toimivaltainen viranomaisen ei sovelle 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja säädöksiä, mukaan luettuina 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen säädösten mukaisesti hyväksytyt tekniset sääntelystandardit ja tekniset täytäntöönpanostandardit, taikka soveltaa niitä tavalla, joka vaikuttaa kyseisten säädösten selvältä rikkomiselta, ja joissa on tarpeen kiireesti korjata tilanne finanssimarkkinoiden moitteettoman toiminnan ja eheyden tai koko rahoitusjärjestelmän taikka sen osan vakauden palauttamiseksi unionissa.*
4. *Päätökset, jotka tehdään 3 kohdan nojalla, ovat ensisijaisia toimivaltaisten viranomaisten samasta asiasta mahdollisesti aiemmin tekemiin päätöksiin nähden.*

Toimien, joita *toimivaltaiset* viranomaiset toteuttavat 2 tai 3 kohdan nojalla tehtyjen päätösten soveltamisalaan kuuluvien *kysymysten* osalta, on oltava kyseisten päätösten mukaisia.

11 artikla

Toimivaltaisten viranomaisten välisten erimielisyyksien ratkaiseminen rajojen yli ulottuvissa tilanteissa

1. *Jos toimivaltainen viranomaisen on eri mieltä toisen jäsenvaltion jonkin toimivaltaisen viranomaisen toimeen liittyvästä menettelystä, toimien sisällöstä tai toimien puutteesta 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa säädöksissä mainituissa tapauksissa, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen voi yhden tai useamman toimivaltaisen viranomaisen*

pyynnöstä auttaa asianomaisia viranomaisia pääsemään sopimukseen 2–4 kohdassa vahvistettua menettelyä noudattaen, sanotun kuitenkin rajoittamatta 9 artiklassa vahvistettuja valtuuksia.

Jos 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetussa lainsäädännössä mainituissa tapauksissa ja objektiivisten arviointiperusteiden mukaan eri jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten voidaan todeta olevan erimielisiä, vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi omasta aloitteestaan auttaa kyseisiä viranomaisia pääsemään sopimukseen 2–4 kohdassa vahvistettua menettelyä noudattaen.

2. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen asettaa määräajan *toimivaltaisten* viranomaisten väliselle sovittelulle ottaen huomioon 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa *säädöksissä* mahdollisesti asetetut määräajat sekä asian monimutkaisuuden ja kiireellisyyden. *Tässä vaiheessa vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen toimii sovittelijana.*
 3. Jos *toimivaltaiset* viranomaiset eivät sovitteluvaiheen päättyessä ole päässeet keskinäiseen sopimukseen, vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen *voi 29 artiklan 1 kohdan kolmannessa ja neljännessä alakohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen* tehdä vaikutuksiltaan kyseisiä viranomaisia sitovan päätöksen, jossa näitä *vaaditaan asian ratkaisemiseksi* toteuttamaan tietty toimi *tai pidättymään toimista, jotta varmistetaan unionin oikeuden noudattaminen.*
 4. Jos *toimivaltainen* viranomainen ei noudata vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen päätöstä ja jättää näin ollen varmistamatta, että finanssilaitos noudattaa vaatimuksia, jotka ovat siihen 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen *säädösten* nojalla suoraan sovellettavissa, vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen *voi* tehdä finanssilaitokselle osoitetun yksittäisen päätöksen, jossa kyseistä laitosta vaaditaan toteuttamaan toimet *unionin* oikeuden mukaisten velvollisuuksiensa noudattamiseksi, mukaan luettuna mahdollisesta käytännöstä luopuminen, sanotun kuitenkin rajoittamatta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 258 artiklan mukaista komission toimivaltaa.
- 4 a. *Päätökset, jotka tehdään 4 kohdan nojalla, ovat ensisijaisia toimivaltaisten viranomaisten samasta asiasta mahdollisesti aiemmin tekemiin päätöksiin nähden. Toimien, joita toimivaltaiset viranomaiset toteuttavat 3 tai 4 kohdan nojalla tehtyjen päätösten soveltamisalaan kuuluvien tosiseikkojen osalta, on oltava kyseisten päätösten mukaisia.*
- 4 b. *Puheenjohtaja esittää 35 artiklan 2 kohdassa tarkoitetussa kertomuksessa toimivaltaisten viranomaisten välisten erimielisyyksien luonteen ja tyyppin, aikaansaadut sopimukset ja erimielisyyksien ratkaisemiseksi tehdyt päätökset.*

11 a artikla

Toimivaltaisten viranomaisten välisten erimielisyyksien ratkaiseminen toimialojen välillä

Sekakomitea ratkaisee 11 ja 42 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen tämän asetuksen 2 artiklan 2 kohdassa, asetuksen (EU) N:o .../2010 [EPV] 2 artiklan 2 kohdassa ja asetuksen (EU) N:o .../2010 [EAMV] 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen toimivaltaisten viranomaisten välille mahdollisesti syntyvät toimialojen väliset erimielisyydet.

12 artikla
Valvontakollegiot

1. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen edistää *ja seuraa direktiivissä 2009/138/EY tarkoitettujen* valvontakollegioiden *tehokasta* ja yhdenmukaista toimintaa ja edesauttaa *unionin oikeuden* johdonmukaista soveltamista *kollegioissa. Parhaiden valvontakäytäntöjen lähentämiseksi vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen henkilöstön on voitava osallistua valvontakollegioiden toimintoihin, myös kahden tai useamman toimivaltaisen viranomaisen yhteisesti suorittamiin, paikalla tehtäviin tarkastuksiin.*
2. *Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen johtaa valvontakollegioiden johdonmukaisen ja yhdenmukaisen toiminnan varmistamista rajojen yli toimivien laitosten osalta unionissa ottaen huomioon 12 b artiklassa tarkoitettujen finanssilaitosten aiheuttama järjestelmäriski.*

Tässä kohdassa ja tämän artiklan 1 kohdassa vakuutus- ja lisäeläkeviranomaista pidetään asiaa koskevassa lainsäädännössä tarkoitettuna "toimivaltaisena viranomaisena".

Se voi:

- a) *kerätä ja jakaa yhteistyössä toimivaltaisten viranomaisten kanssa kaikki olennaiset tiedot helpottaakseen kollegion työtä ja perustaa keskusjärjestelmän ja hallinnoida sitä, jotta tällaiset tiedot olisivat kollegiossa toimivaltaisten viranomaisten saatavilla;*
 - b) *käynnistää ja koordinoi unionin laajuisia stressitestejä 17 artiklan mukaisesti, jotta voitaisiin arvioida finanssilaitosten kykyä kestää epäsuotuisaa markkinakehitystä, erityisesti 12 b artiklassa tarkoitettujen finanssilaitosten aiheuttamaa järjestelmäriskiä, sekä arvioida järjestelmäriskin mahdollista lisääntymistä stressitilanteissa varmistuen, että tällaisissa testeissä käytetään kansallisella tasolla mahdollisimman yhdenmukaisia menetelmiä, ja tarvittaessa osoittaa toimivaltaiselle viranomaiselle suositus stressitestissä havaittujen puutteiden korjaamiseksi;*
 - c) *edistää tehokkaita ja toimivia valvontatoimia ja myös arvioida riskit, joille finanssilaitokset altistuvat tai saattavat altistua vakavaraisuuden kokonaisarvion mukaan tai stressitilanteissa;*
 - d) *valvoa toimivaltaisten viranomaisten suorittamia tehtäviä tässä asetuksessa eriteltujen tehtävien ja valtuuksien mukaisesti, sekä*
 - e) *pyytää kollegiota käsittelemään asiaa uudelleen, jos se katsoo, että päätös johtaisi unionin oikeuden virheelliseen soveltamiseen tai ei edistäisi valvontakäytäntöjen lähentymisen tavoitetta. Se voi myös vaatia ryhmän valvontaviranomaista kutsumaan kollegion kokouksen koolle tai lisätä kohdan kokouksen esityslistalle.*
3. *Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi kehittää teknisiä sääntelystandardeja ja teknisiä täytäntöönpanostandardeja kollegioiden käytännön toimintaa koskevien säännösten yhtenäisten soveltamisedellytysten varmistamiseksi ja antaa 8 artiklassa*

tarkoitettuja ohjeita ja suosituksia valvonnan ja valvontakollegioiden omaksumien parhaiden käytäntöjen lähentymisen edistämiseksi.

- 3 a.** *Oikeudellisesti sitovalla sovittelijan roolilla on tarkoitus antaa vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle mahdollisuus ratkaista toimivaltaisten viranomaisten välisiä erimielisyyksiä 11 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi tehdä valvontapäätöksiä, jotka ovat suoraan sovellettavissa kyseiseen laitokseen 11 artiklan mukaisesti.*

Sekakomitea voi ratkaista 11 ja 42 artiklassa säädettyjä menettelyjä noudattaen toimivaltaisten viranomaisten välillä toimialojen väliset erimielisyydet.

12 a artikla
Yleiset säännökset

- 1.** *Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen ottaa asianmukaisesti huomioon asetuksessa (EU) N:o .../2010 [EJRK] määritellyn järjestelmäriskin eli sellaisen häiriön vaaran rahoitusjärjestelmässä, joka saattaa vaikuttaa huomattavan kielteisesti sisämarkkinoihin ja reaalityouteen, ja arvioi sellaisten häiriöiden vaaraa finanssipalvelujen alalla, jotka*

i) johtuvat koko rahoitusjärjestelmän tai sen osien heikentymisestä; ja

ii) saattavat vaikuttaa huomattavan kielteisesti sisämarkkinoihin ja reaalityouteen.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen ottaa huomioon tarvittaessa EJRK:n ja pankkiviranomaisen kehittämän järjestelmäriskin seurannan ja arvioinnin sekä reagoi varoituksiin ja suosituksiin EJRK-asetuksen [17] artiklan mukaisesti.

- 2.** *Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen kehittää yhteistyössä EJRK:n kanssa ja 12 b artiklan 1 kohdan mukaisesti systeemisen merkityksen tunnistamista ja mittaamista koskevan yhteisen lähestymistavan, mukaan lukien tarvittaessa määrälliset ja laadulliset indikaattorit.*

Nämä indikaattorit ovat ratkaiseva tekijä määritettäessä asianmukaisia valvontatoimia. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen seuraa tehtyjen määritysten lähentymisastetta yhteisen lähestymistavan edistämiseksi.

- 3.** *Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen laatii tarvittaessa uusia ohjeita ja suosituksia finanssilaitoksille niiden aiheuttaman järjestelmäriskin huomioon ottamiseksi, sanotun kuitenkin rajoittamatta 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja säädöksiä.*

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen on varmistettava, että finanssilaitosten aiheuttama järjestelmäriski otetaan huomioon kehitettäessä teknisten sääntely- ja täytäntöönpanostandardien luonnoksia 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen säädösten mukaisilla aloilla.

- 4.** *Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi yhden tai useamman toimivaltaisen*

viranomaisen, neuvoston, Euroopan parlamentin tai komission pyynnöstä tai omasta aloitteestaan suorittaa tietäntyyppisen finanssilaitoksen tai tuotteen tai käyttäytymisen tutkinnan, jotta voidaan arvioida mahdollisia rahoitusjärjestelmän vakauteen kohdistuvia uhkia ja antaa asianmukaisia toimintasuosituksia kyseisille toimivaltaisille viranomaisille.

Näitä tarkoituksia varten vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi käyttää sille tässä asetuksessa, myös 20 artiklassa, annettuja valtuuksia.

5. *Sekakomitea varmistaa tämän artiklan mukaisesti suoritettujen toimintojen yleisen ja alojen välisen koordinoinnin.*

12 b artikla

Järjestelmäriskin tunnistaminen ja mittaaminen

1. *Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen kehittää EJRK:aa kuullen järjestelmäriskin tunnistamista ja mittaamista koskevat arviointiperusteet sekä asianmukaisen stressitestijärjestelmän, johon kuuluu finanssilaitosten aiheuttaman järjestelmäriskin stressitilanteissa tapahtuvan mahdollisen lisääntymisen arviointi.*

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen kehittää asianmukaisen stressitestijärjestelmän niiden finanssilaitosten tunnistamiseksi, jotka saattavat aiheuttaa järjestelmäriskin. Näihin laitoksiin sovelletaan tiukennettua valvontaa ja tarvittaessa 12 d artiklassa tarkoitettuja elvytys- ja kriisinratkaisumenettelyjä.

2. *Laatiessaan vakuutus-, jälleenvakuutus- ja lisäeläkelaitosten aiheuttaman järjestelmäriskin tunnistamista ja mittaamista koskevia arviointiperusteita vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen ottaa täysin huomioon asiaankuuluvat kansainväliset, mukaan lukien rahoituspalveluviranomaisen (FSB), Kansainvälisen valuuttarahaston (IMF), kansainvälisen vakuutusvalvojen järjestön (IAIS) ja kansainvälisen järjestelypankin (BIS) vahvistamat lähestymistavat.*

12 c artikla

Pysyvä valmius torjua järjestelmäriskit

1. *Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen varmistaa, että sillä on erityinen ja jatkuva valmius torjua tehokkaasti 12 a ja 12 b artiklassa tarkoitettujen järjestelmäriskien toteutumista, erityisesti sellaisten laitosten osalta, jotka aiheuttavat järjestelmäriskin.*
2. *Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen toteuttaa sille tässä asetuksessa annetut tehtävät, 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun lainsäädännön ja edistää yhdenmukaisen ja koordinoitun kriisinhallinta- ja kriisinratkaisujärjestelmän toteutumista unionissa.*

12 d artikla

Elvytys- ja kriisinratkaisumenetelmät

1. *Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen myötävaikuttaa ja osallistuu aktiivisesti*

tehokkaiden ja toimivien elvytys- ja kriisinratkaisusuunnitelmien, kriisitilanteessa noudatettavien menettelyjen sekä ennaltaehkäisevien toimenpiteiden kehittämiseen ja koordinointiin mahdollisista häiriöistä järjestelmään aiheutuvien vaikutusten minimoimiseksi.

2. *Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi määritellä parhaita käytäntöjä, joilla pyritään helpottamaan vaikeuksissa olevia laitoksia ja erityisesti rajatylittäviä ryhmittymiä koskevaa kriisinratkaisua tavoilla, joilla vältetään vaikutusten leviäminen, varmistaen, että käytössä on asianmukaisia välineitä, riittävät resurssit mukaan lukien, joiden avulla kyseisen laitoksen tai ryhmittymän kriisi voidaan ratkaista moitteettomasti, kustannustehokkaasti ja ripeästi.*
3. *Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi kehittää 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa säädöksissä määritellyjä teknisiä sääntely- ja täytäntöönpanostandardeja tämän asetuksen 7–7 d artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.*

12 e artikla

Kansallisten vakuutustakuujärjestelmien eurooppalaisen verkoston kehittäminen

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi myötävaikuttaa kansallisten vakuutustakuujärjestelmien asianmukaisen rahoituksen omaavien ja riittävästi yhdenmukaistettujen eurooppalaisen verkoston tarpeellisuuden arvioimiseen.

12 f artikla

Kriisien ehkäisy, hallinta ja ratkaisu

Komissio voi pyytää vakuutus- ja lisäeläkeviranomaista osallistumaan direktiivin 2009/138/EY 242 artiklassa tarkoitettuun arvioon erityisesti valvontaviranomaisten kollegioon kuuluvien valvontaviranomaisten yhteistyöstä ja kollegion toimivuudesta, lisäpääomavaatimusten asettamista koskevista valvontakäytännöistä sekä arvioon ryhmävalvonnan ja pääoman hallinnan tehostamisen hyödyistä vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysten ryhmässä, mukaan lukien mahdolliset toimenpiteet, joilla tehostetaan vakuutusyritysryhmien moitteetonta rajatylittävää hallintaa erityisesti riskien ja varojen hallinnan osalta, ja mahdollisesti selvitys uudesta kehityksestä ja edistymisestä seuraavissa seikoissa:

- a) *varhaisessa vaiheessa toteutettavia toimenpiteitä koskeva yhdenmukaistettu kehys;*
- b) *ryhmän keskitetyn riskienhallinnan käytännöt ja ryhmänsisäisten mallien, stressitestit mukaan luettuina, toiminta;*
- c) *ryhmänsisäiset liiketoimet ja riskikeskittymät;*
- d) *hajautus- ja keskittymävaikutusten ajalliset muutokset;*
- f) *sellainen yhdenmukaistettu kehys varojen siirrettävyyttä, maksukyvyttömyyttä ja likvidaatiomenettelyjä varten, jossa poistetaan varojen siirrettävyyttä koskevat*

asiaankuuluvat kansalliset yhtiöoikeudelliset esteet;

- g) saman ryhmän yritysten vakuutuksenottajien ja edunsaajien sama suojelun taso erityisesti kriisitilanteissa;*
- h) yhdenmukaistettu ja riittävästi rahoitettu EU:n laajuinen ratkaisu vakuutustakuujärjestelmiä varten.*

Tämän artiklan f kohdan osalta vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi myös laatia selvityksen uudesta kehityksestä ja edistymisestä koordinoitujen kansallisten kriisinhallintajärjestelmien joukon osalta sekä asianmukaisia rahoitusvälineitä käsittävän johdonmukaisten ja uskottavien rahoitusjärjestelyjen järjestelmän mahdollisen tarpeen osalta.

Jäljempänä 66 artiklassa tarkoitettussa tämän asetuksen tarkistuksessa tarkastellaan erityisesti Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen aseman mahdollista vahvistamista kriisien ehkäisyyn, hallinnan ja ratkaisun yhteydessä.

13 artikla

Tehtävien ja vastuiden delegoiminen

- 1. Toimivaltaiset viranomaiset voivat delegoida tehtäviä ja vastuita vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle tai muille toimivaltaisille viranomaisille delegoinnin vastaanottajan suostumuksella ja tässä artiklassa säädetyn edellytyksin. Jäsenvaltiot voivat vahvistaa vastuiden delegointiin liittyviä erityisjärjestelyitä, joita on noudatettava ennen kuin niiden toimivaltaiset viranomaiset hyväksyvät tällaisia sopimuksia, ja ne voivat rajoittaa delegoinnin laajuuden siihen, mikä on tarpeen rajojen yli toimivien finanssilaitosten tai -ryhmittymien tehokkaan valvonnan kannalta.*
- 2. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen kannustaa ja helpottaa tehtävien ja vastuiden delegoimista toimivaltaisten viranomaisten välillä yksilöimällä tehtävät ja vastuut, jotka voidaan delegoida tai suorittaa yhdessä, sekä edistämällä parhaita toimintatapoja.*
- 2 a. Vastuiden delegoinnin on johdettava 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa säädöksissä säädetyn toimivallan uudelleenjakoon. Delegoituihin vastuisiin liittyvä menettely, täytäntöönpano sekä hallinnollinen ja oikeudellinen valvonta määräytyy sen viranomaisen lain mukaan, jolle vastuut on delegoitu.*
- 3. Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle delegointisopimuksista, jotka ne aikovat tehdä. Niiden on pantava sopimukset täytäntöön aikaisintaan kuukauden kuluttua siitä, kun niistä on ilmoitettu vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle.*

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi antaa suunnitellusta sopimuksesta lausunnon yhden kuukauden kuluessa siitä, kun sopimus on annettu sille tiedoksi.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen julkistaa *toimivaltaisten* viranomaisten tekemät

delegointisopimukset sopivalla tavalla varmistaakseen, että niistä tiedotetaan asianmukaisesti kaikille asianomaisille osapuolille.

14 artikla
Yhteinen valvontakulttuuri

1. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen osallistuu aktiivisesti yhteisen eurooppalaisen valvontakulttuurin ja yhtenäisten valvontakäytäntöjen rakentamiseen sekä yhdenmukaisten menettelyjen ja yhtenäisten lähestymistapojen varmistamiseen koko **unionissa**. **Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen** suorittaa ainakin seuraavat toimet:
 - a) antaa **toimivaltaisille** viranomaisille lausuntoja;
 - b) edistää tehokasta kahdenvälistä ja monenvälistä tietojenvaihtoja **toimivaltaisten** viranomaisten keskuudessa noudattaen sovellettavia luottamuksellisuutta ja tietosuojaa koskevia säännöksiä, jotka on annettu asiaa koskevassa **unionin** lainsäädännössä;
 - c) osallistuu korkealuokkaisten ja yhdenmukaisten valvontastandardien kehittämiseen, raportointistandardit mukaan luettuina, **sekä 1 artiklan 2 a kohdassa tarkoitettujen kansainvälisten tilinpitostandardien kehittämiseen**;
 - d) tarkastelee komission hyväksymien **sääntely- ja täytäntöönpano**standardien sekä vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen antamien ohjeiden ja suositusten soveltamista ja ehdottaa tarvittaessa muutoksia; **ja**
 - e) laatii alakohtaisia ja monialaisia koulutusohjelmia, helpottaa henkilöstövaihtoa ja kannustaa **toimivaltaisia** viranomaisia hyödyntämään paremmin väliaikaisia henkilöstösiirtoja ja muita välineitä.
2. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen voi tarvittaessa kehittää uusia käytännön välineitä ja lähentämiskeinoja, joilla edistetään yhteisten lähestymistapojen ja käytäntöjen noudattamista valvonnassa.

15 artikla
Toimivaltaisten viranomaisten vertaisarviointi

1. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen **järjestää ja** suorittaa säännöllisesti **toimivaltaisten** viranomaisten joidenkin tai kaikkien toimien vertaisarviointeja, jotta valvontatuloksista saataisiin entistä yhtenäisempiä. Tätä varten vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen kehittää menetelmiä, joiden avulla arvioinnin kohteena olevia viranomaisia voidaan arvioida ja verrata toisiinsa puolueettomalla tavalla. **Vertaisarviointeja suoritettaessa on otettava huomioon kyseistä toimivaltaista viranomaista koskevat olemassa olevat tiedot ja arvioinnit**.
2. Vertaisarvioinnissa on arvioitava ainakin seuraavia seikkoja:
 - a) **toimivaltaisen** viranomaisen **resurssien ja hallinnointi**järjestelyjen riittävyys ottaen erityisesti huomioon **7–7 e artiklassa tarkoitettujen teknisten sääntely- ja täytäntöönpano**standardien ja 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen **säädösten** tehokas

soveltaminen ja kyky vastata markkinakehitykseen;

- b) **unionin** oikeuden soveltamisessa ja valvontakäytännössä saavutettu lähentyminen, joka käsittää myös 7 ja 8 artiklan nojalla annetut **tekniset sääntely- ja täytäntöönpano**standardit, ohjeet ja suositukset, sekä se, missä määrin kyseisellä valvontakäytännöllä saavutetaan **unionin** oikeudessa asetetut tavoitteet;
 - c) joidenkin **toimivaltaisten** viranomaisten kehittämät hyvät toimintatavat, joita muiden **toimivaltaisten** viranomaisten mahdollisesti kannattaisi omaksua;
 - d) **unionin oikeutta sovellettaessa hyväksytyjen säännösten täytäntöönpanon lähentymisessä saavutettu edistys ja lähentymisen tehokkuus, mukaan lukien vastuussa olevien henkilöiden suhteen toteutetut hallinnolliset menettelyt ja seuraamukset silloin, kun säännöksiä ei ole noudatettu.**
3. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi antaa vertaisarvioinnin perusteella **8 artiklassa tarkoitettuja ohjeita ja** suosituksia. **Toimivaltainen viranomainen pyrkii 8 artiklan mukaisesti noudattamaan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen ohjetta ja suositusta. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen ottaa vertaisarvioinnin tulokset huomioon kehittäessään 7–7 e artiklassa tarkoitettuja luonnoksia teknisiksi sääntely- tai täytäntöönpanostandardeiksi.**
- 3 a. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen asettaa vertaisarviointien perusteella määritettävät parhaat käytännöt julkisesti saataville. Vertaisarviointien kaikki muut tulokset voidaan julkaista vertaisarvioinnin kohteena olevan toimivaltaisen viranomaisen suostumuksella.**

16 artikla
Koordinointitehtävä

1. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen toimii yleisenä koordinoijana **toimivaltaisten** viranomaisten välillä **erityisesti tilanteissa, joissa** epäsuotuisat muutokset voivat vaarantaa finanssimarkkinoiden moitteettoman toiminnan ja eheyden tai rahoitusjärjestelmän vakauden **unionissa**.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen edistää **unionin** koordinoitua toimintaa muun muassa

- 1) helpottamalla **toimivaltaisten** viranomaisten välistä tietojenvaihtoa;
- 2) määrittämällä sellaisten tietojen laajuuden, joiden tulisi olla kaikkien asianomaisten **toimivaltaisten** viranomaisten saatavilla, ja varmistamalla **mahdollisuuksien mukaan ja tarvittaessa** kyseisten tietojen luotettavuuden;
- 3) **toimimalla** neuvoa-antavana sovittelijana toimivaltaisten viranomaisten pyynnöstä tai omasta aloitteestaan, sanotun kuitenkin rajoittamatta 11 artiklan soveltamista;
- 4) ilmoittamalla viipymättä EJRK:lle mahdollisista kriisitilanteista;

- 4 a) *toteuttamalla kaikki tarvittavat toimet helpottaakseen toimivaltaisten viranomaisten toiminnan koordinoitua tilanteissa, joissa muutokset saattavat vaarantaa finanssimarkkinoiden toiminnan;*
- 4 b) *kokoamalla keskitetyksi toimivaltaisilta viranomaisilta 12 ja 20 artiklan mukaisesti vastaanotettavat tiedot, jotka liittyvät useammassa kuin yhdessä jäsenvaltiossa toimintaa harjoittavien laitosten sääntelyn edellyttämään raportointiin. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen jakaa nämä tiedot muiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa.*

17 artikla

Markkinakehityksen arvioiminen

1. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen seuraa ja arvioi markkinakehitystä omalla vastuualueellaan ja tarvittaessa tiedottaa mikrotason vakavaraisuusvalvonnan keskeisistä kehityssuuntauksista, mahdollisista riskeistä ja haavoittuvuuksista Euroopan valvontaviranomaiselle (*Euroopan pankkiviranomainen*) Euroopan valvontaviranomaiselle (*Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen*) ja EJRK:lle sekä Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle. *Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen sisällyttää arvioonsa taloudellisen analyysin markkinoista, joilla finanssilaitokset toimivat, ja markkinoiden mahdollisten muutosten vaikutuksista niihin.*
- 1 a. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käynnistää ja koordinoi yhteistyössä EJRK:n kanssa *unionin* laajuisia arviointeja finanssilaitosten kyvystä kestää epäsuotuisaa markkinakehitystä. Tätä varten se kehittää *toimivaltaisten* viranomaisten sovellettaviksi
 - a) yhteisiä menetelmiä, joilla arvioidaan talousskenaarioiden vaikutusta jonkin laitoksen taloudelliseen tilanteeseen;
 - b) yhteisiä lähestymistapoja, joita noudattamalla ilmoitetaan tuloksista, joita on saatu näistä finanssilaitosten kestokyvyn arvioinneista;
- b a) *yhteisiä menetelmiä, joilla arvioidaan tiettyjen tuotteiden tai jakeluprosessien vaikutusta laitoksen taloudelliseen tilanteeseen, vakuutuksenottajiin, eläkejärjestelmien jäseniin ja edunsaajiin ja kuluttajille tiedottamiseen.*
2. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen antaa vähintään kerran vuodessa ja tarvittaessa useammin Euroopan parlamentille, neuvostolle, komissiolle ja EJRK:lle arviointeja omalla vastuualueellaan esiintyvistä suuntauksista, mahdollisista riskeistä ja haavoittuvuuksista, sanotun kuitenkin rajoittamatta asetuksessa (EY) N:o .../2010 (EJRK) säädetyt EJRK:n tehtäviä.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen sisällyttää näihin arviointeihin suurimpien riskien ja haavoittuvuuksien luokittelun ja suosittaa tarvittaessa ennalta ehkäiseviä tai korjaavia toimia.
3. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen varmistaa Euroopan *valvontaviranomaisen* (*Euroopan pankkiviranomainen*) ja Euroopan *valvontaviranomaisen* (*Euroopan*

arvopaperimarkkinaviranomainen) kanssa *sekakomitean välityksellä* tekemällään tiiviillä yhteistyöllä, että eri aloja koskevat muutokset, riskit ja haavoittuvuudet otetaan asiaankuuluvalla tavalla huomioon.

18 artikla
Kansainväliset suhteet

1. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi kehittää yhteyksiä **ja** tehdä hallinnollisia järjestelyjä kolmansien maiden **valvontaviranomaisten**, kansainvälisten järjestöjen ja kolmansien maiden hallintojen kanssa, sanotun kuitenkin rajoittamatta **unionin** toimielinten **ja jäsenvaltioiden** toimivaltaa. **Näistä järjestelyistä ei seuraa oikeudellisia velvoitteita unionille ja sen jäsenvaltioille, eivätkä ne estä jäsenvaltioita ja niiden toimivaltaisia viranomaisia tekemästä kahden- tai monenvälisiä järjestelyjä kolmansien maiden kanssa.**
 2. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen osallistuu kolmansien maiden valvontajärjestelmiä koskevien vastaavuuksipäätösten valmisteluun 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen **säädösten** mukaisesti.
- 2 a. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen esittää 28 artiklan 4 a kohdassa tarkoitettussa kertomuksessa hallinnolliset järjestelyt, joista on sovittu kansainvälisten järjestöjen tai kolmansien maiden hallintojen kanssa, sekä vastaavuuksipäätösten valmisteluun osallistumisen.**

19 artikla
Muut tehtävät

1. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi Euroopan parlamentin, neuvoston tai komission pyynnöstä taikka omasta aloitteestaan antaa Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle lausuntoja kaikista vastuualueeseensa kuuluvista kysymyksistä.
2. Kun on kyse sulautumiin ja omistusosuuksien hankintaan liittyvistä toiminnan vakauden arvioinneista, jotka kuuluvat **direktiivin 2007/44/EY soveltamisalaan ja jotka tuon direktiivin mukaan edellyttävät kahden tai useamman jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten välistä kuulemistä**, vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi, jos **yksi näistä toimivaltaisista** viranomaisista sitä pyytää, antaa ja julkistaa lausunnon toiminnan vakauden arvioinnista, **lukuun ottamatta direktiivin 2009/138/EY 59 artiklan 1 kohdan e alakohdassa mainittuihin perusteisiin liittyen. Lausunto on annettava viipymättä ja joka tapauksessa ennen direktiivin 2007/44/EY mukaisen arviointiajan päättymistä.** Jäljempänä olevaa 20 artiklaa sovelletaan **aloihin, joilta vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi antaa lausunnon.**

20 artikla
Tietojen kerääminen

1. Jäsenvaltioiden **toimivaltaisten** viranomaisten on vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen pyynnöstä toimitettava sille kaikki tiedot, joita se tarvitsee tässä asetuksessa sille osoitettujen tehtävien suorittamiseen, **edellyttäen että pyynnön vastaanottaneella**

viranomaisella on laillinen pääsy asiaankuuluviin tietoihin ja että pyyntö on tarpeellinen kyseisen tehtävän luonteeseen nähden.

- 1 a. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi myös pyytää, että tietoja toimitetaan säännöllisin väliajoin ja tietyssä muodossa. Näissä pyynnöissä on mahdollisuuksien mukaan käytettävä yhteisiä raportointimuotoja.*
- 1 b. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen asianmukaisesti perustellun pyynnön perusteella antaa kaikki tiedot, jotka ovat tarpeen, jotta toimivaltainen viranomainen voi hoitaa tehtävänsä alakohtaisessa lainsäädännössä ja 56 artiklassa säädettyä salassapitovelvollisuutta noudattaen.*
- 1 c. Ennen kuin vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen pyytää tämän artiklan mukaisesti tietoja ja jotta voidaan välttää ilmoitusvelvoitteiden päällekkäisyys, sen on ensin otettava huomioon Euroopan tilastojärjestelmän ja EKPJ:n tuottamat ja jakamat asiaankuuluvat jo olemassa olevat tilastot.*
2. Jos tietoja ei ole saatavilla tai jäsenvaltioiden *toimivaltaiset* viranomaiset eivät anna niitä ajoissa saataville, vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi osoittaa *asianmukaisesti perustellun pyynnön asianomaisen jäsenvaltion muille valvontaviranomaisille, valtiovarainministeriölle, jos tällä on käytettävissään vakavaraisuutta koskevia tietoja, keskuspankille tai tilastoviranomaiselle.*
- 2 a. Jos tietoja ei ole saatavilla tai niitä ei ole ajoissa saatavilla 1 tai 2 kohdan mukaisesti, vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi osoittaa asianmukaisesti perustellun pyynnön suoraan asianomaisille finanssilaitoksille. Perustellussa pyynnössä on selitettävä, miksi näitä yksittäisiä finanssilaitoksia koskevat tiedot ovat tarpeellisia.*

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen on ilmoitettava pyynnöistä asianomaisille toimivaltaisille viranomaisille 2 kohdan ja tämän kohdan mukaisesti.

Toimivaltaisten viranomaisten on vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen pyynnöstä avustettava sitä tällaisten tietojen keräämisessä.

3. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi käyttää *tämän artiklan nojalla* saamiaan luottamuksellisia tietoja ainoastaan tässä asetuksessa sille osoitettujen tehtävien suorittamiseen.

21 artikla
Suhde EJRK:aan

1. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen tekee *tiivistä ja säännöllistä* yhteistyötä EJRK:n kanssa.
2. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen toimittaa EJRK:lle säännöllisesti *ja oikea-aikaisesti* tietoja, joita EJRK tarvitsee tehtäviensä suorittamiseen. EJRK:n tehtäviensä suorittamiseen tarvitsemat tiedot, jotka eivät ole tiivistelmän tai koosteen muodossa, on toimitettava sille perustellusta pyynnöstä viipymättä asetuksen (EU) N:o/2010

(EJRK) [15] artiklan mukaisesti. *Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen ottaa yhteistyössä EJRK:n kanssa käyttöön asianmukaisia sisäisiä menettelyjä erityisesti yksittäisiä finanssilaitoksia koskevien luottamuksellisten tietojen siirtoa varten.*

3. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen varmistaa 4 ja 5 kohdan mukaisesti, että asetuksen (EU) N:o .../2010 [EJRK] 17 artiklassa tarkoitettujen EJRK:n varoitusten ja suositusten pohjalta toteutetaan asianmukaiset jatkotoimet.
4. Saadessaan EJRK:lta itselleen osoitetun varoituksen tai suosituksen vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen kutsuu hallintoneuvoston viipymättä koolle ja arvioi, miten kyseinen varoitus tai suositus vaikuttaa vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen tehtävien suorittamiseen.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen päättää asianmukaisella päätöksentekomenettelyllä, **mitä** toimia sen on toteutettava sille tällä asetuksella myönnettyillä valtuuksilla varoituksissa tai suosituksissa yksilöityjen kysymysten ratkaisemiseksi.

Jos vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen ei ryhdy suosituksen perusteella toimiin, sen on perusteltava **EJRK:lle ja neuvostolle**, minkä vuoksi se jättää toimet toteuttamatta.

5. Saatuaan EJRK:lta **toimivaltaiselle kansalliselle valvontaviranomaiselle** osoitetun varoituksen tai suosituksen vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen käyttää tarvittaessa sille tällä asetuksella myönnettyjä valtuuksia varmistaakseen, että jatkotoimet toteutetaan ajoissa.

Jos viranomainen, jolle EJRK:n suositus on osoitettu, ei aio noudattaa sitä, sen on perusteltava hallintoneuvostolle, miksi se ei ryhdy toimiin, ja neuvoteltava tästä hallintoneuvoston kanssa.

Toimivaltaisen viranomaisen on otettava hallintoneuvoston näkemykset asianmukaisesti huomioon ilmoittaessaan asiasta **neuvostolle ja** EJRK:lle asetuksen (EU) N:o .../2010 [EJRK] [17] artiklan mukaisesti.

6. Hoitaessaan tässä **asetuksessa** säädettyjä tehtäviään vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen on otettava EJRK:n varoitukset ja suositukset tarkoin huomioon.

22 artikla

Vakuutus- ja jälleenvakuutusalan **osallisryhmä** ja lisäeläkealan osallisryhmä

1. Perustetaan vakuutus- ja jälleenvakuutusalan **osallisryhmä** ja **lisäeläkealan osallisryhmä ("osallisryhmät")** sidosryhmien kuulemisen **helpottamiseksi** vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen tehtävien kannalta keskeisillä aloilla. **Osallisryhmiä kuullaan toimista, jotka toteutetaan teknisiä sääntelystandardeja ja teknisiä täytäntöönpanostandardeja koskevan 7 artiklan mukaisesti sekä, siltä osin kuin ne eivät koske yksittäisiä finanssilaitoksia, ohjeita ja suosituksia koskevan 8 artiklan mukaisesti. Jos toimiin on ryhdyttävä kiireesti eikä kuuleminen ole mahdollista, osallisryhmille ilmoitetaan asiasta mahdollisimman pian.**

Osallisryhmät kokoontuvat vähintään neljä kertaa vuodessa. Ne voivat yleensä keskustella yhteisen edun mukaisista asioista ja ilmoittaa toisilleen muista asioista, joista käydään keskustelua.

Yhden osallisryhmän jäsen voi olla myös toisen osallisryhmän jäsen.

2. Vakuutus- ja jälleenvakuutusalan osallisryhmässä on 30 jäsentä, jotka edustavat tasasuhtaisesti *unionissa toimivia* vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiä ja vakuutusedustajia, niiden *työntekijöiden edustajia* sekä kuluttajia, vakuutus- ja jälleenvakuutuspalvelujen käyttäjiä, *pk-yritysten edustajia ja asiaankuuluvien ammattijärjestöjen edustajia*. Jäsenistä vähintään viiden on oltava tiedeyhteisön johtavia riippumattomia edustajia. Jäsenistä kymmenen on vakuutusyrityksiä, jälleenvakuutusyrityksiä tai vakuutusedustajia ja heistä kolme vakuutus- tai jälleenvakuutusosuuskuntien ja keskinäisten vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysten edustajia.
- 2 a. *Lisäeläkealan osallisryhmässä on 30 jäsentä, jotka edustavat tasasuhtaisesti unionissa toimivia lisäeläkelaitoksia, työntekijöiden edustajia, edunsaajien edustajia, pk-yritysten edustajia ja asiaankuuluvien ammattijärjestöjen edustajia. Jäsenistä vähintään viiden on oltava tiedeyhteisön johtavia riippumattomia edustajia. Jäsenistä kymmenen on oltava lisäeläkelaitosten edustajia.*
3. Osallisryhmien jäsenet nimittää vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen hallintoneuvosto asianomaisten sidosryhmien ehdotusten perusteella. Tehdessään päätöstään hallintoneuvosto varmistaa mahdollisimman pitkälle, että sidosryhmien maantieteellinen ja sukupuoleen liittyvä jakauma ja edustus ovat koko *unionin* kannalta asianmukaisia.
4. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen *toimittaa kaikki tarvittavat tiedot, jollei 56 artiklassa tarkoitettu salassapitovelvollisuudesta muuta johdu, ja varmistaa riittävien sihteeripalvelujen tarjoamisen osallisryhmille. Voittoa tavoittelemattomia järjestöjä edustavien osallisryhmän jäsenille, toimialan edustajia lukuun ottamatta, maksetaan asianmukainen korvaus. Osallisryhmät voivat perustaa teknisiä kysymyksiä käsitteleviä työryhmiä.* Osallisryhmien jäsenten toimikausi on kaksi ja puoli vuotta, jonka jälkeen järjestetään uusi valintamenettely.

Jäsenenä voi olla kaksi peräkkäistä toimikautta.
5. Osallisryhmät voivat antaa vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle lausuntoja ja neuvoja mistä tahansa asiasta, *joka liittyy erityisesti 7–7 e, 8, 14, 15 ja 17 artiklassa tarkoitettuihin* vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen *tehtäviin*.
6. Osallisryhmät vahvistavat työjärjestyksensä jäsentensä *kahden kolmasosan enemmistön hyväksynnällä*.
7. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen julkistaa *osallisryhmien* lausunnot ja neuvot sekä *näiden* kuulemisesta saadut tulokset.

1. *Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen on varmistettava, että mikään 10 tai 11 artiklan nojalla tehty päätös ei millään tavalla vaikuta jäsenvaltioiden finanssipoliittiseen vastuuseen.*
2. *Jos jäsenvaltio katsoo, että 11 artiklan 3 kohdan nojalla tehty päätös vaikuttaa sen finanssipoliittiseen vastuuseen, se voi ilmoittaa vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle ja komissiolle kahden viikon kuluessa vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen päätöksen ilmoittamisesta toimivaltaiselle viranomaiselle, että toimivaltainen viranomainen ei pane päätöstä täytäntöön.*

Ilmoituksessaan jäsenvaltion on selkeästi ja yksityiskohtaisesti selitettävä, minkä vuoksi ja miten päätös vaikuttaa sen finanssipoliittiseen vastuuseen.

Tällöin lykätään vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen päätöstä.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen on yhden kuukauden kuluessa jäsenvaltion ilmoituksesta ilmoitettava jäsenvaltiolle, aikooko vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen pysyä päätöksessään, muuttaa sitä tai kumota sen. Jos vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen pysyy päätöksessään tai muuttaa sitä, sen on todettava, että päätös ei vaikuta finanssipoliittiseen vastuuseen.

Jos vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen pysyy päätöksessään, neuvosto tekee jossakin kokouksessaan, joka pidetään kahden kuukauden kuluessa vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen edellisen alakohdan mukaisesta ilmoituksesta jäsenvaltiolle, annettujen äänten enemmistöllä päätöksen siitä, pidetäänkö vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen päätös voimassa.

Jos neuvosto asiaa käsiteltyään ei tee edellisen alakohdan mukaista päätöstä vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen päätöksen voimassa pitämisestä, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen päätös raukeaa.

3. *Jos jäsenvaltio katsoo, että 10 artiklan 2 kohdan nojalla tehty päätös vaikuttaa sen finanssipoliittiseen vastuuseen, se voi ilmoittaa vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle, komissiolle ja neuvostolle kolmen työpäivän kuluessa vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen päätöksen ilmoittamisesta toimivaltaiselle viranomaiselle, että toimivaltainen viranomainen ei pane päätöstä täytäntöön.*

Ilmoituksessaan jäsenvaltion on selkeästi ja yksityiskohtaisesti selitettävä, minkä vuoksi ja miten päätös vaikuttaa sen finanssipoliittiseen vastuuseen.

Tällöin lykätään vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen päätöstä.

Neuvosto kutsuu kymmenen työpäivän kuluessa koolle kokouksen ja tekee jäsentensä yksinkertaisella enemmistöllä päätöksen siitä, kumotaanko vakuutus- ja

lisäeläkeviranomaisen päätös.

Jos neuvosto asiaa käsiteltyään ei tee edellisen alakohdan mukaista päätöstä vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen päätöksen kumoamisesta, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen päätöksen lykkääminen raukeaa.

- 3 a. *Jos neuvosto on tehnyt 3 kohdan mukaisen päätöksen olla kumoamatta vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen 10 artiklan 2 kohdan nojalla tekemää päätöstä ja asianomainen jäsenvaltio edelleen katsoo, että päätös vaikuttaa sen finanssipoliittiseen vastuuseen, se voi ilmoittaa asiasta komissiolle ja vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle ja pyytää neuvostoa käsittelemään asian uudelleen. Asianomaisen jäsenvaltion on selkeästi perusteltava, miksi se ei hyväksy neuvoston päätöstä.*

Neljän viikon kuluessa edellisessä alakohdassa tarkoitettusta ilmoituksesta neuvosto vahvistaa alkuperäisen päätöksensä tai tekee uuden päätöksen 3 kohdan mukaisesti.

Neuvosto voi pidentää neljällä viikolla tuota neljän viikon määräaikaa, jos tapauksen erityisolosuhteet sitä vaativat.

- 3 b. *Kaikenlainen tämän artiklan väärinkäyttö, erityisesti vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen sellaisen päätöksen osalta, jolla ei ole merkittävää tai olennaista finanssipoliittista vaikutusta, kielletään sisämarkkinoiden vastaisena.*

24 artikla

Päätöksentekomenettelyt

1. Ennen kuin vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen tekee **tämän asetuksen** mukaisia päätöksiä, se ilmoittaa **kulloisenkin päätöksen nimetyille** kohteelle aikomuksestaan tehdä päätös ja asettaa määräajan, jonka kuluessa päätöksen kohde voi esittää näkemyksensä asiasta, ottaen tarkasti huomioon asian kiireellisyyden, **monimutkaisuuden ja mahdolliset seuraukset. Tämä koskee soveltuvin osin 9 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja suosituksia.**
2. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen päätökset on perusteltava.
3. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen päätösten kohteille on ilmoitettava oikeussuojakeinoista, jotka ovat tämän asetuksen mukaan käytettävissä.
4. Jos vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen on tehnyt 10 artiklan 2 tai 3 kohdan mukaisen päätöksen, sen on tarkasteltava kyseistä päätöstä uudelleen sopivin väliajoin.
5. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen 9, 10 ja 11 artiklan nojalla tekemät päätökset julkistetaan, ja niissä ilmoitetaan kyseisen **toimivaltaisen** viranomaisen tai finanssilaitoksen nimi ja päätöksen pääasiallinen sisältö, **paitsi jos julkistaminen olisi ristiriidassa** finanssilaitosten perusteltujen, liikesalaisuuksien suojelemista koskevien etujen huomioonottamisen **kanssa tai jos se voisi vakavasti vaarantaa finanssimarkkinoiden moitteettoman toiminnan ja eheyden tai Euroopan unionin**

koko rahoitusjärjestelmän tai sen osan vakauden.

III LUKU
ORGANISAATIO

1 jakso
Hallintoneuvosto

25 artikla
Kokoonpano

1. Hallintoneuvoston kokoonpano on seuraava:
 - a) puheenjohtaja, joka ei osallistu äänestyksiin;
 - b) kustakin jäsenvaltiosta finanssilaitosten valvonnasta vastaavan kansallisen *viranomaisen* pääjohtaja, *jonka on osallistuttava kokouksiin henkilökohtaisesti vähintään kaksi kertaa vuodessa*;
 - c) komission edustaja, joka ei osallistu äänestyksiin;
 - d) **EJKR**:n edustaja, joka ei osallistu äänestyksiin;
 - e) kummankin muun Euroopan valvontaviranomaisen edustaja, joka ei osallistu äänestyksiin.
- 1 a. Hallintoneuvosto kutsuu osallisryhmät kokouksiin säännöllisesti ja vähintään kaksi kertaa vuodessa.**
2. Kunkin *toimivaltaisen* viranomaisen vastuulla on nimetä henkilöstöstään korkean tason varajäsen, joka voi toimia 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun hallintoneuvoston jäsenen sijaisena tämän ollessa estynyt osallistumasta kokoukseen.
- 2 a. Niissä jäsenvaltioissa, joissa on useampi kuin yksi viranomainen, joka on vastuussa tämän asetuksen mukaisesta valvonnasta, kyseiset viranomaiset sopivat yhteisestä edustajasta. Kuitenkin jos hallintoneuvoston käsiteltävänä oleva asia ei kuulu sen kansallisen viranomaisen toimivaltaan, jota 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu jäsen edustaa, tämä jäsen voi ottaa mukaansa asianomaisen kansallisen viranomaisen edustajan, joka ei osallistu äänestyksiin.**
3. Hallintoneuvosto voi sallia tarkkailijoiden läsnäolon.

Toimitusjohtaja voi osallistua hallintoneuvoston kokouksiin ilman äänioikeutta.

26 artikla
Sisäiset komiteat ja lautakunnat

1. Hallintoneuvosto voi perustaa sisäisiä komiteoita tai lautakuntia hallintoneuvostolle

annettuja erityistehtäviä varten ja voi delegoida tiettyjä selkeästi määriteltyjä tehtäviä ja päätöksiä sisäisille komiteoille tai lautakunnille, johtokunnalle tai puheenjohtajalle.

2. Sovellettaessa 11 artiklaa hallintoneuvosto kutsuu koolle **riippumattoman** lautakunnan, joka koostuu hallintoneuvoston puheenjohtajasta ja kahdesta jäsenestä, jotka eivät edusta erimielisyyden osapuolina olevia **toimivaltaisia** viranomaisia **ja joilla ei ole omaa etua valvottavanaan tai suoraa kytköstä kyseisiin toimivaltaisiin viranomaisiin**, helpottamaan erimielisyyden **puolueetonta** ratkaisemista.
- 2 a. **Jollei 11 artiklan 2 kohdasta muuta johdu, lautakunta esittää lopullisen päätöksen hallintoneuvoston hyväksyttäväksi 29 artiklan 1 kohdan kolmannessa alakohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti.**
- 2 b. **Hallintoneuvosto vahvistaa 2 kohdassa tarkoitetun lautakunnan työjärjestyksen.**

27 artikla
Riippumattomuus

1. Hallintoneuvoston puheenjohtaja ja äänivaltaiset jäsenet toimivat heille tässä asetuksessa annettuja tehtäviä suorittaessaan riippumattomasti, puolueettomasti ja yksinomaan **koko unionin yleisen edun** mukaisesti pyytämättä tai ottamatta ohjeita **unionin** toimielimiltä tai **elimiltä, miltään** jäsenvaltioiden **hallitukselta** tai muilta julkisilta tai yksityisiltä elimiltä.
- 1 a. **Jäsenvaltiot, unionin toimielimet tai elimet taikka muut julkiset tai yksityiset elimet eivät saa pyrkiä vaikuttamaan hallintoneuvoston jäseniin heidän hoitaessaan tehtäviään.**

28 artikla
Tehtävät

1. Hallintoneuvosto ohjaa vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen työtä ja vastaa II luvussa tarkoitettujen päätösten tekemisestä.
2. Hallintoneuvosto antaa II luvussa tarkoitetut lausunnot, suositukset ja neuvot sekä tekee kyseisessä luvussa tarkoitetut päätökset.
3. Hallintoneuvosto nimittää vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen puheenjohtajan.
4. Hallintoneuvosto hyväksyy ennen kunkin vuoden 30 päivää syyskuuta johtokunnan ehdotuksen perusteella vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen seuraavan vuoden työohjelman ja antaa sen tiedoksi Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle.

Työohjelman hyväksyminen ei vaikuta vuosittaiseen talousarviomenettelyyn, ja kyseinen työohjelma julkistetaan.

- 4 a. **Hallintoneuvosto hyväksyy johtokunnan ehdotuksen perusteella 38 artiklan 7 kohdassa tarkoitetun kertomusluonnoksen pohjalta vakuutus- ja**

lisäeläkeviranomaisen toimintaa ja puheenjohtajan tehtäviä koskevan vuosikertomuksen ja toimittaa sen kunakin vuonna viimeistään 15 päivänä kesäkuuta Euroopan parlamentille, neuvostolle, komissiolle, tilintarkastustuomioistuimelle ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle. Kertomus julkistetaan.

5. Hallintoneuvosto hyväksyy vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen monivuotisen työohjelman ja antaa sen tiedoksi Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle.

Monivuotisen työohjelman hyväksyminen ei vaikuta vuosittaiseen talousarviomenettelyyn, ja työohjelma julkistetaan.

6. Hallintoneuvosto **hyväksyy** talousarvion 49 artiklan mukaisesti.
7. Hallintoneuvostolla on puheenjohtajaan ja toimitusjohtajaan nähden kurinpidollinen toimivalta, ja se voi erottaa puheenjohtajan 33 artiklan 5 kohdan mukaisesti ja toimitusjohtajan **36** artiklan 5 kohdan mukaisesti.

29 artikla
Päätöksenteko

1. Hallintoneuvoston **päätökset** tehdään *sen* jäsenten yksinkertaisella enemmistöllä **jäsen ja ääni -periaatteen mukaisesti**.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, hallintoneuvosto tekee päätökset 7, 7 e ja 8 artiklassa yksilöityjen säädösten sekä VI luvun mukaisten toimenpiteiden ja päätösten osalta jäsentensä määräenemmistöllä, sellaisena kuin se on määritelty Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 16 artiklan 4 kohdassa ja siirtymämääräyksistä tehdyn pöytäkirjan (N:o 36) 3 artiklassa.

Kun 11 artiklan 3 kohdan mukaisten päätösten osalta on kyse ryhmän valvontaviranomaisen päätöksestä, lautakunnan ehdottamaa päätöstä pidetään hyväksyttynä, jos se hyväksytään yksinkertaisella enemmistöllä, paitsi jos äänten määrävähemmistöä, sellaisena kuin se on määritelty Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 16 artiklan 4 kohdassa ja Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja siirtymämääräyksistä tehdyn pöytäkirjan (N:o 36) 3 artiklassa, edustavat jäsenet hylkäävät päätöksen.

Kaikkien muiden 11 artiklan 3 kohdan mukaisten päätösten osalta lautakunnan ehdottama päätös hyväksytään hallintoneuvoston jäsenten yksinkertaisella enemmistöllä jäsen ja ääni -periaatteen mukaisesti.

2. Puheenjohtaja kutsuu hallintoneuvoston koolle omasta aloitteestaan tai kolmasosan jäsenistä sitä pyytäessä ja johtaa hallintoneuvoston kokouksia.
3. Hallintoneuvosto vahvistaa ja julkaisee työjärjestyksensä.
4. Työjärjestyksessä vahvistetaan yksityiskohtaiset äänestyssäännöt ja tarvittaessa myös

päätösvaltaisuutta koskevat säännöt. Äänioikeudettomat jäsenet ja tarkkailijat eivät, puheenjohtajaa ja toimitusjohtajaa lukuun ottamatta, osallistu hallintoneuvostossa yksittäisiä finanssilaitoksia koskeviin keskusteluihin, jollei 61 artiklassa tai 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa **säädöksissä** toisin säädetä.

2 jakso
Johtokunta

30 artikla
Kokoonpano

1. Johtokuntaan kuuluvat puheenjohtaja **ja kuusi muuta** hallintoneuvoston **äänivaltaisten** jäsenten **valitsemaa hallintoneuvoston** jäsentä.

Jokaisella jäsenellä puheenjohtajaa lukuun ottamatta on varajäsen, joka voi toimia johtokunnan jäsenen sijaisena tämän ollessa estynyt osallistumasta kokoukseen.

Hallintoneuvoston valitsemien jäsenten toimikausi on kaksi ja puoli vuotta. Toimikautta voidaan jatkaa kerran. **Johtokunnan kokoonpanon on oltava tasapuolinen ja oikeasuhteinen ja edustettava koko unionia. Toimikausien on oltava limittäisiä, ja niihin sovelletaan asianmukaista vuorottelujärjestelmää.**

2. Johtokunta tekee päätöksensä läsnä olevien jäsentensä enemmistöllä. Kullakin jäsenellä on yksi ääni.

Toimitusjohtaja **ja komission edustaja** voivat osallistua johtokunnan kokouksiin ilman äänioikeutta.

Komission edustajalla on äänioikeus 49 artiklassa tarkoitetuissa asioissa.

Johtokunta vahvistaa ja julkaisee työjärjestyksensä.

3. Puheenjohtaja kutsuu johtokunnan koolle omasta aloitteestaan tai vähintään kolmasosan jäsenistä sitä pyytäessä ja johtaa johtokunnan kokouksia.

Johtokunta kokoontuu ennen jokaista hallintoneuvoston kokousta ja niin usein kuin se katsoo tarpeelliseksi. Se kokoontuu vähintään **viidesti vuodessa** istuntoon.

4. Johtokunnan jäsenten apuna voi olla neuvonantajia tai asiantuntijoita, jollei sen työjärjestyksestä muuta johdu. **Äänioikeudettomat jäsenet eivät, toimitusjohtajaa lukuun ottamatta, osallistu johtokunnassa yksittäisiä finanssilaitoksia koskeviin keskusteluihin.**

31 artikla
Riippumattomuus

Johtokunnan jäsenet toimivat riippumattomasti, puolueettomasti ja **yksinomaan koko unionin** edun mukaisesti **eivätkä pyydä** tai **ota** ohjeita **unionin** toimielimiltä tai **elimiltä**,

jäsenvaltioiden hallituksilta tai muilta julkisilta tai yksityisiltä elimiltä.

Jäsenvaltiot, unionin toimielimet tai elimet ja muut julkiset tai yksityiset elimet eivät saa pyrkiä vaikuttamaan johtokunnan jäseniin.

32 artikla
Tehtävät

1. Johtokunta huolehtii siitä, että vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen toteuttaa toiminta-ajatuksensa ja suorittaa sille osoitetut tehtävät tämän asetuksen mukaisesti.
2. Johtokunta antaa vuosittaista ja monivuotista työohjelmaa koskevat ehdotukset hallintoneuvoston hyväksyttäväksi.
3. Johtokunta käyttää talousarviovaltaansa 49 ja 50 artiklan mukaisesti.
4. Johtokunta hyväksyy vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen henkilöstöpolitiikkaa koskevan suunnitelman sekä tarvittavat Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen, jäljempänä 'henkilöstösäännöt', soveltamissäännöt 54 artiklan 2 kohdan mukaisesti.
5. Johtokunta vahvistaa 58 artiklan mukaisesti erityissäännökset, jotka koskevat vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen asiakirjojen julkisuutta.
6. Johtokunta tekee 38 **artiklan** 7 kohdassa tarkoitetun vuosikertomusluonnoksen pohjalta **ehdotuksen** vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen toimintaa **ja puheenjohtajan tehtäviä** koskevaksi vuosikertomukseksi **hallintoneuvoston hyväksyttäväksi.**
7. Johtokunta vahvistaa ja julkaisee työjärjestyksensä.
8. Johtokunta nimittää ja erottaa valituslautakunnan jäsenet **44** artiklan 3 ja 5 kohdan mukaisesti.

3 jakso
Puheenjohtaja

33 artikla
Nimittäminen ja tehtävät

1. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaista edustaa puheenjohtaja, jonka on oltava kokopäivätoiminen riippumaton ammattihenkilö.

Puheenjohtaja vastaa hallintoneuvoston tehtävien valmistelusta ja johtaa hallintoneuvoston ja johtokunnan kokouksia.

2. Hallintoneuvosto nimittää puheenjohtajan avoimen valintamenettelyn jälkeen ansioiden, pätevyyden, finanssilaitosten ja finanssimarkkinoiden tuntemuksen sekä finanssivalvontaan ja finanssialan sääntelyyn liittyvän kokemuksen perusteella.

Ennen kuin hallintoneuvoston valitsema ehdokas ottaa vastaan tehtävänsä ja enintään kuukauden kuluttua siitä, kun hallintoneuvosto on tehnyt valintansa, Euroopan parlamentti voi hallintoneuvoston valitsemaa ehdokasta kuultuaan vastustaa valitun henkilön nimitystä.

Hallintoneuvosto valitsee jäsenistään myös varahenkilön, joka hoitaa puheenjohtajan tehtäviä tämän poissa ollessa. ***Tätä varahenkilöä ei saa valita johtokunnan jäsenistä.***

3. Puheenjohtajan toimikausi on viisi vuotta, ja sitä voidaan jatkaa kerran.
4. Hallintoneuvosto arvioi yhdeksän kuukauden kuluessa ennen puheenjohtajan viisivuotisen toimikauden päättymistä
 - a) ensimmäisen toimikauden aikana saavutetut tulokset ja tavan, jolla ne on saavutettu;
 - b) vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen seuraavien vuosien tehtävät ja velvoitteet.

Hallintoneuvosto voi arvioinnin huomioon ottaen jatkaa puheenjohtajan toimikautta kerran, jos siihen saadaan Euroopan parlamentin vahvistus.

5. Ainoastaan Euroopan parlamentti voi erottaa puheenjohtajan ***hallintoneuvoston päätöksen perusteella.***

Puheenjohtaja ei voi estää hallintoneuvostoa keskustelemasta puheenjohtajaan liittyvistä asioista eikä erityisesti tarpeesta erottaa puheenjohtaja, eikä hän saa osallistua tällaista asiaa koskeviin neuvotteluihin.

34 artikla Riippumattomuus

Puheenjohtaja ei saa pyytää eikä ottaa ohjeita ***unionin*** toimielimiltä tai laitoksilta, jäsenvaltioiden hallituksilta tai muilta julkisilta tai yksityisiltä elimiltä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta hallintoneuvoston roolia puheenjohtajan tehtäviin nähden.

Jäsenvaltiot, unionin toimielimet tai elimet taikka muut julkiset tai yksityiset elimet eivät saa pyrkiä vaikuttamaan puheenjohtajaan hänen hoitaessaan tehtäviään.

Jäljempänä 54 artiklassa tarkoitettujen henkilöstösääntöjen mukaisesti puheenjohtajan on toimikautensa päätyttyä edelleen osoitettava kunniallisuutta ja arvostelukykyyä nimitysten ja etujen vastaanottamisessa.

35 artikla Kertomus

1. Euroopan parlamentti ***ja neuvosto*** voivat kutsua puheenjohtajan tai hänen varahenkilönsä ***antamaan lausuntoja*** kunnioittaen kuitenkin täysin puheenjohtajan riippumattomuutta. ***Puheenjohtajan on annettava lausunto Euroopan parlamentille ja***

vastattava *sen* jäsenten esittämiin kysymyksiin *aina pyydettyessä*.

2. Puheenjohtajan *on* annettava *kertomus vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen keskeisestä toiminnasta Euroopan parlamentille pyydettyessä ja vähintään 15 päivää ennen 1 kohdassa tarkoitetun lausunnon antamista*.
- 2 a. *Kertomukseen on 7 a–7 e sekä 8, 9, 10, 11 a ja 18 artiklassa tarkoitettujen tietojen lisäksi sisällytettävä myös kaikki Euroopan parlamentin tapauskohtaisesti pyytämät asiaankuuluvat tiedot*.

4 jakso
Toimitusjohtaja

36 artikla
Nimittäminen

1. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaista johtaa toimitusjohtaja, jonka on oltava kokopäivätoiminen riippumaton ammattihenkilö.
2. Hallintoneuvosto nimittää toimitusjohtajan avoimen valintamenettelyn jälkeen ansioiden, pätevyyden, finanssilaitosten ja markkinoiden tuntemuksen sekä finanssivalvontaan ja finanssialan sääntelyyn liittyvän kokemuksen perusteella *Euroopan parlamentin vahvistuksen jälkeen*.
3. Toimitusjohtajan toimikausi on viisi vuotta, ja sitä voidaan jatkaa kerran.
4. Hallintoneuvosto *arvioi* yhdeksän kuukauden kuluessa ennen toimitusjohtajan viisivuotisen toimikauden päättymistä *erityisesti seuraavia seikkoja*:
 - a) ensimmäisen toimikauden aikana saavutetut tulokset ja tavan, jolla ne on saavutettu;
 - b) vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen seuraavien vuosien tehtävät ja velvoitteet.

Hallintoneuvosto voi arvioinnin huomioon ottaen jatkaa toimitusjohtajan toimikautta kerran.

5. Toimitusjohtaja voidaan erottaa ainoastaan hallintoneuvoston päätöksellä.

37 artikla
Riippumattomuus

1. Toimitusjohtaja ei saa pyytää eikä ottaa ohjeita hallituksilta, viranomaisilta, organisaatioilta tai vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen ulkopuolisilta henkilöiltä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta johtokunnan ja hallintoneuvoston rooleja toimitusjohtajan tehtäviin nähden.

- 1 a. Jäsenvaltiot, unionin toimielimet tai elimet taikka muut julkiset tai yksityiset elimet eivät saa pyrkiä vaikuttamaan toimitusjohtajaan hänen hoitaessaan tehtäviään.*

Jäljempänä 54 artiklassa tarkoitettujen henkilöstösääntöjen mukaisesti toimitusjohtajan on toimikautensa päätyttyä edelleen osoitettava kunniallisuutta ja arvostelukykyyä nimitysten ja etujen vastaanottamisessa.

38 artikla

Tehtävät

1. Toimitusjohtaja vastaa vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen johtamisesta ja valmistelee johtokunnan työt.
2. Toimitusjohtaja huolehtii vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen vuosittaisen työohjelman toteuttamisesta hallintoneuvoston ohjaamana ja johtokunnan valvonnassa.
3. Toimitusjohtaja toteuttaa tarvittavat toimenpiteet, mukaan luettuina sisäisten hallinnollisten ohjeiden antaminen ja tiedonantojen julkaiseminen, varmistaakseen vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen toiminnan tämän asetuksen säännösten mukaisesti.
4. Toimitusjohtaja valmistelee 32 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun monivuotisen työohjelman.
5. Toimitusjohtaja valmistelee joka vuosi viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 32 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun työohjelman seuraavaksi vuodeksi.
6. Toimitusjohtaja laatii vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen alustavan talousarvioesityksen 49 artiklan mukaisesti ja huolehtii vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen talousarvion toteuttamisesta 50 artiklan mukaisesti.
7. Toimitusjohtaja laatii joka vuosi kertomusluonnoksen, jossa on vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen sääntely- ja valvontatoimintaa koskeva osa sekä talous- ja hallintokysymyksiä koskeva osa.
8. Toimitusjohtaja käyttää vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen henkilöstön suhteen 54 artiklassa säädettyä toimivaltaa ja hoitaa henkilöasioita.

IV LUKU

EUROOPAN VALVONTAVIRANOMAISTEN YHTEISET ELIMET

2 jakso

Euroopan valvontaviranomaisten sekakomitea

40 artikla

Perustaminen

1. Perustetaan Euroopan valvontaviranomaisten ***sekakomitea***.

2. Sekakomitea toimii foorumina, jolla vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen *tekee* säännöllistä ja tiivistä *yhteistyötä* ja varmistaa eri alojen välisen työn johdonmukaisuuden *Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) ja Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) kanssa erityisesti seuraavilla aloilla:*
 - *finanssiryhmittymät,*
 - *tilinpito ja tilintarkastus,*
 - *mikrotason vakauden valvontaa koskevat analyysit alojen välisistä kehitysvaiheista, riskeistä ja heikkouksista,*
 - *vähittäismarkkinoille tarkoitetut sijoitustuotteet,*
 - *rahanpesun vastaiset toimenpiteet ja*
 - *tietojen vaihto EJRK:n kanssa sekä EJRK:n ja Euroopan valvontaviranomaisten välisen suhteen kehittäminen.*
3. *Sekakomitealla on kolmen Euroopan valvontaviranomaisen henkilöstöstä koottava, sihteeristönä toimiva oma henkilöstö.* Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen osoittaa omalta osaltaan riittävät resurssit hallinto-, infrastruktuuri- ja toimintamenoihin.
- 3 a. *Jos finanssilaitoksen toiminta käsittää useampia aloja, sekakomitea ratkaisee erimielisyydet 42 artiklan mukaisesti.*

41 artikla
Kokoonpano

1. Sekakomitea koostuu Euroopan *valvontaviranomaisten* puheenjohtajista ja tarpeen mukaan jonkin 43 artiklan nojalla perustetun alakomitean puheenjohtajasta.
2. Toimitusjohtaja, komission *edustaja* ja EJRK kutsutaan sekakomitean sekä 43 artiklassa mainittujen alakomiteoiden kokouksiin tarkkailijoina.
3. Sekakomitean puheenjohtaja nimitetään vuodeksi kerrallaan vuorotteluperiaatteella *vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) ja Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen)* puheenjohtajista. *Sekakomitean puheenjohtajan on oltava EJRK:n varapuheenjohtaja.*
4. Sekakomitea vahvistaa ja julkaisee työjärjestyksensä. Työjärjestyksessä voidaan täsmentää, ketkä muut osallistuvat sekakomitean kokouksiin.

Sekakomitean johtokunta kokoontuu vähintään kerran kahdessa kuukaudessa.

42 artikla

Yhteiset kannat ja yhteiset säädökset

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen laatii tarpeen mukaan yhteisiä kantoja II luvussa määritellyn tehtäväkuvansa mukaisesti ja erityisesti, kun kyseessä on direktiivin 2002/87/EY täytäntöönpano, yhdessä Euroopan **valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomaisen)** ja **Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisen)** kanssa.

Kun kyseessä ovat tämän asetuksen 7, 9, 10 tai 11 artiklan mukaiset säädökset, jotka liittyvät direktiivin 2002/87/EY ja minkä tahansa muun 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettun, myös **Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomaisen)** ja **Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisen)** toimivaltaan kuuluvan **säädöksen** soveltamiseen, vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen, Euroopan **valvontaviranomainen (Euroopan pankkiviranomainen)** ja Euroopan **valvontaviranomainen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen)** antavat nämä säädökset tarvittaessa yhtä aikaa.

43 artikla Alakomiteat

1. Edellä 42 artiklan soveltamiseksi sekakomiteaan perustetaan finanssiryhmittymiä käsittelevä alakomitea.
2. Alakomitea koostuu 41 artiklan 1 kohdassa mainituista henkilöistä ja yhdestä kunkin jäsenvaltion asianomaisen **toimivaltaisen** viranomaisen nykyiseen henkilöstöön kuuluvasta korkean tason edustajasta.
3. Alakomitea valitsee jäsentensä keskuudesta puheenjohtajan, jonka on oltava myös sekakomitean jäsen.
4. Sekakomitea voi perustaa myös muita alakomiteoita.

3 jakso **Valituslautakunta**

44 artikla Kokoonpano **ja toiminta**

1. Valituslautakunta on Euroopan **kolmen valvontaviranomaisen** yhteinen elin.
2. Valituslautakunnassa on kuusi jäsentä ja kuusi varajäsentä, joiden on oltava **arvostettuja** henkilöitä, jotka ovat **osoittaneet omaavansa** asianmukaisen tietämyksen ja **ammattillisen kokemuksen, mukaan lukien valvontatehtäviin** liittyvän kokemuksen **pankki-, lisäeläke-, vakuutus-, arvopaperimarkkina- ja muista finanssipalveluista riittävän korkealta tasolta**, mutta jäseniä ei voida valita vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen toiminnassa mukana olevien **toimivaltaisten** viranomaisten tai sen toimintaan osallistuvien muiden kansallisten laitosten tai **unionin** toimielinten nykyisen henkilöstön parista. **Valituslautakunnalla on oltava riittävästi lainopillista asiantuntemusta, jotta he voivat antaa lainopillisia asiantuntijaneuvoja vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen toimivallan käytön lainmukaisuudesta.**

Valituslautakunta nimeää puheenjohtajansa.

3. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen johtokunta nimittää hallintoneuvostoa kuultuaan kaksi valituslautakunnan jäsentä ja kaksi varajäsentä hakijoiden luettelosta, jota komissio on ehdottanut Euroopan unionin virallisessa lehdessä julkaistun kiinnostuksenilmaisupyynnön perusteella.

Muut jäsenet nimitetään asetuksen (EU) N:o .../2010 (EPV) ja asetuksen (EU) N:o .../2010 [EAMV] mukaisesti.

4. Valituslautakunnan jäsenten toimikausi on viisi vuotta. Toimikautta voidaan jatkaa kerran.
5. Valituslautakunnan jäsen, jonka vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen johtokunta on nimittänyt, voidaan vapauttaa tehtävistään toimikautensa aikana ainoastaan, jos hänen on todettu syyllistyneen vakavaan rikkomukseen, ja johtokunta tekee päätöksen vapauttamisesta hallintoneuvostoa kuultuaan.

- 5 a. Valituslautakunta tekee päätöksensä enemmistöllä, jonka muodostavat vähintään neljä sen kuudesta jäsenestä. Kun valituksen kohteena oleva päätös kuuluu tämän asetuksen soveltamisalaan, vähintään yhden vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen valituslautakuntaan nimittämistä kahdesta jäsenestä on kuuluttava tähän neljän jäsenen enemmistöön.**

Valituslautakunnan puheenjohtaja kutsuu valituslautakunnan koolle tarpeen mukaan.

6. Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen, **Euroopan valvontaviranomainen (Euroopan pankkiviranomainen)** ja **Euroopan valvontaviranomainen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen)** varmistavat valituslautakunnalle riittävän käytännön tuen ja sihteeripalvelut **sekakomitean välityksellä.**

45 artikla

Riippumattomuus ja puolueettomuus

1. Valituslautakunnan jäsenet ovat riippumattomia päätöksenteossaan. Heitä eivät sido mitkään ohjeet. He eivät saa hoitaa muita tehtäviä vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisessa tai sen johtokunnassa tai hallintoneuvostossa.
2. Valituslautakunnan jäsen ei saa osallistua valitusmenettelyyn, jos asia koskee hänen omaa etuaan, jos hän on aikaisemmin edustanut jotakin menettelyn osapuolta tai jos hän on osallistunut sen päätöksen tekemiseen, jota valitus koskee.
3. Jos valituslautakunnan jäsen jostain 1 ja 2 kohdassa mainitusta tai muusta syystä katsoo, ettei jokin valituslautakunnan jäsen voi osallistua valitusmenettelyyn, hänen on ilmoitettava asiasta valituslautakunnalle.

4. Valitusmenettelyn osapuoli voi vastustaa valituslautakunnan jäsenen osallistumista asian käsittelyyn jollakin 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuista perusteista tai jos jäsenellä epäillään olevan ennakkokäsitys asiasta.

Vastustamisen perusteena ei voi olla jäsenen kansallisuus, eikä vastustamista tutkita, jos valitusmenettelyn osapuoli on vastustamisperusteen olemassaolon tietäen jo ryhtynyt muuhun valitusmenettelyä koskevaan toimeen kuin valituslautakunnan kokoonpanon vastustaminen.

5. Valituslautakunta päättää ilman asianomaista jäsentä, miten 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa on meneteltävä.

Valituslautakuntaan otetaan kyseisen jäsenen tilalle tämän ratkaisun tekoa varten hänen sijaisensa, jollei sijainen katso olevansa samalla tavoin esteellinen. Jos näin on, puheenjohtaja nimeää sijaisen muista varajäsenistä.

6. Valituslautakunnan jäsenet sitoutuvat toimimaan riippumattomasti ja yleisen edun mukaisesti.

Tätä varten he tekevät sitoumuksistaan ja etunäkökohdistaan ilmoituksen, jossa he joko ilmoittavat, että heidän riippumattomuuttaan mahdollisesti heikentäviä etunäkökohtia ei ole, tai mainitsevat sellaiset välittömät tai välilliset etunäkökohdat, joiden voitaisiin katsoa heikentävän heidän riippumattomuuttaan.

Nämä ilmoitukset annetaan vuosittain kirjallisesti, ja ne julkaistaan.

V LUKU OIKEUSSUOJAKEINOT

46 artikla Muutoksenhaku

1. Luonnolliset henkilöt ja oikeushenkilöt, *toimivaltaiset* viranomaiset mukaan luettuina, voivat hakea muutosta 9, 10 ja 11 artiklassa tarkoitettuun vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen päätökseen tai mihin tahansa muuhun vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen *säädösten* mukaisesti tekemään päätökseen, joka on osoitettu heille tai joka koskee heitä suoraan ja erikseen, vaikka se olisi osoitettu muulle henkilölle.
2. Valitus ja sen perusteet on toimitettava vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle kirjallisesti kahden kuukauden kuluessa siitä päivästä, jona päätös on annettu tiedoksi kyseiselle henkilölle, tai jos tällaista tiedoksiantoa ei ole suoritettu, siitä päivästä, jona vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen on julkaissut päätöksen.

Valituslautakunta ratkaisee asian kahden kuukauden kuluessa valituksen tekemisestä.
3. Edellä 1 kohdan mukaisesti tehdyllä valituksella ei ole lykkäävää vaikutusta.

Valituslautakunta voi kuitenkin tilanteen arvioituaan päättää lykätä riitautetun päätöksen soveltamista.

4. Jos valitus voidaan ottaa tutkittavaksi, valituslautakunta tutkii, onko sille perusteita. Se kehottaa valitusmenettelyn osapuolia esittämään tietyssä määräajassa huomautuksensa tiedoksiannoista, jotka on vastaanotettu valituslautakunnalta tai muilta valitusmenettelyn osapuolilta. Valitusmenettelyn osapuolilla on oikeus esittää huomautuksensa suullisesti.
5. Valituslautakunta voi **vahvistaa** vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen **toimivaltaisen elimen tekemän päätöksen** tai siirtää asian vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen toimivaltaisen elimen hoidettavaksi. Valituslautakunnan tekemä päätös sitoo tuota **elintä, jonka on muutettava päätöstään kyseisessä asiassa**.
6. Valituslautakunta vahvistaa ja julkaisee työjärjestyksensä.
7. Valituslautakunnan päätökset on perusteltava, ja vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen on ne julkaistava.

47 artikla

Asian saattaminen **Euroopan unionin** tuomioistuimen käsiteltäväksi

1. Valituslautakunnan tai, jos ei ole oikeutta hakea muutosta valituslautakunnalta, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen tekemästä päätöksestä voi nostaa kanteen **Euroopan unionin** tuomioistuimessa **Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 263 artiklan** mukaisesti.
 - 1 a. **Jäsenvaltiot ja unionin toimielimet samoin kuin mikä tahansa luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö voivat valittaa vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen päätöksistä suoraan Euroopan unionin tuomioistuimeen Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 263 artiklan mukaisesti.**
2. Jos vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisella on velvoite toimia ja se laiminlyö päätöksen tekemisen, laiminlyöntiä koskeva kanne voidaan nostaa tuomioistuimessa **Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 265 artiklan** mukaisesti.
3. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen on toteutettava toimenpiteet, joita **Euroopan unionin** tuomioistuimen tuomion täytäntöönpano edellyttää.

VI LUKU

VARAINHOITOA KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET

48 artikla

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen talousarvio

1. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen, joka on **Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta 25 päivänä kesäkuuta 2002**

annetun neuvoston asetuksen N:o 1605/2002¹ (varainhoitoasetus) 185 artiklassa tarkoitettu unionin elin, tulot muodostuvat erityisesti seuraavista tai niiden yhdistelmästä:

- a) finanssilaitosten valvonnasta vastaavien kansallisten viranomaisten pakolliset maksuosuudet, *jotka suoritetaan Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitetyn, siirtymämääräyksiä koskevan pöytäkirjan (N:o 36) 3 artiklan 3 kohdassa määrätyn äänen painotusmallin mukaisesti. Tätä artiklaa sovellettaessa siirtymämääräyksiä koskevan pöytäkirjan (N:o 36) 3 artiklan 3 kohdan soveltamista jatketaan siinä 31 päiväksi lokakuuta 2014 vahvistetun määräajan jälkeenkin.*
 - b) *Euroopan unionin* yleiseen talousarvioon (pääluokka "Komissio") otettu *unionin* avustus;
 - c) vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle asianomaisissa *unionin* säädöksissä täsmennetyissä tapauksissa maksettavat maksut.
2. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen menoihin kuuluvat vähintään henkilöstö-, palkka-, hallinto-, infrastruktuuri-, *ammattikoulutus*- ja toimintamenot.
 3. Tulojen ja menojen on oltava tasapainossa.
 4. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen kaikista tuloista ja menoista laaditaan kalenterivuotta vastaavaa varainhoitovuotta varten arvio, jonka perusteella tulot ja menot otetaan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen talousarvioon.

49 artikla Talousarvion laatiminen

1. Toimitusjohtaja laatii vuosittain 15 päivään helmikuuta mennessä ennakoarvioesityksen seuraavan varainhoitovuoden tuloista ja menoista ja toimittaa tämän alustavan talousarvioesityksen ja siihen liitetyn henkilöstötaulukon johtokunnalle *ja hallintoneuvostolle. Hallintoneuvosto* laatii vuosittain toimitusjohtajan laatiman *ja johtokunnan hyväksymän* alustavan luonnoksen perusteella ennakoarvion vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen seuraavan varainhoitovuoden tuloista ja menoista. *Hallintoneuvosto* toimittaa kyseisen ennakoarvion, joka sisältää alustavan henkilöstötaulukon, komissiolle 31 päivään maaliskuuta mennessä. Ennen ennakoarvion hyväksymistä *johtokunnan* on hyväksyttävä toimitusjohtajan laatima luonnos.
2. Komissio toimittaa ennakoarvion Euroopan parlamentille ja neuvostolle, jäljempänä *'budjettivallan käyttäjä'*, Euroopan unionin yleistä talousarviota koskevan alustavan esityksen kanssa.
3. Ennakoarvion perusteella komissio sisällyttää arviot, joita se pitää henkilöstötaulukon

¹ EYVL L 248, 16.9.2002, s. 1.

ja yleisestä talousarviosta suoritettavan avustuksen määrän osalta välttämättöminä, Euroopan unionin yleistä talousarviota koskevaan alustavaan esitykseen ***Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 313 ja 314 artiklan*** mukaisesti.

4. Budjettivallan käyttäjä vahvistaa vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen henkilöstötaulukon. Budjettivallan käyttäjä hyväksyy vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen avustusta koskevat määrärahat.
 5. ***Hallintoneuvosto*** vahvistaa vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen talousarvion. Siitä tulee lopullinen, kun Euroopan unionin ***yleinen talousarvio*** on lopullisesti vahvistettu. Sitä mukautetaan tarvittaessa.
 6. Johtokunta ilmoittaa budjettivallan käyttäjälle viipymättä aikomuksestaan toteuttaa hankkeita, joilla voi olla huomattavaa taloudellista vaikutusta talousarvion rahoittamiseen, ja erityisesti aikomuksestaan toteuttaa kiinteistöihin liittyviä hankkeita, kuten kiinteistöjen vuokraus tai hankinta. Johtokunta ilmoittaa asiasta komissiolle. Jos jompikumpi budjettivallan käyttäjistä aikoo antaa lausunnon, se ilmoittaa vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle tästä aikomuksestaan kahden viikon kuluessa siitä, kun se on saanut tiedon hankkeesta. Jos se ei tee tällaista ilmoitusta, vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi käynnistää suunnitellun hankkeen.
- 6 a. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen ensimmäisenä toimintavuonna, joka päättyy 31 päivänä joulukuuta 2011, unionin vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle myöntämä rahoitus edellyttää budjettivallan käyttäjän sopimusta talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17 päivänä toukokuuta 2006 tehdyn toimielinten sopimuksen 47 kohdan mukaisesti.***

50 artikla

Talousarvion toteutus ja valvonta

1. Toimitusjohtaja toimii tulojen ja menojen hyväksyjänä ja toteuttaa vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen talousarvion.
2. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen tilinpitäjä toimittaa alustavan tilinpäätöksen ja selvityksen varainhoitovuoden talousarvio- ja varainhallinnosta komission tilinpitäjälle ja tilintarkastustuomioistuimelle kunkin varainhoitovuoden päättymistä seuraavan maaliskuun 1 päivään mennessä. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen tilinpitäjä toimittaa selvityksen talousarvio- ja varainhallinnosta myös hallintoneuvoston jäsenille, Euroopan parlamentille ja neuvostolle seuraavan vuoden maaliskuun 31 päivään mennessä.

Komission tilinpitäjä konsolidoi toimielinten ja erillisvirastojen alustavat tilinpäätökset varainhoitoasetuksen 128 artiklan mukaisesti.

3. Saatuaan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen alustavaa tilinpäätöstä koskevat huomautukset, jotka tilintarkastustuomioistuin on laatinut varainhoitoasetuksen 129 artiklan mukaisesti, toimitusjohtaja vahvistaa vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen lopullisen tilinpäätöksen omalla vastuullaan ja toimittaa sen johtokunnalle lausuntoa

varten.

4. Johtokunta antaa lausunnon vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen lopullisesta tilinpäätöksestä.
5. Toimitusjohtaja toimittaa lopullisen tilinpäätöksen ja johtokunnan lausunnon hallintoneuvoston jäsenille, Euroopan parlamentille, neuvostolle, komissiolle ja tilitarkastustuomioistuimelle 1 päivään heinäkuuta mennessä varainhoitovuoden päättymisen jälkeen.
6. Lopullinen tilinpäätös julkaistaan.
7. Toimitusjohtaja toimittaa 30 päivään syyskuuta mennessä tilintarkastustuomioistuimelle vastineensa sen huomautuksiin. Hän toimittaa jäljennöksen vastineesta myös johtokunnalle ja komissiolle.
8. Toimitusjohtaja toimittaa varainhoitoasetuksen 146 artiklan 3 kohdan mukaisesti Euroopan parlamentille tämän pyynnöstä kaikki tiedot, joita tarvitaan kyseistä varainhoitovuotta koskevan vastuuvapausmenettelyn moitteettomaksi toteuttamiseksi.
9. Ennen vuoden N + 2 toukokuun 15 päivää Euroopan parlamentti myöntää neuvoston määräenemmistöllä antamasta suosituksesta vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle vastuuvapauden varainhoitovuoden N talousarvion, ***siihen sisältyvine Euroopan unionin yleisestä talousarviosta ja toimivaltaisilta viranomaisilta peräisin olevine tuloineen***, toteuttamisesta.

51 artikla

Varainhoitoa koskevat säännöt

Johtokunta vahvistaa vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiseen sovellettavat varainhoitoa koskevat säännöt komissiota kuultuaan. Säännöt saavat poiketa komission asetuksesta (EY, Euratom) N:o 2343/2002¹ ainoastaan, jos se on välttämätöntä vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen toiminnasta johtuvien erityisvaatimusten vuoksi ja komissio antaa tähän suostumuksen etukäteen.

52 artikla

Petostentorjunta

1. Petosten, lahjonnan ja muun laittoman toiminnan torjumiseksi vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiseen sovelletaan rajoituksetta asetuksen (EY) N:o 1073/1999 säännöksiä.
2. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen liittyy Euroopan parlamentin, Euroopan unionin neuvoston ja Euroopan yhteisöjen komission välillä 25 päivänä toukokuuta 1999 tehtyyn toimielinten väliseen sopimukseen Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF)

¹ EUVL L 357, 31.12.2002, s. 72.

sisäisistä tutkimuksista¹ ja antaa välittömästi asianmukaiset määräykset, jotka koskevat kaikkia vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen työntekijöitä.

3. Rahoituspäätöksissä ja niistä johtuvissa täytäntöönpanoa koskevissa sopimuksissa tai asiakirjoissa on määrättävä nimenomaisesti, että tilintarkastustuomioistuin ja OLAF voivat tarvittaessa tehdä tarkastuksia paikalla vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen varojen edunsaajien luona ja näiden varojen jakamisesta vastaavan henkilöstön luona.

VII LUKU YLEISET SÄÄNNÖKSET

53 artikla Erioikeudet ja vapaudet

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiseen ja sen henkilöstöön sovelletaan Euroopan yhteisöjen erioikeuksia ja vapauksia koskevaa pöytäkirjaa.

54 artikla Henkilöstö

1. Vakuutus- ja työeläkeviranomaisen henkilöstöön, myös sen toimitusjohtajaan *ja puheenjohtajaan*, sovelletaan henkilöstösääntöjä, muuta henkilöstöä koskevia palvelussuhteen ehtoja ja *unionin* toimielimien näiden henkilöstösääntöjen ja palvelussuhteen ehtojen soveltamiseksi yhteisesti antamia sääntöjä.
2. Johtokunta hyväksyy yhteisymmärryksessä komission kanssa tarvittavat soveltamissäännöt henkilöstösääntöjen 110 artiklan säännösten mukaisesti.
3. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen käyttää henkilöstönsä suhteen niitä valtuuksia, jotka kuuluvat nimittävälle viranomaiselle henkilöstösääntöjen mukaan ja työsopimusten tekemiseen toimivaltaiselle viranomaiselle muuta henkilöstöä koskevien palvelussuhteen ehtojen mukaan.
4. Johtokunta antaa säännökset, joilla mahdollistetaan kansallisten asiantuntijoiden siirto jäsenvaltioista vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen määräaikaiseen palvelukseen.

55 artikla Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen vastuu

1. Jos kyseessä on sopimukseen perustumaton vastuu, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen on jäsenvaltioiden lainsäädäntöön sisältyvien yhteisten peruseriaatteiden mukaisesti korvattava itsensä tai henkilöstönsä tehtäviensä yhteydessä aiheuttamat vahingot. Yhteisöjen tuomioistuin on toimivaltainen ratkaisemaan tällaisten vahinkojen korvaamiseen liittyvät riita-asiat.
2. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen työntekijöiden henkilökohtaista taloudellista ja

¹ EYVL L 136, 31.5.1999, s. 15.

kurinpidollista vastuuta vakuutus- ja lisäeläkeviranomaista kohtaan säännellään vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen henkilöstöön sovellettavissa asioita koskevissa määräyksissä.

56 artikla
Salassapitovelvollisuus

1. Hallintoneuvoston ja johtokunnan jäsenten, toimitusjohtajan ja vakuutus- ja työeläkeviranomaisen henkilöstön jäsenten, mukaan lukien jäsenvaltioiden vakuutus- ja työeläkeviranomaisen määräaikaiseen palvelukseen siirtämät virkamiehet, **sekä kaikkien muiden vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen tehtäviä suorittavien sopimussuhteisten henkilöiden** on noudatettava salassapitovelvollisuutta **SEUT 339 artiklan** ja muussa asiaankuuluvassa **unionin** lainsäädännössä olevien asiaa koskevien säännösten mukaisesti vielä tehtäviensä päättymisen jälkeenkin.

Heihin sovelletaan henkilöstösääntöjen 16 artiklaa.

Jäljempänä 54 artiklassa tarkoitettujen henkilöstösääntöjen mukaisesti henkilöstön on palvelussuhteensa päätyttyä edelleen osoitettava kunniallisuutta ja arvostelukykyyä tiettyjen nimitysten ja etujen vastaanottamisessa.

Jäsenvaltiot, unionin toimielimet tai elimet tai muut julkiset tai yksityiset elimet eivät saa pyrkiä vaikuttamaan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen henkilöstön jäseniin.

2. Luottamuksellisia tietoja, jotka 1 kohdassa tarkoitettujen henkilöt saavat tehtäviään suorittaessaan, ei saa luovuttaa kenellekään henkilölle eikä millegään viranomaiselle muutoin kuin sellaisena tiivistelmänä tai koosteena, josta yksittäisiä finanssilaitoksia ei voida tunnistaa, sanotun kuitenkaan vaikuttamatta rikosoikeuden soveltamisalaan kuuluvien tapausten käsittelyyn.

Edellä olevan 1 kohdan ja tämän kohdan ensimmäisen alakohdan mukainen velvoite ei myöskään saa estää vakuutus- ja lisäeläkeviranomaista ja kansallisia valvontaviranomaisia käyttämästä näitä tietoja 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen **säädösten** täytäntöönpanon valvonnassa eikä varsinkaan päätösten tekemistä koskevissa lainmukaisissa toimissa.

3. Edellä 1 ja 2 kohta eivät saa estää vakuutus- ja lisäeläkeviranomaista vaihtamasta tietoja kansallisten valvontaviranomaisten kanssa tämän asetuksen ja finanssilaitoksiin sovellettavan muun unionin lainsäädännön mukaisesti.

Näitä tietoja koskee 1 ja 2 kohdan mukainen salassapitovelvollisuus. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen vahvistaa työjärjestyksessään 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen salassapitovelvollisuutta koskevien sääntöjen täytäntöönpanoa koskevat käytännön järjestelyt.

4. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen soveltaa komission päätöstä **2001/844/EY**, EHTY,

Euratom¹.

57 artikla
Tietosuoja

Tämän asetuksen soveltaminen ei rajoita jäsenvaltioilla direktiivin 95/46/EY... mukaisesti olevia henkilötietojen käsittelyä koskevia velvoitteita eikä asetuksen (EY) N:o 45/2001... mukaisia henkilötietojen käsittelyä liittyviä velvoitteita, joita vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisella on tehtäviään suorittaessaan.

58 artikla
Asiakirjoihin tutustuminen

1. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen hallussa oleviin asiakirjoihin sovelletaan asetusta (EY) N:o 1049/2001.
2. Johtokunta hyväksyy asetuksen (EY) N:o 1049/2001 soveltamista koskevat käytännön järjestelyt 31 päivään toukokuuta 2011 mennessä.
3. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen asetuksen (EY) N:o 1049/2001 8 artiklan nojalla tekemistä päätöksistä voidaan tehdä kantelu Euroopan oikeusasiamiehelle Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 228 artiklassa esitetyin edellytyksin tai niistä voidaan sen jälkeen, kun valituslautakunnalta on ensin haettu muutosta, tarvittaessa nostaa kante unionin tuomioistuimessa ***Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 263 artiklassa*** esitetyin edellytyksin.

59 artikla
Kielijärjestelyt

1. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiseen sovelletaan neuvoston asetusta N:o 1².
2. Johtokunta päättää vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen sisäisistä kielijärjestelyistä.
3. Euroopan unionin elinten käännöskeskus huolehtii vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen toiminnassa tarvittavista käännöspalveluista.

60 artikla
Toimipaikkaa koskeva sopimus

Sijaintijäsenvaltion vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle tarjoamia tiloja ja palveluja koskevat järjestelyt sekä vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen toimitusjohtajaan, johtokunnan jäseniin, henkilöstöön ja heidän perheenjäseniinsä sijaintijäsenvaltiossa sovellettavat erityissäännöt vahvistetaan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen ja sijaintijäsenvaltion välisessä toimipaikkaa koskevassa sopimuksessa, joka tehdään sen jälkeen kun johtokunta on sen hyväksynyt.

¹ EYVL L 317, 3.12.2001, s. 1.

² EYVL 17, 6.10.1958, s. 385.

Sijaintijäsenvaltion on varmistettava vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen asianmukaiselle toiminnalle parhaat mahdolliset olosuhteet, mukaan lukien monikieliset ja eurooppahenkiset koulunkäyntimahdollisuudet sekä asianmukaiset kulkuyhteydet.

61 artikla

Kolmansien maiden osallistuminen

1. Euroopan unioniin kuulumattomat maat voivat osallistua vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen toimintaan, jos ne ovat tehneet **unionin** kanssa sopimuksen, jonka perusteella ne ovat omaksuneet **unionin** lainsäädännön 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetulla vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen vastuualueella ja soveltavat sitä.
 - 1 a. ***Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi tehdä yhteistyötä sellaisten kolmansien maiden kanssa, jotka soveltavat 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuilla vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen vastuualueilla vastaavaksi tunnustettua lainsäädäntöä unionin SEUT 216 artiklan mukaisesti tekemissä kansainvälisissä sopimuksissa määrätyllä tavalla.***
2. Mainittujen sopimusten määräysten mukaisesti laaditaan järjestelyjä, joissa määritellään kyseisten **1 kohdassa tarkoitettujen** maiden osalta erityisesti vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen toimintaan osallistumisen luonne ja laajuus sekä osallistumista koskevat menettelysäännöt, mukaan lukien rahoitusosuuksia ja henkilöstöä koskevat säännöt. Niiden edustaja voi toimia tarkkailijana hallintoneuvostossa, mutta niiden on varmistettava, etteivät ne osallistu yksittäisiä finanssilaitoksia koskeviin keskusteluihin, paitsi jos asia koskee suoraan niiden etua.

VIII LUKU

SIIRTYMÄ- JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

62 artikla

Valmistelutoimet

- 1. ***Tämän asetuksen voimaantulon ja vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen perustamisen välisenä aikana CEIOPSin on toimittava läheisessä yhteistyössä komission kanssa valmisteltaessa Euroopan vakuutus- ja työeläkevalvontaviranomaisten komitean korvaamista vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisella.***
1. ***Kun vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen on perustettu***, komissio vastaa vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen hallinnollisesta perustamisesta ja alkuvaiheen hallinnollisesta toiminnasta siihen asti, kun vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen on ***nimittänyt toimitusjohtajan***.

Tätä varten ja siihen asti, kun hallintoneuvoston 36 artiklan mukaisesti nimittämä toimitusjohtaja ryhtyy hoitamaan tehtäviään, komissio voi väliaikaisesti nimittää virkamiehen hoitamaan toimitusjohtajan tehtäviä. ***Kyseinen jakso saa kestää vain sen ajan, joka on tarpeen vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen toimitusjohtajan nimittämiseksi.***

Väliaikaisesti tehtäviään hoitava toimitusjohtaja voi antaa luvan johtokunnan hyväksymiin vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen talousarviomäärärahoista maksettaviin maksuihin ja tehdä sopimuksia, myös henkilöstöä koskevia sopimuksia, sen jälkeen, kun vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen henkilöstötaulukko on hyväksytty.

3. Edellä 1 ja 2 kohta eivät rajoita hallintoneuvoston ja johtokunnan toimivaltaa.

3 a. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaista pidetään Euroopan vakuutus- ja työeläkevalvontaviranomaisten komitean oikeudellisena seuraajana. Viimeistään vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen perustamispäivänä Euroopan vakuutus- ja työeläkevalvontaviranomaisten komitean kaikki varat ja vastuut sekä kaikki keskeneräiset toimet siirretään automaattisesti vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle. Euroopan vakuutus- ja työeläkevalvontaviranomaisten komitean on laadittava lopullinen tilinpäätös varallisuudestaan tuona siirtopäivänä. Sen jäsenten ja komission on tarkastettava ja hyväksyttävä kyseinen tilinpäätös.

63 artikla

Henkilöstöä koskevat siirtymäsäännökset

1. Poiketen siitä, mitä 54 artiklassa säädetään, kaikki ***Euroopan vakuutus- ja työeläkevalvontaviranomaisten komitean*** tai sen sihteeristön tekemät ja tämän asetuksen soveltamispäivänä voimassa olevat työsopimukset ***ja lähetettyjä työntekijöitä koskevat sopimukset*** pysyvät voimassa niiden viimeiseen voimassaolopäivään asti. Niitä ei voi jatkaa.

2. Kaikille 1 kohdassa tarkoitettuja ***sopimuksia omaaville*** henkilöstön jäsenille tarjotaan mahdollisuus tehdä muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen 2 artiklan a alakohdan mukainen väliaikaisen toimihenkilön työsopimus vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen henkilöstötaulukossa vahvistettujen eri palkkaluokkien mukaisesti.

Työsopimusten tekemiseen toimivaltainen viranomaisen järjestää tämän asetuksen voimaantulon jälkeen sisäisen valintamenettelyn, joka rajoitetaan koskemaan henkilöstöä, ***jolla on työsopimus Euroopan vakuutus- ja työeläkevalvontaviranomaisten komitean*** tai sen sihteeristön kanssa ja jonka tarkoituksena on tarkistaa palvelukseen otettavien pätevyys, tehokkuus ja luotettavuus. ***Sisäisessä valintamenettelyssä on otettava huomioon kaikki taidot ja kokemus, joita henkilö on osoittanut tehtäviensä hoidossa ennen työsuhteeseen ottamistaan.***

3. Valituille ehdokkaille tarjotaan suoritettavien tehtävien tyypistä ja tasosta riippuen väliaikaisen toimihenkilön työsopimusta, jonka kesto vastaa vähintään aiemmin tehdyn työsopimuksen jäljellä olevaa kesto.

4. Asianomaista kansallista lainsäädäntöä, joka koskee työsopimuksia ja muita asiaan liittyviä välineitä, sovelletaan edelleen henkilöstön jäseniin, joilla on aiemmin tehty työsopimus mutta jotka päättävät olla hakematta väliaikaisen toimihenkilön paikkaa tai joille ei tarjota tällaista paikkaa 2 kohdan mukaisesti.

63 a artikla
Kansalliset säännökset

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarpeelliset toimet tämän asetuksen tehokkaan soveltamisen varmistamiseksi.

64 artikla
Muutokset

Päätöstä N:o 716/2009/EY muutetaan siten, että **Euroopan vakuutus- ja työeläkevalvontaviranomaisten komitea** poistetaan kyseisen päätöksen liitteessä olevassa B jaksossa vahvistetusta tuensaajien luettelosta.

65 artikla
Kumoaminen

Kumotaan Euroopan vakuutus- ja työeläkevalvontaviranomaisten komitean perustamisesta tehty komission päätös 2009/79/EY 67 artiklassa tarkoitetusta soveltamispäivästä alkaen.

66 artikla
Tarkistuslauseke

- 1. Komissio julkaisee ...* mennessä ja tämän jälkeen kolmen vuoden välein yleiskertomuksen vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen toiminnan ja tässä asetuksessa säädettyjen menettelyjen tuloksena saaduista kokemuksista. Mainitussa kertomuksessa arvioidaan muun muassa seuraavaa:**
- a) toimivaltaisten viranomaisten valvontakäytännöissä saavutettu lähentyminen;**
 - i) toimivaltaisten viranomaisten toiminnallisessa riippumattomuudessa ja yritysten hyvää hallintotapaa vastaavissa standardeissa saavutettu lähentyminen;**
 - ii) vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen puolueettomuus, objektiivisuus ja riippumattomuus;**
 - b) valvontakollegioiden toiminta;**
 - c) kriisien ehkäisyyn, hallintaan ja ratkaisuun liittyvissä asioissa sekä eurooppalaisissa rahoitusjärjestelyissä saavutettu lähentyminen;**
 - d) vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen asema järjestelmäriskin osalta;**
 - e) 23 artiklassa tarkoitetun suojalausekkeen soveltaminen;**

* **Virallinen lehti: Pyydetään lisäämään päivämäärä, joka on kolme vuotta tämän asetuksen soveltamispäivän jälkeen.**

f) 11 artiklassa tarkoitetun sitovan sovittelijan roolin soveltaminen.

1 a. Edellä 1 kohdassa tarkoitetussa kertomuksessa arvioidaan myös seuraavaa:

- a) onko tarkoituksenmukaista jatkaa pankkialan, vakuutus- ja lisäeläkealan sekä arvopaperi- ja finanssimarkkinoiden erillistä valvontaa;*
- b) onko tarkoituksenmukaista toteuttaa vakavaraisuuden valvontaa ja liiketoiminnan harjoittamisen valvontaa erikseen vai saman valvontaviranomaisen kautta;*
- c) onko syytä yksinkertaistaa ja lujittaa EFVJ:n rakennetta, jotta voidaan lisätä johdonmukaisuutta makro- ja mikrotason välillä sekä Euroopan valvontaviranomaisten kesken;*
- d) onko EFVJ:n kehitys sopusoinnussa maailmanlaajuisen kehityksen kanssa;*
- e) onko EFVJ:ssä riittävästi monimuotoisuutta ja huippuosaamista;*
- f) ilmentävätkö julkistamisveloitteet riittävää vastuuvollisuutta ja avoimuutta;*
- g) onko vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisella riittävät resurssit tehtäviensä suorittamiseksi;*
- h) onko vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen kotipaikka tarkoituksenmukainen ja onko tarkoituksenmukaista siirtää valvontaviranomaiset samaan kotipaikkaan, jotta ne pystyvät koordinoimaan toimintansa paremmin keskenään.*

1 b. Yleiseurooppalaisten laitosten tai infrastruktuurien suoran valvonnan osalta ja ottaen huomioon markkinakehityksen komissio laatii vuosittain kertomuksen siitä, onko vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle syytä antaa muita valvontatehtäviä tällä alalla.

2. Kertomus ja siihen mahdollisesti liittyvät ehdotukset toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

67 artikla
Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2011 *lukuun ottamatta 62 artiklaa ja 63 artiklan 1 ja 2 kohtaa, joita sovelletaan voimaantulopäivästä alkaen. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen perustetaan 1 päivänä tammikuuta 2011.*

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

Komission lausumat

Lausumaluonnos luottoluokituslaitosten ja muiden alojen valvonnasta:

"Komissio panee merkille sopimuksen tiettyjen luottoluokituslaitosten valvontaa koskevien valtuuksien antamisesta Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaiselle. Komissio katsoo, että tulevaisuudessa voisi olla järkevää antaa muita aloja koskevat valvontavaltuudet EU:n viranomaisille. Tämä voi koskea erityisesti tiettyjä markkinainfrastruktuureja. Komissio selvittää nämä kysymykset perusteellisesti ja esittää tarpeellisiksi katsomansa lainsäädäntöehdotukset."

Lausumaluonnos kriisinhallinta- ja kriisiratkaisujärjestelmästä:

"Pankkien kriisiratkaisurahastoista 26. toukokuuta 2010 antamassaan tiedonannossa komissio korosti, että "tarkoituksenmukainen ensimmäinen askel voisi olla järjestelmä, joka perustuu yhdenmukaistettuun kansallisten rahastojen verkostoon ja on kytköksissä koordinoituihin kansallisiin kriisinhallintajärjestelyihin".

Komissio vahvistaa, että se aikoo antaa keväällä 2011 säädösehdotuksia pankkien vaikeuksien ennaltaehkäisemiseksi ja vaikeuksiin joutuneiden pankkien ongelmien ratkaisemiseksi. Tällä varmistetaan, että viranomaiset voivat ratkaista vaikeuksissa olevien pankkien kriisejä siten, että häiriöiden vaikutus rahoitusjärjestelmään on mahdollisimman vähäinen ja että taloudelle koituvia vahinkoja ja julkisen sektorin varojen käyttöä rajoitetaan.

Komissio vahvistaa, että Euroopan valvontaviranomaisella tulisi olla tärkeä rooli näillä aloilla ja että se aikoo selvittää, mitä pankkien vaikeuksien ennaltaehkäisyä ja vaikeuksiin joutuneiden pankkien ongelmien ratkaisua koskevia valtuuksia valvontaviranomaiselle olisi annettava.

Tällaiset järjestelyt olisivat ensimmäinen askel, ja niitä tarkasteltaisiin uudelleen viimeistään vuonna 2014. Tarkoituksena olisi luoda EU:n yhdenmetyt kriisinhallinta- ja valvontajärjestelyt sekä EU:n kriisiratkaisurahasto pidemmällä aikavälillä."

Or. en